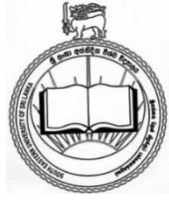

*Introduction to Tamil Literature
and
Literary Appreciation*

Prof.MA.Mohamed Rameez

*Published by
Centre for External Degrees and Professional Learning
South Eastern University of Sri Lanka*

Introduction to Tamil Literature and
Literary Appreciation

தமிழ் இலக்கிய அறிமுகமும் இலக்கிய நயப்பும்

Centre for External Degrees and Professional Learning (CEDPL),
South Eastern University of Sri Lanka (SEUSL)
University Park, Oluvil # 32360, Sri Lanka

Title: TMM 10013 - Introduction to Tamil Literature and Literary
Appreciation

Author: MAM. Rameez, Professor of Languages, SEUSL.

Type of Book: Text Book

First Published in 2016

Second Published in 2019

ISBN: 978 – 955 – 627 – 086 – 0

© 2023 South Eastern University of Sri Lanka

All rights reserved. Not part of this course book be produced or transmitted in any form or by any means, electric or mechanical, including photocopying and recording or from any information stored in a retrieval system, without permission in writing from both the author of this text book and the South Eastern University of Sri Lanka.

முன்னுரை

இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்புக்கள் மற்றும் தொழில்சார் கற்கைகளுக்கான நிலையத்தில் வெளிவாரிப் பட்டப்படிப்பினை மேற்கொள்கின்ற மாணவர்களுக்காக இக்கையேடு தயாரிக்கப்பட்டுள்ளது. அவர்களின் கற்றல் – கற்பித்தல் செயற்பாடுகளை இலகுபடுத்தும் நோக்கில் ஒவ்வொரு பாட அலகுகளுக்கும் பாடநூல்களை அறிமுகப்படுத்தும் வகையில் இத்திட்டம் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளது.

வெளிவாரிக் கற்கைகளுக்கான பாடநூல் வெளியீட்டுத் திட்டத்தின் கீழ் தமிழ் மொழியினைப் பிரதான பாடமொன்றாகத் தெரிவு செய்துள்ள மாணவர்களுக்கு ‘தமிழ் இலக்கிய அறிமுகமும் இலக்கிய நயப்பும்’ என்ற கற்கை தொடர்பான அடிப்படை அறிவினை விருத்தி செய்யும் நோக்கில் இந்நூல் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இப்பாடநூல் கலைத்துறையின் தமிழ்ப் பாடத்தின் முதலாம் வருட முதலாவது பருவத்தின் பாடவிதானத்தினை அடிப்படையாகக் கொண்டதாகும்.

இந்நூல் மாணவர்கள் சுயமாகக் கற்பதற்கான வழி வகையைக் காட்டுகின்ற வகையில் ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டுள்ளது. ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தின் இறுதிப் பகுதியிலும் மாதிரி வினாக்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளதுடன் அத்தியாயங்களில் உள்ள விடயங்கள் தொடர்பான மேலதிக அறிவினைப் பெற்றுக் கொள்வதற்கான நூற்பட்டியலும் தரப்பட்டுள்ளது. இப் பாடநூலினை மாணவர்கள் தமது சுய கற்றலுக்காகப் பயன்படுத்துவதுடன் தரப்பட்டுள்ள மாதிரி வினாக்களைக் கொண்டு பயிற்சி பெறவும் முடியும்.

அதேநேரம், ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தின் மூலமும் என்னென்ன விடயங்களில் மாணவர்கள் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்பது கற்றல் பெறுபேறு என்ற பகுதியில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதனைக்

கவனத்திற் கொண்டு மாணவர்கள் தம்மைப் பயிற்றுவித்துக்கொள்ள வேண்டும். இதனுள் உள்ள எல்லா அத்தியாயங்களின் மூலமும் குறிப்பிட்ட அடிப்படை அறிவே எதிர்பார்க்கப்படுகிறது.

குறிப்பாக முதலாவது அத்தியாயத்தின் மூலம் இலக்கியத்தை விளங்கிக் கொள்ளவும் இரண்டாவது அத்தியாயத்தின் மூலம் குறிப்பிட்ட காலங்களின் இலக்கிய வரலாறு பற்றிய அடிப்படை அம்சங்களையும் தெரிந்திருக்கவும் வேண்டும்.

மூன்றாவது அத்தியாயத்தின் மூலம் குறிப்பிட்ட தொல்சீர் இலக்கியங்களின் குறிப்பிட்ட பாடல்களின் பரிச்சயம் மட்டும் எதிர்பார்க்கப்படுகிறது. அதேபோல நான்காவது அத்தியாயத்தில் குறிப்பிட்ட காவியங்களின் குறிப்பிடப்பட்ட பகுதிகளில் மாத்திரம் ஈடுபாடு அவசியமாகும். இக்கையேட்டில் மாணவர்களின் வசதி கருதிச் சிலப்பதிகாரப் பாடல் பகுதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. அதேநேரம் கம்பராமாயணம், சீறாப்புராணப் பகுதிகள் இங்கு விரிவஞ்சி சேர்க்கப்படாததால் மாணவர்கள் குறிப்பிட்ட பாடப்பகுதியைத் தேடிக்கற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

ஐந்தாவது அத்தியாயத்தில் குறிப்பிட்டுள்ள நவீன படைப்பாளிகள் குறித்த மாணவர்களின் பரிச்சயம் வேண்டப்படுகிறது. இக்கையேட்டுக்கு அப்பாலும் மாணவர்கள் அதிக தேடல்களில் ஈடுபடுவது அவர்களின் பெறுபேற்றில் மிகுந்த திருப்தியைப் பெற்றுத்தரும்.

உங்கள் எதிர்காலம் சிறக்கவும் உங்கள் பட்டப்படிப்பில் பூரண வெற்றி பெறவும் பிரார்த்திக்கின்றோம்.

நன்றி!

எம்.ஏ. முஹம்மட் றமீஸ்
மொழித்துறை
இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம்
ஒலுவில் # 32360.

பொருளடக்கம்

	பக்கம்
முன்னுரை	iii - iv
பொருளடக்கம்	v - vi
1. இலக்கியம் கருத்தும் பயன்பாடும்	1 – 16
1.1 இலக்கியத்தை விளங்கிக் கொள்ளுதல்	2 – 8
1.2 இலக்கியத்தின் பயன்கள்	9 – 10

1.3	இலக்கியம், சமூகம், பண்பாடு	10 – 13
1.4	இலக்கியமும் மொழியும் – இலக்கியம் ஒரு மொழிக்கலை	13 – 16
2.	தமிழ் இலக்கிய வரலாறு	18 – 55
2.1	சங்க காலம் முதல் விஜய நகர ஆட்சி வரை	18 – 42
2.2	ஐரோப்பியர் காலம்	42 – 47
2.3	இருபதாம் நூற்றாண்டு	47 – 55
3.	தொல்சீர் இலக்கியமும் காவியங்களும்	56 – 88
3.1	தெரிவு செய்யப்பட்ட நூல்கள்	56 – 58
3.1.1	நற்றிணை	58 - 63
3.1.2	குறுந்தொகை	64 – 68
3.1.3	புறநானூறு	68 - 74
3.2	தமிழில் காவிய இலக்கியங்கள்	74 – 88
3.2.1	காவியங்கள் அறிமுகம்	74 – 78
3.2.2	சிலப்பதிகாரம் (துன்பமாலை)	78 – 82
3.2.3	கம்பராமாயணம் (வாலிவதைப் படலம்)	82 – 83
3.2.4	சீறாப்புராணம் (நபிப்பட்டம் பெற்ற படலம்)	84
4.	இருபதாம் நூற்றாண்டு இலக்கியமும் இலக்கிய நயப்பும்	89 – 91
4.1	நவீன தமிழ்க் கவிதைகள்	91 – 169
4.1.1	பாரதியார்	92 – 114
4.1.2	பாரதிதாசன்	114 – 122
4.1.3	பிச்சமுர்த்தி	122 – 134
4.1.4	மஹாகவி (வீடும் வெளியும்)	134 – 151
4.1.5	நீலாவணன் (வழி)	151 – 161

4.1.6	பஸீல் காரியப்பர் (ஆத்மாவின் அலைகள்)	161 – 169
4.2	நவீன தமிழ்ப் புனைகதைகள்	170 – 179
4.2.1	புதுமைப்பித்தன் (துன்பக்கேணி, பொன்னகரம், கல்யாணி, செல்லம்மாள், அகல்யை, சமாதி (மொழிபெயர்ப்பு), ஒருநாள் கழிந்தது, கடவுளும் கந்தசாமிப்பிள்ளையும்)	170 – 173
4.2.2	பித்தன் கே.எம்.எம். ஷா (பித்தன் கதைகள்)	174 – 179
5.	தமிழ்க் கவிதையும் புனைகதையும் படைப்பாக்க நுட்பங்கள்	180 – 183
6.	உலகளாவியளவில் தமிழ் இலக்கியம்	184 - 189

அத்தியாயம் – 1

இலக்கியம் கருத்தும் பயன்பாடும்

பொருளடக்கம்

- 1.1 இலக்கியத்தை விளங்கிக் கொள்ளுதல்
- 1.2 இலக்கியத்தின் பயன்
- 1.3 இலக்கியம், சமூகம், பண்பாடு
- 1.4 இலக்கியமும் மொழியும் – இலக்கியம் ஒரு மொழிக்கலை

அத்தியாயச் சுருக்கம்

மனிதன் சிந்திக்கத் தொடங்கிய பொழுதே இலக்கியங்கள் தோன்றி விட்டது என்பது அறிஞர் கருத்து. அத்தகைய இலக்கியத்தை இப்படித்தான் இருக்கும் என்று விபரிக்க முடியாவிடினும் அதனை உணர்ந்து கொள்ள முடியும். இது பற்றிய விவாதங்கள் மிக நீண்ட காலமாக இருந்து வருகின்றன. மனித எண்ணங்கள், அநுபவங்கள், உணர்வுகள் முதலானவற்றைக் கலைநயம் தோன்ற விபரிப்பதுவே இலக்கியமாகும் என அகராதிகள் கூறுகின்றன. அரிஸ்டோட்டில், பிளேட்டோ முதலான மேற்கத்தேய அறிஞர்களும் ஞானசம்பந்தன், சிவத்தம்பி, நு.மான், முருகையன் முதலானோரும் இலக்கியம் பற்றிப் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறியுள்ளனர். மனித சமூகத்தின் அநுபவங்களை உள்ளடக்கிய சமூக ஆவணமாக இலக்கியம் விளங்குகிறது. இலக்கியத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் பண்பாட்டிற்குமிடையே மிக நெருக்கமான தொடர்பு உண்டு.

இத்தகைய சிறப்புமிக்க இலக்கியம் மொழியினாலான ஒரு கலையாகும்.

அத்தியாயத்தின் நோக்கம்

இலக்கியத்தினை ஒரு பாடமாகக் கற்கின்ற மாணவர்கள் அது பற்றி விளங்கிக் கொள்ள இப்பாடம் குறித்த அடிப்படை அறிவு அவசியமாகும். அத்தகைய அடிப்படை அறிவினை வழங்குவதே இவ் அத்தியாயத்தின் நோக்கமாகும்.

கற்றல் பெறுபேறுகள்

இவ் அத்தியாயத்தினை மாணவர்கள் திறம்படக் கற்பதன்மூலம் இலக்கியம் என்பதனைப் புரிந்து கொள்வதோடு அது பற்றிய பயன் சமூகத்திற்கும் அதற்குமுள்ள தொடர்புகள் பற்றி விளங்கிக் கொள்வதுடன் மேலும் இலக்கியத்தினை விமர்சித்து எழுதுவதற்குமான அடிப்படை அறிவினையும் பெற்றுக் கொள்வர்.

1.1 இலக்கியத்தை விளங்கிக் கொள்ளுதல்

இலக்கியம் இதுதான் என்பதில் இன்னும் தீர்க்கமான ஒரு முடிவு இல்லை. இன்னதுதான் இலக்கியம் என்பதிலும் பல கருத்து முரண்பாடுகள் இன்னும் உள்ளன. இலக்கு+ இயம் என்பது இலக்கியமாகும் என தமிழறிஞர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இலக்கு என்பது நோக்கம், கொள்கை, குறிக்கோள் என்பனவற்றை குறிப்பிடுகிறது. இயம் என்பது எடுத்துரைத்தலைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். நன்னூல் இலக்கியம் கண்டதற்கு இலக்கணம் இயம்பல் எனக் கூறுகிறது. இலக்கியம் என்பது மொழியினாலே ஆவதொன்றாகும். தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் இலக்கியத்தின் பொருள் பற்றியும் அதன் வெளிப்பாடு பற்றியும் விரிவாகக் குறிப்பிடுகிறது.

“எது இலக்கியம் இல்லை என்று கூறுவது எளிது; எது இலக்கியம் என்று உணர்த்த இயலாது” என்று சாமுவேல் ஜோன்சன் இலக்கியம் பற்றிக் குறிப்பிடுவார்.

இலக்கியத்தை கருத்து நிலையாக பார்ப்பவர்களும் உணர்வு நிலையாகப் பார்ப்பவர்களும் உண்டு. சாதாரண நடையிலிருந்து வேறுபட்டு அணி நயங்கள் கொண்ட புதுமையாகத் தோன்றுவனவெல்லாம் இலக்கியமே என்று ரஷ்ய உருவவாதிகள் விளக்குவர். அப்படியென்றால், பிளேட்டோவின் ‘குடியரசையோ’ அல்லது தோமஸ் மூரின் ‘யுடோப்பியா’வையோ இலக்கியம் எனலாமா? என்ற கேள்விகளும் உள்ளன. இவ்வாறு வாசகர்களிடையேயும் விமர்சகர்களிடையேயும் இலக்கியம் பற்றிய முரண்பட்ட கருத்துக்கள் உள்ளன. “இலக்கியம் ஒரு வரையறைக்குள் வராது. இலக்கியம் என்பது ஒரு கலைச் சொல்லே தவிர, இருப்பைக் குறிக்கும் ஒரு பொருண்மைக் கலைச்சொல் அல்ல” என அரிஸ்ரோட்டில் குறிப்பிடுவார். இலக்கியம் ‘களை’ போன்றது. களை எது, பயிர் எது என்பதனை ஒரு விவசாயியே பிரித்தறிவான் என டெரி ஈகிள்டன் குறிப்பிடுவார்.

இலக்கியம் அது தோன்றிய சூழலிலிருந்து பிறிதொரு சூழலில் வேறுபட்ட பொருளையும் தரக்கூடும். கால மாற்றங்கள், வாசக வேறுபாடுகள் என்பன இலக்கியம் பற்றிய நுட்பமான மதிப்பீடுகளுக்கு வழிவகுக்கின்றன. எனினும் இவை எல்லாவற்றையும் மீறி வாசக மதிப்பீட்டில் தொடர்ந்தும் இலக்கியமாகக் கருதப்படுகின்றவையும் இருந்து வந்திருக்கின்றன. ஹோமரின் ‘இலியட்’, ‘ஒடிசி’, ஷேக்ஸ்பியரின் நாடகங்கள், மில்ட்டனின் ‘சொர்க்க நீக்கம்’, சிலப்பதிகாரம், இராமாயணம், மகாபாரதம் போன்ற தொல்சீர் இலக்கியங்கள் தொடர்ந்தும் இலக்கியப் படைப்புக்களாக அங்கீகரிக்கப்பட்டே வந்துள்ளன. எனவே, வாழ்வியற் பார்வைகள் மாறினாலும் எல்லா வகையான வாழ்வியற் பார்வைகளுக்கும்

பொருத்தமாக அமையும் இலக்கியங்களும் உள்ளன என்பது தெளிவாகிறது.

இலக்கியத்தைப் பற்றி வையாபுரிப்பிள்ளை குறிப்பிடும் கருத்து இங்கு கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

“இலக்கியம் என்பது ஒரு கலை (art). இக்கலை கலைஞன் உள்ளத்தில் தோன்றும் முறை தனிப்பட்டது. இலக்கியமாகப் பரிணமிக்கும் முறையும் தனிப்பட்டது. இதன் நோக்கமும் தனிப்பட்டதே. இதனோடு முற்றும் வேறுபட்டது சாஸ்திரம். இது தோன்றும் முறையும் வெளியாகும் முறையும் இதன் நோக்கமும் கலைக்குரியவற்றினின்றும் பெரிதும் வேறுபட்டவையாகும்.

‘கலை’ என்று கூறப்படுவதற்கு அழகு-உணர்ச்சியும் இன்புறுத்தும் நோக்கமும் இன்றியமையாதவை. ‘சாஸ்திரம்’ என்று கூறப்படுவதற்கு இவ்விரண்டும் இன்றியமையாதனவல்ல. அறிவிற்குரிய விஷயங்களைத் தருதலே முக்கிய நோக்கமாகும். ஒரு மாளிகைக்கு இரண்டு வகையான படங்களை வரைதல் கூடும். ஒன்ற ஓவியப் புலவன் தீட்டும் மாளிகைச் சித்திரம். இன்னொன்று மாளிகை அமைக்கும் கொற்றன் (Architec) வரைந்து கொள்ளும் அமைப்பப் படம் (Plan). சித்திரத்திற்கும் படத்திற்கும் உள்ள வேறுபாடு கலைக்கும் சாஸ்திரத்திற்கும் உண்டு.

கம்பராமாயணத்தை எடுத்துக்கொள்வோம். இது ஒரு கலைக்காவியம். இதிலே, “அழகு-உணர்ச்சி ததும்புகிறதா? காவிய இன்பம் சிறந்தோங்குகிறதா?” என்ற கேள்விகளே எழும். இதனோடு தொல்காப்பியத்தை ஒப்பிடுவோம். இப்பெரு நூல் பற்றி, “தமிழ் மொழியின் உண்மையியல்பை இது சரியாகத் தவறின்றித் தெரிவிக்கின்றதா?” என்ற கேள்வி தான் உண்டாகும். இது ஒருபூ சாஸ்திரம். உள்ளத்தை உணர்ச்சி வழியில் இயக்குவது கலை என்றும், மக்களுக்கு அறிவுப் பொருள்களை கற்பிப்பது சாஸ்திரம் என்றும் ஆசிரியர் டிக்வின்ஸி கூறியுள்ளார் இவர் கூறியுள்ளதன் திரண்ட கருத்து வருமாறு:

இலக்கியம் என்ற சிரப்பித்துச் சொல்லப்படுவது (கலை) உள்ளத்தை இயக்கும் ஆற்றல் படைத்துள்ளது. பிற எல்லாம் (சாஸ்திரம்) அறிவுப் பொருளடகளைப் பரப்புவது. எழுதப்படுவன எல்லாம் இலக்கியம் என்று பொதுவாகத் தொகுத்து வழங்குகின்றோம். இவற்றிலே இரண்டு இயல்புகளைக் காணலாம். அவ்விரண்டு இயல்புகளும் கலந்து தோன்றுதல் காணப்படினும், தனித்தனியாகப் பிரித்து உணர்தற்கும் இவை இடந்தருகின்றன. ஏனென்றால், இவற்றில் ஒன்று மற்றொன்றொன்றோடு சிரிதும் இணங்காதபடி அதனைத் தூரத்தே அகற்றி நிறுத்த முயல்கிறது. அவற்றை ஒன்று அறிவிலக்கியம் (Literature of Knowledge) என்றும், மற்றொன்றை ஆற்றல்-இலக்கியம் (Literature of Power) என்றும் வழங்கலாம். அறிவிலக்கியம் அறிவுப் பொருள்களைத் தர முயல்கிறது. ஆற்றல் இலக்கியம் உள்ளத்தை ஊக்குவிக்க முயல்கிறது. முன்னது புலனறிவை விருத்தி செய்வது, பின்னது உணர்ச்சியின் மூலமாக போதத்தைத் துணையாகக் கொண்டு, ஆன்மாவையே இயக்குகிறது. அறிவிலக்கியத்தை மதிப்பிடுவதற்கு, “கலையுணர்ச்சியைத் திருப்தி செய்கிறதா? அழகுணர்ச்சி இருக்கிறதா? இன்பம் விளைவிக்கிறதா?” என நோக்குதல் வேண்டும். ஆனால் இருவகை இலக்கிய இயல்புகளும் ஒருசேரக் கலந்து வரும் சிறந்த இலக்கியங்களும் உள்ளன. திருவள்ளுவரது திருக்குறள் இவ்வகைக் கலப்பு இலக்கியங்களுக்கு சிறந்த உதாரணமாம்”

“இலக்கியத்தைப் பொறுத்தவரையில் அது சொல்லையே குறியீடாகக் கொண்டுள்ளது. சொல் எப்பொழுது குறியீடாகும்? குழந்தையின் வளர்ச்சியில் மொழி வகிக்கும் இடம் பற்றி ஆராய்ந்துள்ள பியாஜே, விகொஹ்ஸ்கி, லூறியா போன்ற அறிஞர்கள் இது பற்றி விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளனர். மனித உள்ளத்தில் கருதுகோள்கள் (Concepts) தோன்றுவதற்கு மொழி அவசியமானது. இவை அநுபவத்தின் அடியாக வருகின்றன. சொற்கள் அநுபவத்தை விளங்கிக்கொள்ள, எடுத்துக்கூற, மீளாக்கஞ்செய்ய உதவுகின்றன. எழுத்தாளன் / கவிஞன் அதனைப் பயன்படுத்தும்போது அநுபவம் தொடர்பு வழியாக

(by Communication) வாசகன் அல்லது கேட்போன் இடத்தில் ஏற்படுத்தப்படுகிறது.”

இலக்கியத்தை அநுபவத்தின் வெளிப்பாடாக அவர் விளக்குகிறபோது “இலக்கியங்களை அவை சித்திரிக்கும் அனுபவ வட்டம், அவ்வட்டத்தின் வரையறை கொண்டு வகுத்துவிடலாம் என்பது புலனாகின்றது. சமுதாய வளர்ச்சி சிக்கலுற்ற சமுதாயத்தைத் தளமாகக் கொண்டு தோன்றும் இலக்கியத்திலும் சித்திரிக்கப்படும் மனித அனுபவத்தின் ஆழமும் அகற்சியும் வேறுபடுவதைக் காணலாம்.” இவ்வாறு இலக்கியம் எந்தளவுக்குத் தனிமனித அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாக இருக்கிறதோ அதே அளவு சமூக பண்பாட்டு விழுமியங்களைத் தாங்கியதாகவும் இருக்கிறது. இலக்கியங்கள் எந்தச் சமூகத்திலிருந்து பிறக்கிறதோ அந்தச் சமூகத்தின் பண்பாட்டுக் கூறுகளில் அது தவிர்க்க முடியாது இருக்கும். இது பற்றி எம்.ஏ. நு.:மாளின் கருத்தும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது:

“இலக்கியம் முழு மொத்தமான மனித அனுபவத்தின் வெளிப்பாடு என்றுதான் நான் கருதுகின்றேன். கவிஞனும் ஒரு சாதாரண மனிதன்தான். அவன் சமுதாயத்தில் ஒரு அங்கம் என்ற வகையிலே, சமுதாயத்தில் தங்கியிருக்கிறவன் என்ற வகையிலே சமூக, அரசியல் பிரச்சினைகளுக்கு அவன் முக்கியத்துவம் கொடுக்க வேண்டும். அதேவேளை அவன் தனியனாகவும் இருக்கின்றான். அவனுக்கென்று தனிப்பட்ட, சொந்த (Personal) அனுபவங்களும் பிரச்சினைகளும் உள்ளன. அவை கவிதைகளில் வெளிவருவது தவிர்க்க முடியாதது. அவற்றுக்கும் ஒரு தேவையும் முக்கியத்துவமும் உள்ளன. சிலவேளை ஒரு சமூகப் பிரச்சினையும் ஒரு தனிப்பட்ட அநுபவமும் உறவுடையவையாக ஒன்றாகவே இருக்கலாம். சிலவேளை அவை உறவற்று வேறு வேறாக இருக்கலாம். உதாரணமாகக் காதல் ஒரு தனிப்பட்ட

அனுபவம், ஒரு தனிப்பட்ட பிரச்சினை மட்டுமல்ல. அது ஒரு சமூகப் பிரச்சினையும்தான். ஒரு சமூகப் பிரச்சினை என்ற வகையில் அதற்கு எந்த அளவு முக்கியத்துவம் உண்டோ தனிப்பட்ட அனுபவம் என்ற வகையிலும் அதற்கு அந்த அளவு முக்கியத்துவம் உண்டு. மனித வாழ்வில் இருந்து காதலைப் பிரிக்க முடியாது. ஆகவே கவிதையில் இருந்தும் இலக்கியத்தில் இருந்தும் அதைப் பிரிக்க முடியாது. இது போன்றுதான் ஒரு நண்பனின், ஒரு குழந்தையின், ஒரு தாயின் பிரிவுக்காக, மரணத்துக்காக இரங்கிக் கலங்குவதும்; ஒரு இயற்கை வனப்பில் மனதை இழப்பதும் இது போன்றதுதான். இவற்றுக்கு அரசியல் முக்கியத்துவம் இல்லாவிடினும் இலக்கியத்திலே இவை எல்லாவற்றுக்குமே முக்கியத்துவம் உண்டு. ஏனெனில் இவை மனித அனுபவங்கள்.”

இலக்கியம் மனிதனது எல்லா அனுபவங்களையும் வெளிப்படுத்தக் கூடியது என்பதுவே அவர் கருத்தாகும்.

நவீன இலக்கியத்தின் மிக முனைப்பான அம்சங்களில் ஒன்று புதுமையை, மாற்றத்தைப் பிரக்கூபூர்வமாக மேற்கொள்வதாகும் என கைலாசபதி கூறுகிறார். உண்மையான வாழ்க்கையை எதிரொலிப்பதுதான் இலக்கியம். கவிஞர்கள் பொய்யர்கள் என்பதால் தன் இலட்சிய சமூகத்தில் அவர்களுக்கு இடம் கிடையாது என்றும் பிளேட்டோ குறிப்பிட்டார். இது ஒரு அபத்தமான சிந்தனையாகும். “இலக்கியம் என்பது அனுபவத் தேறலின் கரைசல்” என முருகையன் குறிப்பிடுகிறார். இலக்கியம் அழகைத் தேடுகிறது. தத்துவம் உண்மையைத் தேடுகிறது. ஆனால், இந்தக் கலை இலக்கியத்தின் தேடல் மிகத் தீவிரமடைந்து விட்டது. இப்போது இலக்கியமும் தத்துவத்தைப் போல உண்மையைத் தேடும் ஒன்றாகிவிட்டது என சிலர் குறிப்பிடுகின்றனர். அன்றாட வாழ்வில் நாம் எதிர்கொள்ளும் அழகானவை எல்லாவற்றையும் கலை இலக்கியங்களாக மனம் ஏற்க முனைகிறது. ஆனால், அசிங்கமானவைகளில் அழகைத் தேட முடியாதா என்று கேட்க வேண்டியிருக்கிறது. இலக்கியம் எப்போதும்

உணர்ச்சிகளின் நுட்பமான வெளிப்பாடாக அமைகிறது. மனிதன் உணர்ச்சிகளின் கலவையாக உள்ளான். இதனால்தான் துன்ப இலக்கியங்கள் மீதான ஆர்வமும் அவை ஏற்படுத்தும் உணர்ச்சியும் மனதுள் இனம் புரியாத சலனங்களை ஏற்படுத்துகின்றன.

மேலும், இலக்கியம் பற்றிய பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் பின்வரும் மேற்கோளோடு இக்கட்டுரையை நிறைவு செய்ய முடியும்.

“01. சமூகத்திலுள்ள எல்லாப் பிரச்சினைகளும் இலக்கியத்தில் இடம்பெறுவதில்லை.

02. அன்றாட வாழ்க்கையிலே தொழிற்படும் சமூக சக்திகளை இனங்கண்டறிந்து இலக்கியத்துட் புகுத்துவது எல்லா இலக்கியக்காரராலும் செய்யப்படக் கூடிய ஒன்றன்று. முன்னோடிகள் பெரும்பாலும் மேதைகளே.

03. இலக்கியம் என்பது வெறும் கருத்துக் கோவையன்று. அது அழகுணர்ச்சியுடன் சம்பந்தப்பட்டது. கருத்தாழமற்ற, ஆனால் கலையழகுள்ள ஓர் ஆக்கம் இலக்கியமாகக் கருதப்படலாம். ஆனால், கலையழகற்ற கருத்தாழமுள்ள ஆக்கம் இலக்கியமாகாது.

இவற்றினைத் தொகுத்து ‘இலக்கிய ஆக்கம் என்பது ஒரு சமூக அழகியல் நிகழ்வு’ ஆகும்” என்று கூறலாம்.

1.2 இலக்கியத்தின் பயன்கள்

நாம் வாழும் உலகத்தைப் பற்றிய எண்ணங்களும் ஆசைகளும் ஏனைய நலன்கள் யாவற்றையும் எழுத்து வடிவில் காணும் ஆர்வத்தின் அடிப்படையில் இலக்கியத்தைப் படைக்க விரும்புகிறார்கள். முதலில் இலக்கியம் என்பது இன்பம் பயப்பதாகவே

கருதப்பட்டது. பிற்காலத்தில் அதன் சமூக பெறுமானமும் கருத்திற் கொள்ளப்பட்டது.

மேலும், கற்பனைக்கு வடிவம் கொடுக்க வேண்டுமென்ற ஆற்றலின் காரணமாகத் தாம் காணும் உலகத்தின் பிரதிபலிப்பினைத் தம் கருத்துக்களினூடாக வெளிப்படுத்த எண்ணியதின் விளைவாகவும் இலக்கியம் தோன்றுகிறது. தன்னிடம் மட்டுமன்றி தன்னுடைய அநுபவங்கள் மட்டுமன்றி பிற மனிதர்களிடத்திலும் அவர்களின் செயற்பாடுகளில் கொண்டுள்ள ஆர்வத்தின் அடிப்படையிலும் இலக்கியம் படைக்கப்படுகின்றது.

இந்த இலக்கியத்தினூடாகப் பல பயன்கள் உருவாகின்றன. தான் இந்த உலகத்தைக் காணும் விதத்திற்கு அப்பால் அது பற்றிய கற்பனைகளைப் பெருக்கிக் கொள்வதோடு நயந்தும் விமர்சித்தும் எழுதும் ஆற்றலினால் தம் மொழித்திறனை விருத்தியடையச் செய்வதோடு சமூகத்திற்கு சமூக விமர்சனம் குறித்த பணியையும் நிறைவேற்றுகிறது.

புதிய விடயங்களை அறிந்துகொள்வதோடு பண்பாட்டின் அடிப்படையில் விமர்சன ரீதியாக எழுதுகின்ற ஆற்றலை வளர்த்துக் கொள்ள முடியும். மக்களை நேர்வழிப்படுத்தவும் அவர்களின் மனக் கிடக்கைகளை வெளிப்படுத்தவும் இவ்விலக்கியம் காலாக அமைகிறது. மொத்தத்தில் மனிதனின் உணர்ச்சிகளை வெளிப்படுத்தும் சிறந்த ஊடகமாக இலக்கியம் தொழிற்படுகின்றது.

அவ்வக் காலத்தில் மனித சமூகம் அநுபவித்த விடயங்களைக் கலை நயம் பொருந்த ஆக்கி எதிர்காலத்தில் வரும் தலைமுறையினருக்கு அதனை ஒரு ஆவணமாகக் கையளிக்கின்ற செயற்பாட்டையும் இலக்கியம் செய்கின்றது. வாசித்து அறிவினைப் பெற்றுக் கொள்வதோடு மாத்திரமன்றி தனிப்பட்ட மனிதர்களின் சுய திருப்திக்கும் பொழுதுபோக்கிற்கும் மகிழ்ச்சியான மன நிலைக்கும் இலக்கியம் உதவுகின்றது.

1.3 இலக்கியம், சமூகம், பண்பாடு

இலக்கியத்தை ஒரு சமுதாயத்தின் போக்கு, ஒரு சமுதாயத்தின் இலட்சியம், ஒரு சமுதாயத்தின் நிலைக் கண்ணாடி என்றெல்லாம் குறிப்பிட முடியும். இலக்கியமானது குறித்ததொரு சமுதாயத்தின் விம்பமாக தொழிற்படுகின்றது. எனவே காலத்தைப் பிரதிபலித்துக் காட்டும் கண்ணாடி இலக்கியமே ஆகும். எனவேதான் “இலக்கியம் என்பது காலத்தைக் காட்டும் கண்ணாடி” என்று மெதிவ் அர்னோல்ட் என்ற அறிஞர் கூறுகின்றார்.

ஆரம்பகாலம் முதல் தற்காலம் வரை இலக்கியமானது, மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும் அதன் வளர்ச்சிக் கட்டங்களையும் பிரதிபலிப்பனவாகவே இருந்து வந்துள்ளதை நாம் நன்கு அவதானிக்க முடியும். இலக்கியம் என்பது எந்தளவு தனிமனித அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாக இருக்கிறதோ அதேயளவு சமூக பண்பாட்டு விழுமியங்களைத் தாங்கியதாகவும் இருக்கிறது. இலக்கியம் எந்தச் சமூகத்திலிருந்து பிறக்கிறதோ அந்தச் சமூகத்தின் பண்பாட்டுக் கூறுகள் அவ்விலக்கியத்தில் தாக்கம் செலுத்தியே இருக்கும்.

இலக்கியமானது சமுதாய வளர்ச்சிச் சிக்கலான படிமுறைகளுக்கு ஏற்ப வேறுபடும். சமூக மாற்றங்களுக்கு ஏற்ப இலக்கிய உள்ளடக்கங்களும் மாற்றம் அடைகின்றன. சங்க கால சமுதாயமானது காதலுக்கும் வீரத்துக்கும் முக்கியத்துவம் கொடுத்த ஒரு சமுதாயமாக விளங்கியதால் இக்காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்களும் காதலையும் வீரத்தையும் பிரதிபலிக்கும் இலக்கியங்களாக தோன்றின. பாட்டும் தொகையும் இக்கால மக்களின் வாழ்வியலைப் புலப்படுத்தும் சீரிய இலக்கிய நூல்களாகும். அவ்வாறே இதனையடுத்து வந்த காலம் அறநெறிக் காலம் என்பதனால் அறக் கருத்துக்களைப் போதிக்கக் கூடிய திருக்குறள், நாலடியார் போன்ற இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றன.

இவ்வாறே இலக்கியங்கள் வளர்ச்சியடைய இலக்கியங்கள் கூறும் அம்சங்களும் கால சூழல் மாற்றத்திற்கு ஏற்ப மாற்றமடைந்தன. நவீன இலக்கியங்களின் வருகையினைத் தொடர்ந்து இலக்கியங்களின் உருவ, உள்ளடக்க மாற்றங்கள் ஏற்படலாயிற்று. இலக்கியங்கள் சமூகப் பிரச்சினைகளை பேசத் தொடங்கிற்று. “நவீன இலக்கியத்தின் மிக முனைப்பான அம்சங்களில் ஒன்று புதுமையை – மாற்றத்தை பிரக்ஞை பூர்வமாக மேற்கொள்வதாகும்” என்ற கலாநிதி க. கைலாசபதி அவரிகளின் கூற்றுக்கிணங்க நவீன இலக்கியங்கள் புது விடயங்களைச் சமூகத்தின் மத்தியில் வெளிப்படுத்தத் தொடங்கின.

இலக்கியங்கள் அனைத்தும் ஒரு சமூகப் பின்புலத்தைக் களமாகக் கொண்டே தோற்றம் பெறுகின்றன. அதனால் இலக்கியங்களில் சமூகமும் சமூகப் பிரச்சினைகளும் பிரதான உள்ளடக்கங்கள் ஆகின்றன. இன்னல், உழைப்பு, ஏழ்மை முதலானவற்றின் வெளிப்பாடான பொருளாதாரப் பிரச்சினை, சாதி ஏற்றத்தாழ்வு, பெண்ணடிமைத்துவம், போலி ஆசாரம், அடக்குமுறை முதலானவற்றால் விளையும் முரண்பாடு முதலானவை இலக்கியங்களில் பேசப்படும் முக்கிய சமூகப் பிரச்சினைகளாகும்.

காலங்காலமாக சமூகத்தின் இருப்பை இனங்காட்டும் செயற்பாடுகளுள் அரசும் அரசியல் பிரச்சினைகளும் முக்கிய இடத்தை வகிப்பதனால் சமூகத்தின் அதிகார நிலைப்பட்ட அரசியற் பிரச்சினைகளும் இலக்கியங்களில் தவிர்க்க முடியாத உள்ளடக்கங்களாகின்றன. இனமுரண்பாடு, கொள்கை முரண்பாடு முதலானவற்றால் விளையும் போராட்டங்கள் முதலானவை முக்கிய அரசியற் பிரச்சினைகளாக இலக்கியங்களில் இடம்பிடிக்கின்றன. இச்சமூக அரசியற் சூழல் தந்த அனுபவங்கள், அனுபவங்கள் தந்த உணர்வுகள் என்பன இலக்கியத்தின் கருப் பொருளாக இடம்பெற்றன. இதனால்தான் இலக்கிம் அனுபவத்தின் வெளிப்பாடாக விளங்குகிறது என்று பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி குறிப்பிடுகிறார்.

சமகாலத்தில் வெளிவருகின்ற இலக்கிய வடிவங்களான நாவல், சிறுகதை, கவிதை, நாடகம் முதலானவை சமூக, அரசியற் பிரச்சினைகளோடு மனித உணர்வுகளையும் அனுபவங்களையும் வெளிப்படுத்துவனவாக அமைந்துள்ளன.

எனவே இலக்கியம் – சமூகம் – பண்பாடு என்ற மூன்று அம்சங்களும் ஒன்றோடொன்று தொடர்பு கொண்டன. ஒரு சமூகம் இன்றேல் இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றிருக்காது. அதேபோல் ஒரு சமூகத்தின் பண்பாட்டுக் கூறுகள் அச்சமூகத்தில் தோன்றும் இலக்கியங்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகின்றன. அவற்றைப் பிரதிபலிப்பதாகவே இலக்கியங்கள் காணப்படும். இஸ்லாமிய பின்புலச் சூழலிருந்து தோற்றம் பெறும் ஓர் இலக்கியம் அச்சமூக பண்பாட்டுக் கூறுகளை தன்னகத்தே கொண்டு காணப்படும். அதேபோல் இந்து சமயப் பின்புலத்திலிருந்து தோற்றம் பெறும் இலக்கியம் அவர்களின் பண்பாட்டு அம்சங்களை கூறுவதாக இருக்கும். இவை இரண்டிற்கும் இடையில் பல்வேறு வேறுபாடுகள் காணப்படும்.

இலக்கியங்கள் காலத்தால் அழியாதவை. ஒரு சில இலக்கியங்கள் இன்றும் இலக்கிய உலகில் பேசப்படும் இலக்கியமாகக் காணப்படுவதின் காரணம் அவ்விலக்கியங்கள் மக்கள் மனதில் நீங்காத இடம் பிடித்தவை என்பதனால் ஆகும். சமூகத்தில் ஓர் இலக்கியம் நிலைத்து நிற்க வேண்டும் என்றால் அதற்கான ஒரு வாசகர் வட்டம் காணப்பட வேண்டும். இலக்கியம் அது தோன்றிய சூழலிலிருந்து பிறிதொரு சூழலில் வேறுபட்ட பொருளைத் தரக்கூடும். கால மாற்றங்கள், வாசகர் வேறுபாடுகள் என்பன இலக்கியம் பற்றிய நுட்பமான மதிப்பீடுகளுக்கு வழிவகுக்கின்றன. எனினும் இவை எல்லாவற்றையும் மீறி இன்றும் வாசக மதிப்பீட்டில் தொடர்ந்தும் இலக்கியமாகக் கருதப்படுகின்றவையும் இருக்கின்றன.

இலக்கியத்தை வளர்ச்சியடையச் செய்வதில் படைப்பாளி, வாசகர், சமூகம் ஆகியவற்றின் முக்கியத்துவத்தைப் போல் திறனாய்வாளரின் பங்களிப்பும் மிக முக்கியமான ஒன்றாகும். இலக்கியப் படைப்புக்களுக்கு முறையான விமர்சனம் கிடைக்கப் பெறாத

சந்தர்ப்பத்தில் அது படைப்புலகிலிருந்து இல்லாமல் போய்விடுகின்ற சந்தர்ப்பங்களும் காணப்படுகின்றன. இவ்வாறான பல கட்டங்களைக் கடந்தே இலக்கியங்கள் படைப்புலகில் வெற்றிக் கட்டத்தை அடைந்து வாழ்ந்து வருகின்றன.

எனவே, இலக்கியம் என்பது மனித வாழ்வோடு பின்னிப் பிணைக்கப்பட்டுள்ளது. இதனாலேயே 'இலக்கியம்' வாழ்க்கையின் எதிரொலிகள், சமுதாயத்தின் வளர்ச்சியைக் காட்டும் மைல் கற்கள், மனித இலட்சியத்தின் உயிர்நாடி என்றெல்லாம் குறிப்பிடப்படுகிறது.

1.4 இலக்கியமும் மொழியும் – இலக்கியம் ஒரு மொழிக்கலை

அறிவு பூர்வமாகவும் உணர்வு பூர்வமாகவும் உட்கலந்து வரும் படிமங்களுடன் கூடிய இலக்கியப் படைப்புக்கள் நம்மை நாம் வாழும் சூழலை நுட்பமாகப் பதிவு செய்து புதிய தலைமுறைக்குக் கையளிக்கின்றன என்று எஸ்ட்ரா பவுண்ட் குறிப்பிடுகின்றார். அதனது வடிவம், உள்ளடக்கம், அது ஆற்றுகின்ற பணி, வாசகர்கள் அதை உள்வாங்கும் பாங்கு ஆகிய காரணிகளைக் கொண்டு இலக்கியம் அளவிடப்படுகிறது. வாழ்வின் நெருக்குவாரங்களிலேயே நசிந்து சிதைந்து போகிற மனித ஆன்மாவை இலக்கியங்கள் ஆறுதல்படுத்துகின்றன; உற்சாகமுட்டுகின்றன. தான் வாழ்கிற, கனவு காண்கிற உன்னதமானதும், உயிர்த்துடிப்பானதுமான வாழ்வியற் கோலங்களை உயர்ந்த இலக்கியங்களுடாக மனிதன் தரிசிக்கின்றான்.

இலக்கியம் தனித்துமான ஒரு துறையாக அமைகிறது. அதனை ஏனைய விஞ்ஞான தொழில்நுட்பத் துறைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியாது. சடவாத சிந்தனை, ஆன்மாவின் தேவைகளை மிக எளிதாக நிராகரிக்கிறது. விஞ்ஞான பகுப்பாய்வு முறைமைகளைப் பௌதீக எல்லைகளினூடாக மட்டுமே பரிசீலிக்க முனைகிறது. விஞ்ஞான

பார்வை ஒரே வகையான பொருட்களை ஒன்றாகவே கணிக்க முனைகிறது. ஆனால், இலக்கிய கர்த்தாக்களைப் பொறுத்தவரையில் இவர்கள் ஒவ்வொரு விடயத்தினது ஒற்றுமைகளை மிகவும் நுட்பமான மாறுதல்களையும் ஆழமாக உள்வாங்குகின்றனர். ஒரு கணப்பொழுது கீறல் கூட உயர்ந்த இலக்கிய வெளிப்பாடாகப் பரிணமிக்கிறது.

விஞ்ஞானம் ஒரு குறியீட்டு மொழியினூடாகவே தனது கருத்துக்களை வெளியிடுகிறது. ஆனால், இலக்கியம் அவ்வாறல்ல. “விஞ்ஞானக் குறியீடுகளின் மீது நம் கவனம் ஊன்றி நிற்பதில்லை” என்று முருகையன் குறிப்பிடுகிறார். அக்குறியீடுகளுக்குப் பின்னாலுள்ள பொருள்களின் மீதே நம் கவனம் செல்கிறது. இலக்கியமும் கூட குறியீடுகளின் சேர்மானமாகவே இயங்குகிறது. ஆனால், இலக்கியக் குறியீட்டு மொழிகள் அதனது செய்தியின் மீது மட்டுமோ அல்லது அதன் பின்னாலுள்ள பொருள்களின் மீது மட்டுமோ குறுகி விடுவதில்லை. மாறாக அச்சொற்கள் எழுப்பும் உணர்வுச் செறிவையும் ஓசை மயக்கத்தையும் நாம் ஆழ்ந்து உள்வாங்குகிறோம். இது உண்மையிலேயே மிக முக்கியமான ஒரு தனித்தன்மையாகும்.

கலாநிதி நு.:மான் குறிப்பிடுவதுபோல “இலக்கியத்தின் மொழி கணக்கியலின் மொழி போன்று நேரானதல்ல. இரண்டும் இரண்டும் நான்கு என்பதுபோல் தர்க்க ரீதியானதுமல்ல. பாரதி குழந்தை கண்ணம்மாவை “ஆடி வரும் தேன்” என்கிறான். நாம் இங்கு தேன் ஆடுமா என்று கேள்வி எழுப்ப முடியாது.” இலக்கிய மொழி கற்பனையின் படிமத் தளத்தில் இயங்குவது, அது மொழியை அற்புதமான சேர்க்கைக்குள்ளாக்குகிறது. இந்த மொழிச் சேர்க்கையும் அது சொல்லும் செய்தியும் நமது உணர்வுலகில் ஆழ்ந்த அதிர்ச்சியை உண்டு பண்ணுகிறது.

நடைமுறை வாழ்க்கையோடு மிக நெருக்கமான தொடர்பினை இலக்கியம் கொண்டுள்ளது. தெருவோரத்தில் குப்பைகளோடு குப்பைகளாக வாழும் மனிதனது ஆன்மாவை நம்மோடு பேச

வைக்கும். பல்வேறு பிரச்சினைகளை ஊடறுத்துச் செல்லும் பண்பினைக் கொண்டது அது. சில வேளைகளில் கனவுலகின் கதைகளைக் கூட அது சொல்லும். முரண்பாடுகளே வாழ்க்கையாகிப் போன வாழ்க்கையின் விதிவிலக்குகளைப் பற்றி அது பேசும். இந்த மாதிரியான எல்லாப் பண்புகளையும் கொண்ட அசாதாரணமான நிலை வேறெந்தத் துறைக்கும் இருக்காது. இலக்கியம் இலக்கியமாக இருப்பதனால்தான் அதனை நாம் நேசிக்கிறோம். அதிலுள்ள விடயம் ஒரு சரித்திரமாக உருப்பெறுகிற போது அதனை நாம் அத்துணை கவர்ச்சியோடு பார்ப்பதில்லை. அது அழகுணரச்சி மிக்கதும் நமக்கு மிக நெருக்கமாக இருந்து நம்மைப் பற்றிப் பேசுவதுமாகும். நம்மைச் சுற்றி இருக்கிற வாழ்க்கையின் யதார்த்தத்தை மிக அற்புதமாகக் கீறிக்காட்டும். நறுக்குத் தெறித்தாற்போன்ற வசனங்களின் மூலம் தான் சொல்ல வந்த செய்திகளைச் சொல்லும் ஆற்றல் இலக்கியத்திற்குண்டு. அது இன்பத்தையும் பயனையும் தரக்கூடிய ஒரு கலை வடிவமாகும். மொத்தத்தில் இலக்கியம் மொழியினாலான ஒரு மொழிக் கலையென்பது தெளிவான விடயமாகும்.

சுருக்கம்:

- மொழி தோன்றிய காலத்திலேயே இலக்கியமும் தோன்றியது.
- இலக்கியத்தினை உணரலாமே தவிர உணர்த்த முடியாது.
- மனித எண்ணங்களையும் அநுபவங்களையும் உணர்வுகளையும் கலைநயம் தோன்ற மொழியினூடாக ஒரு வடிவத்தின் வழியே சித்திரிப்பதுவே இலக்கியமாகும்.
- மனித அநுபவங்களின் கரைசலாகவே இலக்கியம் அமைந்துள்ளது.
- இலக்கியம் ஒரு சமூக ஆவணமாக அமைகிறது.

- இலக்கியத்திற்கும் சமூகத்திற்கும் பண்பாட்டிற்கும் இடையே நெருக்கமான தொடர்புகள் உள்ளன.
- இலக்கியம் படைப்பாளி, வாசகன், சமூகம் என்பவற்றுக்கு அப்பால் திறனாய்வாளரின் பங்களிப்பையும் கருத்திற்கொள்கிறது.
- மொத்தத்தில் இலக்கியம் மொழியினால் அமைந்த ஒரு மொழிக் கலையாகும்.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. இலக்கியம் என்றால் என்ன என்பதைக் குறிப்பிட்டு அது பற்றிய அறிஞர்களின் கருத்துக்களை விமர்சன ரீதியாக ஆராய்க.
2. இலக்கியம் என்றால் என்ன? அதன் பயன்கள் யாவை? சமூகத்திற்கும் அதற்குமான தொடர்புகள் யாவை? – விரிவாக விளக்குக.
3. 'இலக்கியம் ஒரு மொழிக் கலையாகும்.' இக்கூற்றினை தக்க எடுத்துக்காட்டுகளுடன் அலசுக.

திறவுச் சொற்கள்

மொழி, இலக்கியம், படைப்பு, மனித அநுபவம், சமூகம், பண்பாடு

உசாத்துணை நூற்கள்

1. இராமலிங்கம், மா., (1973), *இருபதாம் நூற்றாண்டுத் தமிழ் இலக்கியம்*, தமிழ்ப் புத்தக நிலையம், சென்னை.
2. கைலாசபதி, க., (1980), *நவீன இலக்கியத்தின் அடிப்படைகள்*, மக்கள் வெளியீடு, சென்னை.

3. சீனிவாசராகவன், அ., (1970), *ஒரு நூற்றாண்டுத் தமிழ்க் கவிதை*, மேக்குறி புத்தகக் கம்பனி, கோயமுத்தூர்.
4. சுந்தராஜன், பெ.கோ., சிவபாதசுந்தரம், சோ., (1977), *தமிழ் நாவல், நூற்றாண்டு வரலாறும் வளர்ச்சியும்*, கிறிஸ்தவ இலக்கியச் சங்கம், சென்னை.
5. வரதராசன், மு., (1960), *இலக்கிய மரபு*, பாரி நிலையம், சென்னை.
6. வரதராசன், மு., (1962), *இலக்கியத் திறன்*, பாரி நிலையம், சென்னை.
7. வரதராசன், மு., (1977), *தமிழ் இலக்கிய வரலாறு*, சாகித்திய அக்காதெமி, புதுதில்லி.
8. Jesudasan, C. and H., (1961), *A History of Tamil Literature*, Y.M.C.A. Publishing House, Calcutta.
9. Welch, Bett Yuonne, et al., (1975), *Introduction to Literature (New Edition)*, Ginn and Company, Massachusetts.

அத்தியாயம் – 2

தமிழ் இலக்கிய வரலாறு

பொருளடக்கம்

- 2.1 சங்க காலம் முதல் விஜயநகர ஆட்சி வரை
- 2.2 ஐரோப்பியர் காலம்
- 2.3 இருபதாம் நூற்றாண்டு

அத்தியாயச் சுருக்கம்

காலம் காலமாக மக்களால் பின்பற்றப்பட்டு வந்த வாழ்க்கை முறையினையும் அதன் அநுபவங்களையும் சித்திரிக்கிற இலக்கியங்கள் எழுந்த காலப்பகுதி பற்றி விரிவாகக் குறிப்பது இலக்கிய வரலாறாகும். அக்காலத்து எழுந்த நூல்கள், அதன் ஆசிரியர்கள், இலக்கியத்தின் பண்புகள் குறித்து இலக்கிய வரலாறு விபரிக்கிறது. ஒவ்வொரு காலத்திற்கும் இடையிலுள்ள பண்பாட்டு மாற்றங்களையும் அரசியல், சமூக, சமய சூழ்நிலைகளையும் இலக்கிய வரலாறு மேலும் எடுத்துக் கூறுகிறது.

அத்தியாயத்தின் நோக்கம்

இலக்கியத்தினை ஒரு பாடமாகக் கற்கிற முதல்நிலை மாணவர்களுக்கு அவ்விலக்கியம் எழுந்த காலப்பகுதி பற்றிய அடிப்படை அறிவினை வழங்குவதே இவ்வத்தியாயத்தின் நோக்கமாகும்.

கற்றல் பெறுபேறுகள்

இவ்வத்தியாயத்தினை மாணவர்கள் திறம்படக் கற்றுக் கொள்வதன் மூலம் குறிப்பிட்ட இலக்கியம் எழுந்த காலப்பகுதி பற்றியும் அதன்

அரசியல், சமூக சூழ்நிலை பற்றியும் விளங்கிக் கொள்வதனூடாக அவ்விலக்கியம் பற்றிய தெளிவான புரிதல்களைப் பெற்றுக் கொள்வர்.

2.1 சங்க காலம் முதல் விஜயநகர ஆட்சி வரை

சங்ககாலம்

- பெரும்பாலான அறிஞர்கள் கிறிஸ்துவிற்குப் பின் முதல் மூன்று நூற்றாண்டுகளையும் (கி.பி 1 – 3) சங்ககாலம் என்பர்.
- சங்ககால வாழ்க்கை முறை இயற்கையை ஒட்டி அமைந்ததனால், இது இயற்கைநெறிக் காலம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது.
- சங்க காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற இலக்கியங்கள் சங்க இலக்கியங்கள் எனப்படுகின்றன. அவற்றை இயற்றிய புலவர்கள் சங்கச் சான்றோர்கள் எனச் சுட்டப்படுகின்றனர்.
- சங்க காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற இலக்கியங்களைத் தொகுத்தோர் அவற்றை பதினெண் மேற்கணக்கு நூல்கள் எனக் குறிப்பிட்டுள்ளனர். அவற்றை சங்க இலக்கிய மரபையொட்டி அக இலக்கியங்கள் – புற இலக்கியங்கள் எனப் பகுத்து நோக்கியுள்ளமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

சங்ககால இலக்கியங்கள்

சங்ககாலத்தில் தோற்றம் பெற்ற நூல்களை மேற்கணக்கு நூல்கள் என்று கூறலாம். இவற்றில் பதினெட்டு நூல்கள் உள்ளதால் இதனை

பதினெண் மேற்கணக்கு நூல்கள் என அழைக்கப்படுகின்றன. இவை இரு நூல் தொகுதிகளாகக் காணப்படுகின்றன. அவற்றை எட்டுத் தொகை நூல்கள், பத்துப்பாட்டு நூல்கள் என வகைப்படுத்தலாம்.

எட்டுத்தொகை நூல்கள்		பத்துப்பாட்டு நூல்கள்	
அகத்திணை	புறத்திணை	அகத்திணை	புறத்திணை
அகநானூறு	புறநானூறு	பட்டினப்பாலை	திருமுருகாற்றுப்படை
நற்றிணை	பதிற்றுப்பத்து	முல்லைப்பாட்டு	பொருநராற்றுப்படை
குறுந்தொகை	பரிபாடல்	குறிஞ்சிப்பாட்டு	சிறுபாணாற்றுப்படை
ஐங்குறுநூறு			பெரும்பாணாற்றுப்படை
கலித்தொகை			மலைபடுகடாம்
			மதுரைக்காஞ்சி
			நெடுநல்வாடை

சங்கப் பொருள் மரபு

இலக்கியம் என்பது தான் எழுகின்ற சமுதாயத்தின் போக்கிற்கிணங்கவே அமைகின்றது. சங்க இலக்கியமும் சங்க கால சமுதாயத்துக்கேற்ப அமைந்திருந்தது. காதலும் வீரமும் சங்க காலத்தில் பிரதான இடத்தைப் பெற்றிருந்தமையால் அக்கால இலக்கியமும் அவற்றையே தமக்குப் பொருளாக அமைத்துக் கொண்டது. இலக்கியங்களில் அவை முறையே அகம், புறம் எனப்பட்டன. எனவே சங்க காலத்தின் பொருள் மரபானது, அகப்பொருள் மரபு, புறப்பொருள் மரபு என இரு வகைப்பட்டது.

அகப்பொருள் மரபு

காதலும் காதல் சார்ந்த விடயங்களும் அகத்திணை / அகவொழுக்கமாகக் கொள்ளப்பட்டன. குறிஞ்சி, முல்லை, மருதம்,

நெய்தல், பாலை என்பன திணைகளாகும். அவற்றின் ஒழுக்கங்களான புணர்தல், இருத்தல், உடல், இரங்கல், பிரிதலும் உடன்போக்கும் என்பன உரிப்பொருள்களாகும்.

1. குறிஞ்சி (மலையும் மலை சார்ந்த இடமும்) – புணர்தல்
2. முல்லை (காடும் காடு சார்ந்த இடமும்) – இருத்தல்
3. மருதம் (வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும்) – ஊடல்
4. நெய்தல் (கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும்) – இரங்கல்
5. பாலை (மணலும் மணல் சார்ந்த இடமும்) – பிரிதலும்
உடன்போக்கும்

(இவ் ஐந்து அக ஒழுக்கங்களும் அன்பினைந்திணை எனப்படும்.)

6. கைக்கிளை – ஒருதலைக் காமம். இது மூன்று வகைப்படும்.
  - ❖ பருவம் எய்தாத பேதையிடம் ஆடவன் ஒருவன் காதல் கொண்டு அவளைப் பற்றி பலவாறு சொல்லிப் புலம்புதல்.
  - ❖ ஒத்த அன்பினராய் தலைவனும் தலைவியும் எதிர்ப்பட்டுக் கூடும் கூட்டத்தின் முன் பெரும்பாலும் தலைவனிடம் நிகழும் காட்சி, ஐயம், தெளிவு, தேறல் என்னும் நான்கு செய்திகள்.
  - ❖ கொல்லேறு தழுவுதல் முதலியவை காரணமாக நிகழும் மண முறைகள்.
7. பெருந்திணை – பொருந்தாக் காமம். அதாவது ஒருவன் ஒருத்தியிடம் மிக்க காமத்தனாகி அவளை அடையப் பெறாமல் மடலேறுதல், வரைபாய்தல் முதலியவற்றால் தன்னை மாய்த்துக் கொள்வது முதலானவை.

புறப்பொருள் மரபு

வீரம், கொடை, புகழ் தண்ணளி, நட்பு போன்றன புறத்திணை / புறவொழுக்கமாகக் கொள்ளப்பட்டன.

1. குறிஞ்சி – வெட்சி
2. முல்லை – வஞ்சி
3. மருதம் – உழிஞை
4. நெய்தல் – தும்பை
5. பாலை – வாகை

(இவ் ஐந்து புற ஒழுக்கங்களும் போருக்குச் செல்லும்போது சூடும் பூக்களின் பெயர்களால் அழைக்கப்பட்டன.)

6. காஞ்சித்திணை – இளமை, செல்வம், கல்வி ஆகியவற்றின் நிலையாமையைக் குறிக்கும். இது ஆண்பாற் காஞ்சி, பெண்பாற் காஞ்சி என இரு வகைப்படும்.
7. பாடாணித்திணை – பாடப்படும் ஆண்மகனது ஒழுகலாறு.

பொருள் வரையறை

- அகத்தையும் புறத்தையும் பாடும்போது சில விதிமுறைகள் புலவர்களால் அனுசரிக்கப்பட்டன. அகத்தைப் பாடும்போது மிகவும் நுண்மையான ஒரு வரையறை கடைபிடிக்கப்பட்டு வந்தது.

“மக்கள் நுதலிய அகனைந்திணையும்

சுட்டி ஒருவர் பெயர் கொள்ப் பெறார்”

என்பது தொல்காப்பியர் கருத்து.

- அகம் என்பது பெயர் சுட்டப்படாது பாடப்படும் ஒன்றாக விளங்கியது. அதாவது பாடப்படுபவர் இன்னார் எனக்

குறிப்பிடாது தலைவன், தலைவி, தோழி என பொதுப்படையாகவே குறிப்பிடப்படும்.

- அகப்பாடல்கள் புலவன் தான் கூறுவது போன்று நேரடியாகக் கூறாமல் பாத்திரங்கள் பேசுவது போன்று அமைக்கப்பட்டிருக்கும்.
- அத்தகைய பாத்திரங்களினுள்ளும் தோழி பேசுவது போன்ற அகப்பாடல்களே அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன.
- புறத்தைப் பொறுத்தவரையில் பெயர் குறிப்பிடப்பட்டு பாடப்படுவதாகவும் புலவன் நேரடியாகக் கூறுவது போன்றும் காணப்படும்.
- புறப்பாடல்கள் உயர்குடியினரையே தலைவன் தலைவியாகக் கொண்டு அமைய வேண்டுமென்பது சங்க காலத்தில் வழக்காக இருந்தது.
- சங்க கால அகப்பாடல்கள் முதல், கரு உரிப் பொருட்களைக் கொண்டமைந்திருந்தன.
- முதற் பொருளென்பது நிலத்தையும் காலத்தையும் குறிப்பிடுவது. கருப் பொருள் என்பது நிலங்களுக்குரிய மரம், பறவை, விலங்கு, உணவு, இசை, தெய்வம் என்பவற்றைக் கூறுவதாகும். உரிப் பொருள் என்பது நிலங்களுக்குரிய ஒவ்வொரு ஒழுக்கத்தையும் கூறுவதாகும்.

ஆற்றுப்படை நூல்கள்

- ஆற்றுப்படை புறப்பொருள் கூறும் ஓர் இலக்கிய வகையாகும். இவ்வாற்றுப்படை இலக்கியமாது தமிழில் மாத்திரமே உண்டு.
- வறுமையில் வாடும் ஒருவன் தன் பசிப்பிணி தீர பொருள் வேண்டி வள்ளலை நாடித் தேடிச் செல்லும் வகையில் ஆற்றுப்படுத்தும் போக்கில் அமைந்திருப்பவையே இத்தகு ஆற்றுப்படை நூல்களாகும்.
- சங்க இலக்கியங்களுள் குறிப்பாக பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் ஐந்து ஆற்றுப்படை நூல்கள் உள்ளன. திருமுருகாற்றுப்

படை, பொருநராற்றுப்படை, சிறுபாணாற்றுப்படை, பெரும்பாணாற்றுப்படை, கூத்தராற்றுப்படை என்பனவே அவையாகும்.

- இவற்றுள் முதலாவதாக அமைந்திருப்பது புலவர் நக்கீரரால் பாடப்பட்ட திருமுருகாற்றுப்படையாகும். இவற்றுள் பெரியது 583 அடிகளைக் கொண்ட மலைபடுகடாம் எனப்படும் கூத்தராற்றுப்படையாகும். இவற்றுள் சிறியது 269 அடிகளைக் கொண்ட சிறுபாணாற்றுப்படையாகும்.
- இவ்வாற்றுப்படை நூல்கள் யாவும் அகவற்பா எனும் ஆசிரியப்பாவால் அமைந்தவைகளாகும்.

சங்ககால இலக்கியப் பண்புகள்

- இயற்கையோடு ஒட்டி அமைதல்.
- பொருள் மரபின் அடிப்படையில் பாகுபடுத்தப்பட்டிருத்தல் (அகம், புறம்)
- புலவர், பாணர் முதலானோர் தங்கள் வறுமையையும் புலவர்தம் செல்வச்சிறப்பு குணச்சிறப்புக்களை எடுத்துரைத்து பரிசில் வேட்பனவாக அமையும் பல்வகைப்பட்ட பொருளமைதி உடையனவாய் விளங்குதல்.
- வரையறைகள் கையாளப்படுதல்.
- அரசர் முதலானோர் தவறு செய்யுமிடத்தும் பிற வேளைகளிலும் அவர்களை நல்வழிப்படுத்தும் செவியறிவுறுத்தல்களாக விளங்குதல்.
- வீரம், கொடைச் சிறப்பு முதலானவற்றைப் புகழ்ந்துரைப்பதற்கு ஏற்ற வகையில் ஆற்றுப்படை முதலான உத்திகளைக் கையாளல்.
- புரவலர்களைப் படர்க்கையிலும் முன்னிலையிலும் பாடல்.
- முதல், கரு, உரிப் பொருள்கள் கையாளப்பட்டிருத்தல்.
- உள்ளதை உள்ளபடியே கூறுதல்.
- ஒரு துறை ஒரு செய்யுளில் பாடப்படுதல்.

- இயற்கை உவமைகளைக் கையாளுதல்.
- உள்ளூறை உவமங்களையும் இறைச்சிப் பொருளையும் கொண்டிருத்தல்.
- எளிய, சிறிய சொற்களைக் கொண்டு பொருளை விளக்குதல்.
- அகவலும் வஞ்சியும் பெருவழக்காதல்.
- வடமொழிக் கலப்பற்ற தூய தமிழ்ச் சொற்களால் ஆக்கப்பட்டிருத்தல்.

சங்கமருவிய காலம்

- முடியுடைய மூவேந்தர்களின் வீழ்ச்சியோடும் களப்பிறரின் வருகையோடும் சங்கமருவிய காலம் ஆரம்பிக்கிறது.
- அதாவது கி.பி 3ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 6ஆம் நூற்றாண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதி சங்கமருவிய காலம் எனப்படுகிறது.
- சங்ககால இறுதிப்பகுதியில் சீரழிந்து போயிருந்த சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டு, அரசியல் துறை மாற்றத்தை இக்காலம் எதிர்நோக்கியிருந்தது.
- அதனால் இக்காலப்பகுதியில் இயற்கைநெறி சார்ந்த அக-புற அம்சங்களுக்குப் பதிலாக அறம், நீதி, ஒழுக்கம் சார்ந்த விடயங்கள் முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்குகின்றன. அதனால் அறம், நீதி, ஒழுக்கம் ஆகியனவற்றை வலியுறுத்தும் இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெறுகின்றன. அதனால் இக்காலம் அறநெறிக்காலம் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது.

சங்கமருவியகால இலக்கியங்கள்

சங்கமருவிய காலத்தில் எழுந்த இலக்கியங்களாக பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் எனும் பதினெட்டு நூல்களும் இரட்டைக்

காப்பியங்களும் காரைக்காலம்மையாரின் பக்திப் பாடல்களும் குறிப்பிடப்படுகின்றன. இவற்றைப் பின்வருமாறு விளக்கலாம்.

1. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்:

இந்நூல்களை அறநூல்கள், அகத்திணை நூல்கள், புறத்திணை நூல்கள் என வகைப்படுத்தலாம்.

அறநூல்கள்	அகத்திணை நூல்கள்	புறத்திணை நூல்
நாலடியார்	கார்நாற்பது	களவழிநாற்பது
நான்மணிக்கடிகை	ஐந்திணை ஐம்பது	
இன்னா நாற்பது	ஐந்திணை எழுபது	
இனியவை நாற்பது	திணைமொழி ஐம்பது	
திருக்குறள்	திணைமாலை நூற்றைம்பது	
திரிகடுகம்	கைந்நிலை	
ஆசாரக்கோவை		
பழமொழி நானூறு		
சிறுபஞ்சமூலம்		
முதுமொழிக்காஞ்சி		
ஏலாதி		

2. காவியங்கள்:

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை ஆகிய இரட்டைக் காப்பியங்கள் சங்கமருவிய காலத்தில் தோன்றியுள்ளன. இவ்விரு காப்பியங்களும் அறத்தைப் பொருளாகக் கொண்டமைந்துள்ளன.

3. பக்தி இலக்கியங்கள்:

காரைக்காலம்மையார் பாடிய திருவாலங்காட்டு மூத்த திருப்பதிகம், அற்புதத் திருவந்தாதி, திருவிரட்டை மணிமாலை முதலிய பக்திப் பாடல்கள் காணப்படுகின்றன.

சங்கமருவிய காலத்தில் அற இலக்கியங்கள் அதிகமாகத் தோற்றம் பெற்றமைக்கான காரணங்கள்

- களப்பிரர் வருகையினால் முவேந்தர் ஆட்சி வீழ்ச்சியடைகிறது. அதனால் தமிழ்நாடு சமூக, பொருளாதார, அரசியல், பண்பாட்டு நிலைகளில் சீரழியத் தொடங்குகிறது. இச்சீரழிவிலிருந்து மக்களைக் காக்கவும் நெறிப்படுத்தவும் அற இலக்கியங்கள் அதிகமாகத் தோற்றம் பெற்றன.
- வடநாட்டு அந்தணர்களின் வருகையினாலும் வர்ணப்பாகுபாடு (பிராமணர், சத்திரியர், வைசியர், சூத்திரர்) தமிழகத்தில் வழக்குப் பெறுகிறது. அதனால் மக்களிடையே ஏற்றத்தாழ்வுகள் ஏற்பட்டன. சாதிப்பாகுபாட்டை அடியொட்டிய ஏற்றத்தாழ்வுகள் சமூகத்தில் சிக்கல்களைத் தோற்றுவித்தன. அதனால் நீதியை நிலைநாட்டவும் அற இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற்றன.
- இக்காலத்தில் மக்களும் மாற்றத்தை விரும்பியிருந்தனர். அதற்கேற்றாற்போல் இக்காலத்தில் சமண, பௌத்தத் துறவிகள் அதிகமாகத் தமிழகம் வந்தனர். அவர்கள் தமது

சமயக் கொள்கைகளைப் பரப்பத் தொடங்கியதும் அவர்களது அறவொழுக்கங்களால் கவரப்பட்ட பெரும்பாலான மக்கள் சமண, பௌத்த மதங்களைத் தழுவத்தொடங்கினர். அவர்களை நெறிப்படத்தவும் அவர்களுக்கு போதனைகளைச் செய்யவும் அற இலக்கியங்கள் இக்காலத்தில் அதிகமாக எழுந்திருக்கலாம்.

- இயற்கைநெறியை அடிப்படையாகக் கொண்ட உலகியலை மக்கள் வெறுத்தனர். போர், களவொழுக்கம், மது – மாது ஒழுக்கம், சிக்கலான வாழ்க்கைமுறை முதலானவை மக்களிடையே மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தன. பஞ்சமும் மக்களை அறந்தவறிய, நீதிவறிய, ஒழுக்கமற்ற செயல்களுக்குத் தூண்டியது. அதிலிருந்து அவர்களை மீட்கவும் அற, நீதி, ஒழுக்கம்சார் இலக்கியங்கள் இக்காலத்தில் அதிகமாகத் தோற்றம்பெறக் காரணமாயமைந்தன.

சங்கமருவிய காலத்தில் அறநூல்கள் அதிகமாகத் தோற்றம் பெற்றமைக்கான சமூக, அரசியற் சூழல்

- களப்பிறர் இடையீட்டினால் மூவேந்தர்களின் ஆட்சி வீழ்ச்சியடைந்தது. சங்க காலத்தில் சகல வழிகளாலும் சிறப்புற்றிருந்த தமிழகம் மெல்ல மெல்லச் சிதைவுறத் தொடங்கியது. அரசியல், பொருளாதாரப் பிரச்சினைகள் பாரிய அளவில் ஏற்பட்டன. இந்தவகையில் ஆட்சியில் ஏற்பட்ட பாரிய மாற்றமே சங்கமருவிய காலப்பகுதியில் அதிகம் அறநூல்கள் தோன்றக் காரணமாகும்.
- அரசியல் மாற்றத்தினால் பெருந்தொகையான ஆசிரியர்கள் தமிழ்நாட்டிற்கு வரலாயினர். இவர்களின் வருகையினால் தமிழ்நாட்டு மக்களிடையே பிராமணர், சத்திரியர், வைசிகர், சூத்திரர் என்னும் நால்வகை வருணப் பாகுபாடு புகுந்தது.

இதன் காரணமாக மக்களிடையே ஏற்றத்தழ்வுகள் ஏற்படலாயின. உயர்ந்த சாதி, தாழ்ந்த சாதி என்று மக்கள் பாகுபாடு பார்க்கத் தொடங்கினர். இவ்விடயமும் அறநூல்கள் தோற்றக் காரணமாக அமைந்தன.

- இக்காலப் பகுதியிலேதான் சமண, பௌத்த மதத்தினரும் தமிழ் நாட்டிற்கு அதிகம் வரத்தொடங்கினர். தமிழகம் வந்த சமண முனிவர்கள், பௌத்த சந்நியாசிகள் தம் கொள்கைகளைப் பரப்பத் தொடங்கினர். அறவொழுக்கங்களை ஆதாரமாகக் கொண்ட அம்மார்க்கத்தவர்களின் செயற்பாடுகளினால் கவரப்பட்ட மக்கள் அம்மதங்களைத் தழுவத் தொடங்கினர். இவ்வேளையில் மக்கள் வாழ்க்கையில் அறவொழுக்கம் சிறப்பிடம் பெறலாயிற்று. இதனால் இக்காலப்பகுதியில் அதிகமான அறநூல்கள் தோன்றலாயிற்று.
- சங்ககாலத்தில் காணப்பட்ட ஓயாத போர், இயற்கை இன்பத்தில் அதிக ஈடுபாடு, மது, மாது சமூகத்தில் மலிந்த நிலை, பரத்தையர் ஒழுக்கம், சிக்கலான வாழ்க்கை அமைப்பு, வாழ்க்கை எவ்வாறு இருக்க வேண்டும் என்ற குறிக்கோள் இல்லாமை, போரினால் ஏற்பட்ட இழப்புக்கள், துன்பங்கள், சமூகத்தில் ஆண்களின் அதிகமான இழப்பு, மக்கள் புதிய மாற்றத்தினை நாடியமை, உலகியலில் ஏற்பட்ட வெறுப்பு நிலை போன்ற பல விடயங்கள் இக்காலப்பகுதியில் அறநூல்கள் தோற்றக் காரணமாக அமைந்தன.
- கி.பி மூன்றாம் நூற்றாண்டின் இறுதியில் கடும் பஞ்சமொன்று தமிழ் நாட்டைத் தாக்கியதாக இறையனாரகப் பொருளுரை கூறுகின்றது. இயற்கையின் இச்சீற்றமும் இக்காலத்தில் அதிக அறநூல்கள் தோற்றக் காரணமாயின.

சங்கமருவியகால இலக்கியப் பண்புகள்

- அறக் கருத்துக்களைப் பொருளாகக் கொள்ளுதல்.
- சமயப் பிரச்சாரக் கருத்துக்களைப் பொருளாகக் கொள்ளுதல்.
- பக்தியைப் பொருளாகக் கொள்ளுதல். (இறுதிக் காலப் பகுதியில்)
- அகத்திணைப் பொருள் மரபும் தொடர்கிறது.
- உலகியல் நிராகரிப்பைக் கொண்டிருத்தல்.
- தமிழ் உரைநடையின் ஆரம்பத்தைக் கொண்டிருத்தல் (சிலப்பதிகாரம்)
- துறைகள் தொடர்ந்து வரச் செய்யுள் இயற்றல்.
தொடர்நிலைச் செய்யுள்(காவியங்கள்)
தொகைநிலைச் செய்யுள்(திருக்குறள்)
- வெண்பா பெருவழக்காக கையாளப்படல்
- விருத்தப்பாவினதும் பதிக வடிவத்தினதும் தோற்றத்தினைக் கொண்டிருத்தல்

பல்லவர்காலம்

- சங்கமருவிய காலத்தின் இறுதியில் காரைக்கால் அம்மையாரின் வருகையோடு தோற்றம்பெற்ற பக்தியிலக்கிய போக்கு பல்லவர்காலத்தில் பெருவழக்குப் பெறுகிறது. அதனால் பல்லவர்காலம் பக்திநெறிக்காலம் எனப்படுகிறது.
- இக்காலத்தில் ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் தோன்றி சைவத்தையும் வைணவத்தையும் வளர்த்தனர்.
- இக்காலத்தில் நலிவடையத் தொடங்கியிருந்த சமணரும் பௌத்தரும் இலக்கணம், இலக்கியம், நிகண்டுகள், உரைநூல்கள் முதலானவற்றைப் படைத்து தமது செல்வாக்கை நிலைநிறுத்த முயன்றனர்.

- சங்ககால உலகியற்காதல் பல்லவர் காலத்தில் இறையியற் காதலாக மாறுகிறது. தமிழ் இலக்கியங்களில் நாட்டாரிலக்கிய வடிவங்களின் அறிமுகம் நிகழ்கிறது.

பல்லவர்கால இலக்கியங்கள்

- ஆழ்வார்களின் பாசுரங்களும் நாயன்மார்களின் தேவாரங்களும் இக்காலத்தெழுந்த மிக முக்கியமான பக்தி இலக்கியங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன (நாலாயிரத்திவ்விய பிரபந்தம்- திருமுறைகள்).
- பாரத வெண்பா, கலம்பகம், கோவை, பாவைப்பாட்டு, மடல் அம்மாணை, பள்ளியெழுச்சி அந்தாதி, இரட்டைமணிமாலை முதலான சிற்றிலக்கியங்கள்.
- முத்தொள்ளாயிரம், பாண்டிக்கோவை, நந்திக் கலம்பகம் முதலிய சமயச்சார்பற்ற நூல்கள்.
- புறப்பொருள் வெண்பா யாப்பு, சங்க யாப்பு முதலிய இலக்கண நூல்கள்.

பல்லவர் காலத்தில் பக்தி இலக்கியங்கள் அதிகம் தோன்றக் காரணங்கள்

- சமயப் போட்டியும் சமயப் பிரச்சாரமும் – சங்கமருவிய கால பிற்பகுதியில் சமண பௌத்தங்களுக்கு எதிராக மேற்கொள்ளப்பட்ட சைவ வைணவங்களது எழுச்சி பல்லவர் காலத்தில் தொடர்ந்தது. அதுமட்டுமன்றி சமண பௌத்தங்களினது செல்வாக்கு பெருமளவுக்கு வீழ்ச்சியுற்று சைவ வைணவங்கள் உயர்நிலை பெற்றபின் சைவத்திற்கும் வைணவத்திற்கும் இடையிலான போட்டியாக இச்சமயப் போட்டி மாற்றம் பெற்றது. இவ்வாறாக ஒரு சமயப் போட்டி இயல்பாகவே சமயப் பிரச்சாரத்துக்கு வழிகோலியது. இதனால் பக்தி இலக்கியங்கள் அதிகம் தோன்றின.

- **மதமாற்றமும் மதமாற்றத் தடுப்பும்** – சமயப் போட்டியின் விளைவாக சமண பௌத்தங்களிலிருந்து சைவ வைணவத்திற்கும் சைவ வைணவங்களிலிருந்து சமண பௌத்தத்திற்கும் மக்கள் மதம் மாறிச் செல்லத் தொடங்கினர். இவ்வாறு தம் சமயத்திற்கு வந்த மக்களை பிற சமயங்களுக்கு சென்றிடாமல் பாதுகாக்கவும் தொடர்ச்சியாக பக்தியைச் சொல்லிக் கொண்டிருக்க வேண்டிய தேவையேற்பட்டது. இதனால் பக்தி இலக்கியங்கள் அதிகம் தோன்றின.
- **சங்கமருவிய காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற ஆரியப் பண்பாட்டில் மக்கள் கொண்ட அதிருப்தி** – ஆரியரின் நால்வருணப் பாகுபாட்டில் இருந்து தம்மைக் காத்துக் கொள்ள பொதுமக்கள் இறைவன் மீது அன்பு வைத்தலாகிய பக்தியில் திளைத்திருந்தனர். மனிதனை மனிதன் புறக்கணிக்கும் நிலை காணப்பட்டதால் புறக்கணிக்கப்பட்ட ஒவ்வொரு மனிதனும் இறைவனில் சரணடைந்து இறையன்பையே யாசித்தான். இதனால் பக்தி அதிகம் பேசப்பட்டு பக்தி இலக்கியங்கள் அதிகம் தோன்றின.
- **போலித்துறவு நிலை** – சமணமும் பௌத்தமும் உலக நிலையாமை, செல்வம் நிலையாமை, யாக்கை நிலையாமை முதலிய நிலையாமைக் கருத்துக்களை வலியுறுத்தி துறவு வாழ்க்கையைப் போதித்தன. தீங்கிழைக்கும் ஐம்புல இன்பங்களும் துறக்கப்பட வேண்டும் என இச்சமயங்கள் போதித்ததனால் போலித்துறவு நிலை ஏற்பட்டது. இச்சூழ்நிலையில் சைவ வைணவங்கள் தலையெடுத்து ஐம்புல இன்பங்களால் பேரின்ப இறையின்பத்தை பெறலாம் என்பதை உணர்த்தி மக்களை நல்வழிப்படுத்தின. இதனாலும் பக்தி இலக்கியங்கள் அதிகம் தோன்றின.

- **சமூகச் சீர்கேடுகளும் குழப்பங்களும்** – சமூகச் சீர்கேடுகளும் குழப்பங்களும் தலைவிரித்தாடிய பல்லவர் காலத்தில் இதனை விரும்பாத மக்கள் தத்தம் சமய நெறியிலும் ஒழுக்க நெறியிலும் ஈடுபட்டனர். இத்தகைய மக்கள் இறைவன் மீது பக்தி கொண்டு நிலைத்திருந்தனர். இதனால் இம்மக்களுக்கு பக்தியைச் சொல்ல வேண்டிய நிலை ஏற்பட்டதனால் இக்காலத்தில் அதிகம் பக்தி இலக்கியங்கள் தோன்றின.
- **பக்தி இயக்கத்தின் தோற்றம்** – சங்கமருவிய கால பிற்பகுதியில் காரைக்காலம்மையார் தோற்றுவித்த பக்தி இயக்கம் பல்லவர் காலத்தில் பக்தி இலக்கியங்கள் அதிகம் தோன்றக் காரணமானது.

பல்லவர்கால இலக்கியப் பண்புகள்

- பக்தியைப் பொருளாகக் கொண்டிருத்தல்.
- பல்வேறு பாவங்களைக் கொண்டிருத்தல். (சம்பந்தர் இறைவனை தாய் தந்தையாகவும் தம்மைக் குழந்தையாகவும் அப்பர் ஆண்டான் அடிமை என்ற உறவு நிலையிலும் சுந்தரர் இறைவனை தோழர் என்ற நிலையிலும் ஆண்டாள் இறைவனைக் காதலனாகவும் கொண்டு தமது பக்தியை வெளிப்படுத்தியுள்ளனர்.)
- இசை கலந்த பாடலாக அமைதல்.
- தெய்வீகக் காதல் சித்திரிப்பு.
- புதிய வடிவங்களின் தோற்றத்தைக் கொண்டிருத்தல்.
- திட்டமிட்ட பிரசார அமைப்பைக் கொண்டிருத்தல்.
- விருத்தப்பாவும் அதன் துணைப் பாவினங்களும் பெருவழக்காதல்.
- கைக்கிளை பெருந்திணை மரபுகளைக் கொண்டிருத்தல்.

- எளிய நடைகளையும் பல்வேறு ஓசைகளையும் கொண்டிருத்தல். (சம்பந்தரது பாடல் ஒருவித துள்ளல் ஓசை, அப்பரது பாடல் உள்ளத்தைக் கனிவிக்கின்ற ஓசை, மாணிக்கவாசகரதும் தொண்டரடிப்பொடியாழ்வாரினதும் பாடலில் உள்ளத்தை உருக்குகின்ற ஓசை, பெரியாழ்வாரது பாடலில் தாய்மைக் கனிவு)
- வடமொழிச் செல்வாக்கு அதிகம் காணப்படல்.
- மணிப்பிரவாள நடையினைக் கொண்டிருத்தல் (ஸ்ரீபுராணம், கயசிந்தாமணி முதலானவை),
- நாட்டார் பாடல் வடிவங்களைப் பெற்றிருத்தல் (திருவம்மாளை, திருப்பொன்னூஞ்சல்)

சோழர்காலம்

- தமிழகத்தில் மீண்டும் சோழரின் எழுச்சியோடு தனித்தமிழ் மன்னராட்சி இடம்பெறுகிறது. அதனால் பல்லவராட்சிக்கும் நாயக்கராட்சிக்கும் இடைப்பட்ட காலப்பகுதி சோழர்காலம் எனப்படுகிறது.
- இக்காலத்தை காவியகாலம் எனவும் சிறப்பிப்பர்.
- இக்காலத்தில் காவியங்கள் மட்டுமன்றி பேரிலக்கியங்களும் சிற்றிலக்கியங்களும் தோற்றம்பெற்றன.
- பேரிலக்கியங்களுள் கம்பராமாயணம், பெரியபுராணம், கந்தபுராணம் ஆகியவற்றையும் சிற்றிலக்கியங்களுள் பரணி, உலா, பிள்ளைத்தமிழ் முதலானவற்றையும் எடுத்துக்காட்டாகக் கூறலாம்.

சோழர்கால இலக்கியங்கள்:

சோழர்கால இலக்கியங்களைப் பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

பேரிலக்கியங்கள்: கம்பராமாயணம், பெரியபுராணம், கந்தபுராணம்

பெருங்காப்பியங்கள்: வளையாபதி, சீவகசிந்தாமணி, குண்டலகேசி

சிறுகாப்பியங்கள்: சூளாமணி, உதயகுமார காவியம், நாககுமார காவியம், நீலகேசி, யசோதர காவியம்

சிறுநிலக்கியங்கள்: கலிங்கத்துப்பரணி, தக்கையாகப் பரணி, மூவருலா, குலோத்துங்க சோழன் பிள்ளைத் தமிழ், நளவெண்பா, மூதுரை, நல்வழி, ஆத்திசூடி, திருவாரூர் மும்மணிக்கோவை

சைவ சித்தாந்த நூல்கள்: திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப்பாடியார், சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், இருபாஇருபஃது, உண்மைவிளக்கம், திருவருட்பயன், வினாவெண்பா, போற்றி பஃறொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சுவிடுதூது, உண்மைநெறி விளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம்.

புராண நூல்கள்: பெரியபுராணம், கந்தபுராணம்

நாடக இலக்கியம்: இராஜரஜேஸ்வரம், பூங்குழலி

இலக்கண நூல்கள்: நம்பியகப்பொருள், யாப்பருங்கலவிருத்தி, யாப்பருங்கலக்காரிகை, நேமிநாதம், வச்சணந்தி மாலை, வீரசோழியம், நன்னூல், தண்டியலங்காரம்

சோழர்காலத்தில் காவியங்கள் பெருந்தொகையாகத் தோன்றியமைக்கான காரணங்கள்

- இக்காலச் சமுதாயத்தில் எல்லா சமயங்களும் சிறப்பான நிலையைப் பெற்றுக்கொண்டதுடன் அவை சமமாக வைத்துப் போற்றப்பட்டன.
- மேலும் இக்காலத்தில் பொருளாதார வளம் சிறந்து விளங்கியமையாலும் புத்தூக்கமும் புத்துணர்வும் கொண்டதொரு சமுதாயமாக இக்கால சமுதாயம் விளங்கியது.
- அத்துடன் அரசியல், பொருளாதார நிலையிலேற்பட்ட வளர்ச்சியானது நாட்டு மக்களின் எண்ணங்கள், சிந்தனைகளிலும் வளர்ச்சியினைக் கொண்டமைந்தது.
- இவ்வாறான எண்ணங்களையும் சிந்தனைகளையும் பிரதிபலிக்கும் பெரியதொரு இலக்கிய வடிவம் தேவைப்பட்டது.
- இதனால் பேரரசுக்கு வந்த பெரிய இலக்கிய வடிவமாக காவியம் இக்காலத்தில் தோற்றம் பெற்றது.
- புத்தூக்கமும் புத்துணர்வும் சமுதாயத்திலே இலக்கியங்கள் அதிகமாகத் தோற்றம்பெற தூண்டுகோலாக அமைந்தன.
- இக்காலத்தில் காவியங்களை இயற்றக்கூடிய புலவர்களும் இலக்கிய கர்த்தாக்களும் வாழ்ந்தமையால் இக்காலத்தில் காவியங்கள் கூடுதலாகத் தோன்றின எனலாம்.
- காவியத்துக்கு வேண்டிய அம்சங்கள் இக்காலத்தில் காணப்பட்டன.
- அரசியல், சமூக சூழ்நிலைகள் புலவர்களுக்கும் மன்னர்களுக்குமிடையிலான தொடர்பு, வடமொழிச் செல்வாக்கு ஆகியன இக்காலப்பகுதியில் காப்பியங்கள் தோன்றக் காரணமாக அமைந்தன.
- தண்டியாசிரியரின் இலக்கணத்தோடு காவியத்திற்குச் சரியான இலக்கணம் சோழர் காலத்தில் பெறப்பட்டதற்கமையவும் இக்காலப்பகுதியில் அதிக காப்பியங்கள் தோன்றின.

சோழர்கால இலக்கியப் பண்புகள்:

- இயற்கையான வாழ்வியலையும் சமூக, அரசியல், பண்பாட்டு அம்சங்களையும் கொண்டிருத்தல்.
- உலகியல் வாழ்க்கை சித்திரிப்பு
- ஊடு பொருளாக சமயக் கருத்துக்களைக் கொண்டிருத்தல்.
- நீண்ட வர்ணனைகளைக் கொண்டிருத்தல்.
- பல்வேறு அணிநயங்களைக் கொண்டிருத்தல்.
- பல்வேறு ஓசை நயங்களைக் கொண்டிருத்தல்.
- சித்தாந்த கருத்துக்களைக் கொண்டிருத்தல்.
- விருத்தப்பா பெருவழக்காக கையாளப்படுதல்.
- வடமொழிச் செல்வாக்கு அதிகம் காணப்படுதல்.
- பல்வேறு துறை வளர்ச்சியைக் கொண்டிருத்தல்.

சோழப்பெருமன்னர் காலத்தெழுந்த சிற்றிலக்கியங்களின் முக்கிய பண்புகள்:

- சிற்றிலக்கியங்களுள் அநேகமானவை அவைக்களப் புலவர்களால் பாடப்பட்டன. அரசர்களின் ஆட்சிச் சிறப்பு, அவர்களது வீரம், கொடை, புகழ், வெற்றிச்சிறப்பு, குலமரபு, குணநலன் முதலானவற்றைப் பாடுகின்றன.
- வடமொழிக் கதைமரபு, காவியப்பண்புகள், யாப்பினங்கள் கையாளப்பட்டன. கலிங்கத்துப்பரணி, தக்கையாகப் பரணி, மூவருலா, குலோத்துங்கன் பிள்ளைத்தமிழ், மெய்க்கீர்த்திகள் முதலானவை சோழப்பெருமன்னர்காலத்தெழுந்த சிற்றிலக்கியங்களுக்கு உதாரணங்களாக விளங்குகின்றன.
- சயங்கொண்டார், ஒட்டக்கூத்தர், புகழேந்திப் புலவர், நம்பியாண்டார் நம்பி முதலான பெரும் புலவர்கள் வாழ்ந்தனர். அறிவுரைகளையும் ஒழுக்கவிதிகளையும் கூறப்படயன்படும் வெண்பா யாப்பினைக் கொண்டு ஓசைச் சிறப்பும்

கற்பனைவளமும் பொருந்துமாறு மிகச் சிறந்த
சிறுநிலக்கியங்கள் இக்காலத்தில் எழுந்தன.

சோழர்கால சமூக, அரசியல், பண்பாட்டுச் சூழல்

- ஏறத்தாள பத்து நூற்றாண்டுகளின் பின் தென்னிந்தியாவைத் தனித்தமிழ் மன்னர்கள் ஆட்சிசெய்யும் வாய்ப்புக்கிடைத்தது.
- சோழரின் எழுச்சியோடு தமிழரின் அரசியல், சமூக, பண்பாட்டு அம்சங்களில் கூடுதல் அக்கறை செலுத்தப்பட்டது.
- சோழப் பேரரசர்களின் படைப்பலம் சிறந்து காணப்பட்டதனாலும் அவர்களது சிறந்த அரசியற் கொள்கைகளினாலும் தமது ஆட்சியதிகாரத்தை கடல்கடந்த நாடுகளிலும் விஸ்தரித்தனர்.
- சோழப்பெரு மன்னர்கள் தமிழ் மன்னர்களாயிருந்தமையினால் சமூக உணர்வு அவர்களிடம் இயல்பாகவே காணப்பட்டது. அச்சமூக உணர்வு கடந்த காலங்களில் தமிழ் மக்களை அவர்கள் அனுபவித்த இன்னல்களிலிருந்து காக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்தை உண்டுபண்ணியது.
- சங்ககாலத்துக்குப் பின் தமிழ்ச் சமூகமேம்பாட்டைக் கருத்திற்கொண்டு செயற்பட்டவர்களுள் சோழப் பெருமன்னர்கள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள். அவர்களின் பெரு முயற்சியினாலும் திட்டங்களினாலும் தமிழகத்தின் பொருளாதாரம் வளர்ச்சி கண்டது.
- தமிழகத்தின் சமூக, அரசியல், பொருளாதார நிலைமைகள் சிறந்து காணப்பட்டதனால் கல்வித்துறை சிறந்திருந்தது.

- இச்சிறப்புக்களினால் இலக்கியங்கள் வளம்பெற்றன. புதியதொரு பண்பாட்டுச் சூழல் தோற்றம் பெற்றிருந்தது. அதனால் சோழர்காலச் சமுதாயம் சிறப்பாக இருந்தது. நாடு செழித்திருந்தது. சோழர்காலப் புலவர்கள் இச்சூழலை மிகச் சரியாகப் பயன்படுத்தத் தொடங்கினர். பாவலர்களைப் போற்றும் காவலர்கள் வாய்த்ததனால் இலக்கியம் வளம்பெற்றது.
- மன்னரைப்பாடும் மிகச்சிறந்த காவியங்கள் தோற்றம் பெற்றன. அவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு சோழர்காலத்தை ஒரு பொற்காலமெனவும் குறிப்பிடுவர்.

நாயக்கர்காலம்

- 14ஆம் நூற்றாண்டில் சோழராட்சி தளர்ச்சியடையத் தொடங்குகிறது.
- இஸ்லாமியர் படையெடுப்பு நிகழ்கின்றது.
- தென்னிந்திய அரசுகள் பலமிழக்கின்றன.
- தென்னாடுகளில் இஸ்லாம் பரவுகிறது.
- தென்னாட்டு அரசர்களின் அச்சத்தினால் விஜயநகரப் பேரரசு தோற்றம் பெறுகிறது.
- விஜய நகரப் பேரரசின் செல்வாக்குக் குறைய அவர்களின் கீழ் பிரதிநிதிகளாகவிருந்த நாயக்க மன்னர்கள் தனியாட்சி செய்தமை.
- நாயக்க மன்னர்கள் வைணவராக இருந்தபோதிலும் பிற சமயங்களையும் ஆதரித்தனர்.
- இஸ்லாமியப் படையெடுப்புக்களால் கோயில்கள் அழிக்கப்பட்டன.
- இஸ்லாமியர் படையெடுப்பும் கோயில் அழிப்பும் தமிழ் மக்களையும் மன்னரையும் வெகுவாகப் பாதித்தன.

- சோழர் காலத்தில் தனித்தனியாக இயங்கிய சைவமும் வைணவமும் இஸ்லாமியர் படையெடுப்பால் மீண்டும் சேர்ந்தியங்கின.
- மடங்களும் ஆதீனங்களும் சமய வளர்ச்சிக்கும் சமூக வளர்ச்சிக்கும் பங்காற்றின.
- அழிந்துபோன கோயில்கள் புதுப்பிக்கப்பட்டன. புதிய கோயில்கள் கட்டப்பட்டன.
- கோயில்களின் பெருமைகூறும் புராணங்கள் தோற்றம் பெற்றன.
- புலவர்களும் மக்களும் பொருளாதாரச் செழிப்பின்மையால் வறுமையுற்றுக் காணப்பட்டனர்.
- நாயக்கர்கால இலக்கிய வளமற்ற வாழ்வின் பிரதிபலிப்புத் தெரிகிறது.
- தத்துவ சாஸ்திர கொள்கைகள் நாடெங்கும் பரவத் தொடங்கின.
- பழைமை போற்றும் பண்பு காணப்பட்டது.
- கிறிஸ்தவ மதத்தின் அறிமுகம் இடம்பெறத் தொடங்குகிறது.

நாயக்கர்கால இலக்கியங்கள்

நாயக்கர் காலத்தில் தோற்றம் பெற்ற இலக்கியங்களை பின்வருமாறு வகைப்படுத்தி நோக்கலாம்.

தல புராணங்கள்: சிதம்பர புராணம், சேது புராணம், திருப்பரங்கிரிப் புராணம், காஞ்சி புராணம், திருவாணைக்கா புராணம்

பிரபந்தங்கள்: மோகவதைப் பரணி, பாசவதைப் பரணி, அஞ்ஞைவதைப் பரணி, ஏகாம்பர நாதர் உலா, குற்றால நாதர் உலா, மதுரை சொக்கநாதர் உலா, திருவாரூர் உலா, திருக்காளத்திநாதர் உலா, முத்துக்குமாரசுவாமி பிள்ளைத்தமிழ், மீனாட்சியம்மைப் பிள்ளைத்தமிழ்.

தனிப்பாடல்கள்: காளமேகப்புலவர், இரட்டையர்கள், படிக்காசுப் புலவர், தாயுமான சுவாமிகள் போன்ற புலவர்களால் பாடப்பட்ட தனிப்பாடற் தொகுதிகள்.

பொதுமக்கள் இலக்கியங்கள்: முக்கூடற்பள்ளு, குற்றாலக் குறவஞ்சி, இராமநாடகக் கீர்த்தனை, நொண்டி நாடகம்

நாயக்கர்கால இலக்கியப் பண்புகள்

- சமயச்சார்புடைய கருத்துக்களைக் கொண்டிருத்தல்.
- பழமை போற்றும் பண்பைக் கொண்டிருத்தல்.
- தத்துவப் கருத்துக்களைக் கொண்டிருத்தல்.
- சமுதாயச்சார்பான கருத்துக்களைக் கொண்டிருத்தல்.
- கோயில் வரலாறு, அதன் பெருமை, இறைவனின் அருட்திறம், அற்புதச் செயல்கள் முதலானவற்றைக் கொண்டு தலபுராணங்கள் தோன்றின.
- புதுமை நாட்டத்திற்கான வாய்ப்பின்மையால் பழமைபோற்றும் பண்பு காணப்பட்டது.
- பண்டைய இலக்கியங்களுக்கு உரைகள் எழுதப்பட்டன.
- இக்காலச் செய்யுள்கள் நன்கு உய்த்துணர்ந்து சிந்தித்துப் பொருளுணருமாறு அமைந்தன.
- கற்றறிந்தோர் மட்டுமே பொருளுணருமாறு செய்யுள்கள் இயற்றப்பட்டன.
- வடசொற்கள், வடநூற்கருத்துக்கள் காணப்பட்டன.
- வடமொழிச் செல்வாக்கினால் இதிகாச புராணங்கள் இயற்றப்பட்டன.
- மணிப்பிரவாள நடையும் கையாளப்பட்டது.
- வித்துவச் செருக்கைக் காட்டும் செய்யுட்கள் இயற்றப்பட்டன.

- காவலர்கள் பாவலரைப் போற்றாததனால் அவர்கள் தம் மனம் போனபோக்கில் செய்யுட்களை இயற்றினர். வசைக்கவிகள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன.
- இக்கால இலக்கியங்களில் கற்பனை, சொல்லலங்காரம், ஓசைச்சிறப்பு, சொல்லடுக்கு, சந்திச்சிறப்பு, சிலேடை முதலானவை மிகைத்துக் காணப்பட்டன.
- அடிநிலை மக்கள் குறித்த இலக்கியங்கள் தோற்றம்பெற்றன.
- யமகம், திரிபு முதலான யாப்புக்கள் பயன்படுத்தப்பட்டன.

2.2. ஐரோப்பியர் காலம்

ஐரோப்பியர் காலம் தொடர்பான சில முக்கிய குறிப்புகள்

- ஆரம்பத்தில் கல்வித்துறையில் வளர்ச்சி பெற்றிருக்காத ஈழமும் தமிழகமும் ஆங்கிலேயரின் வருகையின் பின்பே அத்துறையில் வளர்ச்சி கண்டன. ஆரம்பப் பாடசாலைகள், உயர் நிலைப் பாடசாலைகள், தொழில்நுட்பக் கல்லூரிகள், நூதன சாலை, நூலகம், தனியார் பாடசாலைகள், கல்லூரிகள் என்பன நிறுவப்பட்டன.
- 19ஆம் நூற்றாண்டிலிருந்து ஆங்கிலக் கல்வி முறை தமிழ் நாட்டிற்கு புகுத்தப்பட்டதனால் பரம்பரைக் கல்வி முறையில் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன. (கணிதத்தில் அரபி எண்களின் அறிமுகம்)
- ஆங்கிலேயர் காலத்தில் போக்குவரத்து, தபால், தொலைத்தொடர்பு வசதிகள் புதிதாக ஏற்படுத்தப்பட்டன.
- இயந்திரத் தொழிநுட்ப முறைமை ஐரோப்பியரால் புகுத்தப்பட்டது.

- ஐரோப்பியர் வருகையினால் தமிழ்மொழி, தமிழ் இலக்கியம் மற்றும் பிற துறைகளில் பாரிய வளர்ச்சி நிலை ஏற்பட்டது. (1577இல் முதல் தமிழ்நூல் அச்சு வடிவம் பெற்றது)
- மதங்கள் சார்பான நூல்களும் பிரசுரங்களும் பல்துறை சார்ந்த நூல்களும் வெளிவரத் தொடங்கின. பத்திரிகைகள் வெளிவந்தன. புதிய நூல்கள் எழுதப்பட்டன. பழைய நூல்கள் அச்சு வடிவம் பெற்றன.
- ஐரோப்பியர் காலம் முதலாகவே பொதுமக்கள் சமுதாயத்தின் முக்கிய அங்கத்தவர் என்ற உணர்வு ஏற்படத் தொடங்கியது.
- ஐரோப்பியர் தொடர்பினால் 19ஆம் நூற்றாண்டின் மத்தியிலிருந்து நவீனத்துவச் சிந்தனைகள் தமிழ் நாட்டில் பரவத் தொடங்கின.

ஐரோப்பியர் கால இலக்கியங்கள்

ஆங்கில மொழிச் செல்வாக்கும் கிறிஸ்தவ மதப் பிரச்சாரமும் நிலவிய இச்சமுதாயத்தில் தோற்றம்பெற்ற இலக்கியங்களைப் பின்வருமாறு நோக்கலாம்.

1. உரைநடை இலக்கியங்கள்

அ. மதச்சார்பான இலக்கியங்கள்:

- i. கிறிஸ்தவ மதச்சார்பான பிரச்சார இலக்கியங்கள்: ஆத்ம நிர்ணயம், தத்துவக் கண்ணாடி, வேத ஒழுக்கம், வேதியர் ஒழுக்கம்

- ii. கிறிஸ்தவ மதச்சார்பான கண்டன இலக்கியங்கள்: திருச்சபைப் பேதம், சித்தாந்த மரபுக் கண்டனம், பேதக மறுப்பு, லூத்தர் இனத்தியல்பு.
- iii. இந்து மதச்சார்பான பிரச்சார இலக்கியங்கள்: சைவ வினாவிடை, புராணங்களுக்கான உரை, சங்கிராங்க மரபு
- iv. இந்து மதச்சார்பான கண்டன இலக்கியங்கள்: சுப்ரபேதம், வச்சிர தாண்டம், சித்தாந்த மரபுக் கண்டன கண்டனம்

ஆ. மதச்சார்பற்ற இலக்கியங்கள்:

பிரதாபமுதலியார் சரித்திரம், கமலாம்பாள் சரித்திரம், பத்மாவதி சரித்திரம், மதிவாணன், மோகனாங்கி, பஞ்சதந்திரக் கதைகள், விநோதரச மஞ்சரி, பரமார்த் குரு கதை.

2. செய்யுள் இலக்கியங்கள்

அ. மதச்சார்பான இலக்கியங்கள்:

- i. கிறிஸ்தவ மத இலக்கியங்கள்: தேம்பாவணி, அடைக்கலநாயகி வெண்பா, திருக்காவலூர்க் கலம்பகம், கித்தேரியம்மாள் அம்மாளை, இரட்சணிய யாத்திரிகம், இரட்சணிய மநோகரம்.
- ii. இந்துமத இலக்கியங்கள்: காஞ்சி புராணம், அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ், திருத்தணிகை புராணம், குசேலோ பாக்கியானம், இராம நாடகம்.
- iii. இஸ்லாமிய மத இலக்கியங்கள்: சீறாப்புராணம், முதுமொழிமாலை, முகையதீன் புராணம்.

ஆ. மதச்சார்பற்ற இலக்கியங்கள்:

பெண்புத்திமாலை, நீதி நூல் வெண்பா, சர்வசமய சமரசக் கீர்த்தனை

3. நாடக இலக்கியங்கள்

மனோன்மணியம், கலாவதி, ரூபாவதி, மான விஜயம்

ஐரோப்பியர் வருகையினால் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள்

- ஐரோப்பியர் வருகையினால் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கில் சடுதியாகப் பல மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன.
- ஐரோப்பியர் வருகையின் காரணமாக தமிழ்நாட்டிலும் இலங்கையிலும் மூன்று முக்கியமான மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. அவையாவன:
  - ✓ கிறிஸ்தவ சமயத்தின் அறிமுகம்
  - ✓ அச்சியந்திரத்தின் வருகையும் பயன்பாடும்
  - ✓ ஆங்கில மொழிப் பயிற்சி
- இவை தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கிலும் முக்கியமான மாற்றங்களை ஏற்படுத்தின.
- அதுவரை செல்வாக்குப் பெற்றிருந்த செய்யுளிலக்கியப் பாரம்பரியம், உரையிலக்கியப் பாரம்பரியத்தை நோக்கி வீறு கொள்ளத் தொடங்கியது. இம்மரபு மாற்றம் பல்துறைகளிலும் தனது செல்வாக்கை நிலைநிறுத்தத் தொடங்கியிருந்தது.
- நவீன இலக்கிய வடிவங்களின் அறிமுகமும் பொதுமக்கள் சார்பான இலக்கியங்களின் தோற்றமும் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கில் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

- முற்குறிப்பிட்ட மூன்று முக்கிய மாற்றங்களும் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியிலும் தாக்கத்தைச் செலுத்தின.
- நூற்பதிப்புத் துறை வளர்ச்சி கண்டது: அதாவது அதுவரை ஏடுகளிலும் சுவடுகளிலும் முடங்கிக் கிடந்த இலக்கியங்கள் அச்சியந்திரத்தின் வருகையினால் நூலுருப் பெறத் தொடங்கின. ஆறுமுக நாவலர், சீ.வை தாமோதரம்பிள்ளை, உ.வே சுவாமிநாத ஐயர் முதலானோர் பதிப்புத் துறையில் அளப்பரிய பங்களிப்புகளைச் செய்தனர்.
- பத்திரிகைத் துறை வளர்ச்சி கண்டது.
- உரைநடை வளர்ச்சி: ஐரோப்பியர் காலத்திலிருந்து தமிழ் உரைநடை தனக்குரிய முக்கியத்துவத்தைப் பெறத் தொடங்கியது.
- மொழிபெயர்ப்பு முயற்சிகள் ஏற்பட்டன.
- அகராதி ஆக்க முயற்சிகள் ஏற்பட்டன.
- நாவல், சிறுகதை, நவீன கவிதை முதலிய நவீன இலக்கிய வடிவங்கள் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டன.
- பொது மக்கள் சார்பான இலக்கியங்களும் தோற்றம் பெற்றன.
- மேலைத்தேய அறிவியலையும் இலக்கியங்களையும் ஆங்கிலக் கல்வி தமிழ் இலக்கியத்திற்கு அறிமுகப்படுத்தியது. ஆங்கிலத்தின் வாயிலாக தமிழ் இலக்கியம் புதிய அனுபவத்தைப் பெற்றது.
- நிலப்பிரபுத்துவச் சமுதாயத்தின் பேரிலக்கியமாக விளங்கிய காவியம் பெற்ற இடத்தினை ஐரோப்பியர் காலத்தில் நவீன யுகத்தின் பேரிலக்கியமாகிய நாவல் பெறத்தொடங்கியது.
- ஐரோப்பியர் காலத்தில் செய்யுள் இலக்கியங்கள் அடிப்படையில் சமயச் சார்புடையனவாக இருந்தன. ஐரோப்பியர் வருகையினால் கிறிஸ்தவ மதத்தின் வாழ்வியல் அம்சங்கள் தமிழ் இலக்கியத்தில் இடம்பெறத் தொடங்கின.
- ஐரோப்பியர் கால தமிழ் நாவல் துறையில் தெருக்கூத்து முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கியது.

- தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சியில் ஐரோப்பியர் காலம் ஒரு திருப்புமுனையாக அமைந்தது மட்டுமல்லாது, இருபதாம் நூற்றாண்டின் இலக்கியச் செல்நெறிக்கு திறவுகோலாகவும் அமைந்தது.

2.3. இருபதாம் நூற்றாண்டு

- தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் ஐரோப்பியர் காலத்தையடுத்து இடம்பெறும் காலப்பகுதி இருபதாம் நூற்றாண்டாகும்.
- தமிழ் இலக்கியம் பல வழிகளிலும் புத்துயிர் பெற்று வளர்ச்சியடைந்த ஒரு காலப்பகுதியாக இக்காலப்பகுதியைக் குறிப்பிடலாம்.
- நீண்ட காலமாக நிலவி வந்த முடியாட்சி முறை வீழ்ச்சியடைந்து மக்களாட்சி எழுச்சிபெற்ற ஒரு காலமாக இருபதாம் நூற்றாண்டு குறிப்பிடப்படுகின்றது.
- மக்களாட்சி அறிமுகப்படுத்தப்பட்டதன் விளைவாக பொது மக்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகின்ற ஒரு இக்காலம் காணப்பட்டது.
- அரசியல் விடயங்களிலும் பொது உடைமைக் கொள்கைகளிலும் பிறவற்றிலும் மக்களின் வாழ்க்கை முறையானது மாற்றங்கள் சிலவற்றை உள்வாங்கியதற்கிணங்க தமிழ் இலக்கியத்தின் போக்கும் வேறுபட்டுச் சென்றது.

இருபதாம் நூற்றாண்டு இலக்கியத் துறைகள்

இருபதாம் நூற்றாண்டின் இலக்கியத் துறைகள் என்ற அடிப்படையில் அவ்விலக்கியத் துறைகளை நான்கு பிரிவாகப் பிரிக்கலாம்.

1. கவிதை
2. சிறுகதை
3. நாவல்
4. நாடகம்

1. கவிதை:

- இருபதாம் நூற்றாண்டு பொதுமக்களுக்குரிய காலமாதலால் ஏனைய காலங்களில் அரசர்களும் பிரபுக்களும் பெற்றிருந்த செல்வாக்கை இக்காலத்தில் பொதுமக்கள் பெற்றனர்.
- இதனால் இலக்கியம் அவர்களின் வாழ்க்கைக் குறிக்கோள், இன்ப துன்பங்கள், அவர்களின் முன்னேற்றத்திற்குத் தடையாக இருக்கும் சாதிக் கொடுமை, சமுதாயக் கட்டுப்பாடு முதலியவற்றைப் பொருளாகக் கொண்டு பொதுசன முன்னேற்றத்திற்கான வழிகளைச் சித்திரிப்பதாக அமைந்தது.
- இவ்வகையில் இருபதாம் நூற்றாண்டில் கவிதைகளைப் பாடியவர்களாக பாரதியார், பாரதிதாசன், தேசிக விநாயகம்பிள்ளை, நாமக்கல் இராமலிங்கம் பிள்ளை, கம்பதாசன், யோகியார், சுத்தானந்த பாரதியார், ஆகியோரும் கண்ணதாசன், புதுவை ரத்தினம், சோம சுந்தரப் புலவர், நாகராஜன் போன்றோரும் இதில் அடங்குவர்.

2. சிறுகதை:

- ஐரோப்பிய நாகரிகத் தொடர்பினால் தமிழில் வந்த புதிய இலக்கிய வகைகளுள் சிறுகதையும் ஒன்றாகும்.
- இருபதாம் நூற்றாண்டில் சிறுகதையாக்கும் முயற்சியில் வ.வே.சு. ஐயரும் பாரதியாரும் தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியத்துக்கு உருவம் அமைத்தனர்.
- இவர்களின் பின் கல்கி குறிப்பிடத்தக்கவர்.
- கல்கியைத் தொடர்ந்து மணிக்கொடி ஆசிரியர்கள் சிறுகதையாக்கும் முயற்சியில் முன்னின்றனர்.

- மணிக்கொடி ஆசிரியர்களாக மௌனி, கு.ப.ரா, புதுமைப்பித்தன், பிச்சமுர்த்தி, ராமையா, சிதம்பர சுப்பிரமணியம், சி.சு. செல்லப்பா, சுப்ரமணியன், வெங்கட்ராமன் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள்.

3. நாவல்:

- ஆங்கில மொழியைத் தமிழ் மக்கள் கற்கத் தொடங்கியதன் விளைவாக நாவல் என்ற இலக்கிய வடிவம் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் தோன்றியது.
- ஐரோப்பாவில் வளர்ச்சியடைந்திருந்த நாவல் இலக்கிய முறையைத் தழுவி தமிழில் நாவல்களைத் துவக்கியவர்களுள் பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த வேதநாயகம் பிள்ளை, ராஜமையர், சூரிய நாராயண சாஸ்திரியர் ஆகிய மூவரையும் குறிப்பிடலாம்.
- இவர்களுக்குப் பின் ராஜமையர், சரவணமுத்துப் பிள்ளை, குப்புசாமி, துறைசாமி, கோதை நாயகி ஆகியோரைக் குறிப்பிடலாம்.
- இவர்களைத் தொடர்ந்து இருபதாம் நூற்றாண்டில் நாவல் இலக்கிய வடிவத்துக்கு தமிழிலே உருவமும் உயிரும் கொடுத்தவர் கல்கியாவார்.
- கல்கியைப் பின்பற்றி சுப்பிரமணியன், சாண்டில்யன், ராமநாதன் முதலியோர் சரித்திர நாவல்களை எழுதினார்கள்.
- நடுத்தரக் குடும்பங்களின் வாழ்க்கையை எடுத்துக்கூறும் நாவல்களும் (பொம்மி, பெண் தெய்வம், பெண் மனம், காஞ்சனையின் கனவு, மிஸ்டர் வேதாந்தம், அன்பினொளி, சங்கமம்) இலட்சியங்களையும் அரசியற் கொள்கைகளையும் சிறப்பித்துக்கூறும் நாவல்களும் (கோதைத் தீவு, சுந்தரி, தேச பக்தன், காதல் தூங்குகிறது, பாலும் பாவையும், மலர்விழி, அள்ளி, பெண், இன்ப நினைவு) கிராமங்களில் வாழும் மக்களை கதாபாத்திரங்களாகக் கொண்டு எழுதப்பட்ட

நாவல்களும் (மண்ணாசை, பூவும் பிஞ்சும், விதி வழியே, நிராசை, யுவதி, கிராம மோகினி) இருபதாம் நூற்றாண்டில் வெளிவந்துள்ளன.

- பிறமொழிகளிலிருந்து மொழி பெயர்க்கப்பட்ட நாவல்களும் இருபதாம் நூற்றாண்டிலே தமிழில் தோற்றம் பெற்றன. (பூந்தோட்டம், புயல், ஆனந்த மடம், விஷ விருட்சம், எரி நட்சத்திரம், துருவங்கள்)

4. நாடகம்:

- இருபதாம் நூற்றாண்டில் பாரதிதாசன் (இரணியன், நல்ல தீர்ப்பு, படித்த பெண்கள்), அண்ணாத்துரை (காதல்ஜோதி, செல்லப்பிள்ளை), புதுமைப்பித்தன் (வாக்கும் வக்கும்), கருணாநிதி (நச்சுக் கோப்பை, தூக்கு மேடை) முதலியோர் சிறந்த நாடகங்களை எழுதியுள்ளனர்.
- மொழிபெயர்ப்பு நாடக நூல்களும் வெளிவந்துள்ளன. (ஒதெல்லா எனும் நாடகத்தை மாதவையரும் கிங்லீயர் எனும் நாடகத்தை மங்கையர் பகட்டு எனப் பெயரிட்டு ராமசாமி ஐயரும் மொழி பெயர்த்துள்ளனர்.)

சுருக்கம்:

சங்க காலம்

- இயற்கையோடு ஒட்டி வாழ்க்கை முறையைப் பற்றி விபரிப்பது சங்ககால இலக்கியம்.

- அவ்விலக்கியங்களைப் பதினெண் மேல்கணக்கு நூல்கள் என்பர்.
- இவ்விலக்கியங்கள் காதலையும் போரையும் அடிப்படையாகக் கொண்டன.
- காதல் பற்றிக் கூறுவன அகத்திணை இலக்கியங்கள். இவை அக ஒழுக்கத்தைக் கொண்டன.
- வீரம், கொடை பற்றிக் கூறுவன புறத்திணை இலக்கியங்கள். இவை புற ஒழுக்கத்தைக் கொண்டன.
- இக்காலத்தில் ஆற்றுப்படை நூல்களும் தோன்றின.
- முதல் கரு, உரிப் பொருள்கள் முதலானவற்றைக் கொண்டிருப்பன சங்க இலக்கியம்.
- உள்ளுறை உவமங்களும் இறைச்சிப் பொருளும் இவ்விலக்கியங்களில் உள.
- அகவலும் வஞ்சியும் பெருவழக்கான இக்காலப் பகுதி இலக்கியம் தூய தமிழ்ச் சொல்லால் ஆயின.

சங்கமருவிய காலம்

- அறம், நீதி, ஒழுக்கம் சார்ந்த விடயங்களைக் கூறும் இலக்கியங்கள் எழுந்த காலப் பகுதி சங்கமருவிய காலம்.

- இக்கால இலக்கியங்கள் பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் எனப்படும். அவை அறம், அகத்திணை, புறத்திணை சார்ந்தன.
- காவியங்களும் பக்தி இலக்கியங்களும் இக்காலப் பகுதியிலும் எழுந்தன.
- இக்காலத்தில் அற இலக்கியங்கள் தோற்றம் பெற பல சமூக, அரசியல் சூழ்நிலைகள் காரணமாய் அமைந்தன.
- வெண்பா பெருவழக்காக இருந்தது. உரை நடை அமைப்பும், விருத்தப்பா, பதிக வடிவம் முதலானவையும் இக்காலப் பகுதியிலே தோன்றின.

பல்லவர் காலம்

- பக்தி இலக்கியம் பெருவழக்குப் பெற்ற காலம். ஆழ்வார்களும் நாயன்மார்களும் சைவத்தையும் வைணவத்தையும் வளர்த்த காலம்.
- இறையியற் காதல் நிரம்பிய காலம். பாசுரங்கள் தேவாரங்கள், பக்தி இலக்கியங்களாகக் கொள்ளப்பட்டது.
- பக்திச் சிற்றிலக்கியங்களும் சில சமய இலக்கியங்களும் இலக்கண நூல்களும் தோன்றின.
- இக்காலத்தில் பக்தி இலக்கியங்கள் போன்ற சமூக, சமய, அரசியல் சூழ்நிலைகள் பல காரணமாய் அமைந்தன.

- பல்வேறு பாவங்களும் இசை கலந்த பாடலும் தெய்வீகக் காதல் சித்திரிப்பும் இக்காலத்திற்கு உரியன.
- கைக்கிளை, பெருந்திணை மரபும் இக்காலத்திலும் வழங்கின.
- வடமொழிச் செல்வாக்குள்ள மணிப் பிரவாள நடை நிரம்பிய நாட்டார் பாடல் வடிங்களும் கொண்ட காலம் இது.

சோழர் காலம்

- காவியங்கள் நிரம்பிய பேரிலக்கியங்களும் சிற்றிலக்கியங்களும் தோன்றிய வளமான காலப்பகுதி. இக்காலத்தில் காவியங்கள் தோன்ற பல சமூக, அரசியல் காரணிகள் காரணமாய் அமைந்தன.
- உலகியல் வாழ்வைச் சித்திரிக்கும் இவ்விலக்கியங்கள், அணி நயங்கள், வர்ணனைகள், ஓசை நயங்கள் நிரம்பப் பெற்றன.
- இக்காலத்துச் சிற்றிலக்கியங்களுக்குச் சிறப்பான சில பண்புகள் உள்.

நாயக்கர் காலம்

- சோழர் ஆட்சி தளர்ச்சியுடன் நாயக்கர் காலம் தோன்றியது. இலக்கிய வளமற்ற, தத்துவச் சிறப்பு மிக்க, பழமைப் பண்புள்ள இலக்கியங்கள் தோன்றிய காலப் பகுதி.
- தல புராணங்கள், பிரபந்தங்கள், தனிப்பாடல்கள், பொது மக்கள் இலக்கியங்களும் இக்காலத்தில் எழுந்தன.

- இக்கால இலக்கியங்கள் பெரும்பாலும் சமயச் சார்புடையன; வித்துவச் செருக்கு மிக்கன; யமகம், திரிபு முதலான யாப்புக்கள் கொண்ட பல்வேறு இலக்கியப் பண்புகள் மிக்கன.

ஐரோப்பியர் காலம்

- ஐரோப்பியர் வருகையுடன் இலக்கியம் வளர்ச்சி பெற்ற காலத்தை இக்காலம் குறிக்கும்.
- கல்வி, போக்குவரத்து, தபால் தொலைத்தொடர்பு, அச்சியந்திர வருகை முதலானவை இக்காலத்தில் ஏற்பட்ட முக்கிய மாற்றங்களாகும்.
- உரை நடை, செய்யுள், நாடக இலக்கியங்கள் வளர்ச்சி பெற்ற காலம்.
- மத சார்பான, மத சார்பற்ற இலக்கியங்கள் தோன்றிய காலம்.
- இக்காலத்தில் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிப் போக்கில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்பட்டன.

இருபதாம் நூற்றாண்டு

- தமிழ் இலக்கியம் பல வழிகளிலும் புத்துயிர் பெற்று வளர்ச்சியடைந்த காலம்.
- மக்கள் ஆட்சி எழுச்சி பெற்று மக்கள் முக்கியத்துவம் பெறுகிற காலம்.
- கவிதை, நாவல், சிறுகதை, நாடகம் என்ற நான்கு வகையான இலக்கிய வடிவங்களும் வளர்ச்சியடைந்த காலம்.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. சங்க கால இலக்கியங்கள் யாவை? அவற்றினை அகத்திணை, புறத்திணை என வகுத்துக் காட்டுக.
2. சங்கமருவிய கால இலக்கியத்தின் பண்புகள் யாவை?
3. பல்லவர் காலத்தில் பக்தி இலக்கியம் தோன்றுவதற்கான சமூக, அரசியல் சூழ்நிலைகள் யாவை?
4. சோழர் கால பன்முக இலக்கிய வளர்ச்சி பற்றி விபரிக்குக.
5. ஐரோப்பியர் காலத்தில் இலக்கியத்தில் ஏற்பட்ட மறுமலர்ச்சி பற்றிக் கருத்துரைக்குக.
6. இருபதாம் நூற்றாண்டு இலக்கிய வடிவங்கள் யாவை? விளக்குக.

திறவுச் சொற்கள்

இலக்கிய வரலாறு, இலக்கியப் பண்பு, சமூக, அரசியல் சூழ்நிலை, காவியம், இலக்கிய வடிவங்கள்.

உசாத்துணை நூற்கள்

01. செல்வநாயகம், வி., (2005), *தமிழ் இலக்கிய வரலாறு*, குமரன் புத்தக இல்லம், கொழும்பு.
02. தேவிரா, (2005), *தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும்*, இதய ரோஜா பதிப்பகம், சென்னை.
03. வராதராசன், மு., (1977), *தமிழ் இலக்கிய வரலாறு*, சாகித்திய அக்காதெமி, புதுதில்லி.

அத்தியாயம் – 3

தொல்சீர் தமிழ் இலக்கியம் (அகப்பாடல்கள்)

பொருளடக்கம்

3.1 அக, புறப் பாடல்கள் (தெரிவு செய்யப்பட்டவை)

3.1.1 நற்றிணை (பாடல்கள் - 01,80,109,149,381)

- 3.1.2 குறுந்தொகை (பாடல்கள் - 11,14,46,108,205)
- 3.1.3 புறநானூறு (பாடல்கள் - 02,04,07,08,51)

3.2 காவியங்கள் அறிமுகம்

- 3.2.1 சிலப்பதிகாரம் (துன்பமாலை)
- 3.2.2 கம்பராமாயணம் (வாலிவதைப் படலம்)
- 3.2.3 சீறாப்புராணம் (நபிப்பட்டம் பெற்ற படலம்)

அத்தியாயச் சுருக்கம்

சங்க இலக்கியங்கள் அக வாழ்வையும் புற வாழ்வையும் சித்திரிப்பன. சங்க இலக்கியங்கள் எட்டுத் தொகை, பத்துப் பாட்டு என வகுக்கப்பட்டுள்ளன. அவை அகம் சார்ந்தனவும் புறம் சார்ந்தனவும் அவற்றுள்ளே அக நானூறு, குறுந்தொகை ஆகிய இலக்கியங்கள் அக்கால மக்களின் அக வாழ்வைச் சித்திரிப்பன. அதேபோன்று புறநானூறு முதலான இலக்கியங்கள் அக்கால மக்களின் புற வாழ்வைச் சித்திரிப்பன.

இலக்கிய உலகில் காப்பியம் மிக முக்கிய இடத்தைப் பெறுகின்றது. அவ்வகையில் சங்கமருவிய காலத்தில் தோன்றிய சிலப்பதிகாரம் சிலம்பின் கதை கூறுவது. இது ஒரு குடிமக்கள் காப்பியமாகும். இக்காப்பியத்தில் முன்று காண்டங்கள் உள. அவற்றுள் மதுரைக் காண்டத்திலே வரும் துன்பமாலை சிலம்பைத் திருடிய குற்றத்தின்

காரணமாகக் கோவலன் கொலையுண்ட செய்தியைக் கேள்வியுற்ற கண்ணகியின் துயரத்தைப் பாடும். காப்பியங்கள் அதிகம் தோன்றிய மற்றொரு காலம் சோழர் காலம். இக்காலத்தில் எழுந்தது கம்பராமாயணம். இது ஆறு காண்டங்களையும் 103 படலங்களையும் கொண்டது. கிற்கிந்தா காண்டத்தில் 16 படலங்களுள் ஏழாவது படலமே வாலிவதைப் படலம். அது இராமன் கிஸ்கிந்தையின் மன்னரான வாலியைக் கொன்ற நிகழ்ச்சியை எடுத்துக் கூறுவது. ஐரோப்பியர் காலத்தில் எழுந்த மற்றுமொரு காவிய நூல் சீறாப்புராணம். இது முஹம்மது நபியின் வரலாற்றைக் கூறுவது. இக்காவியம் மூன்று காண்டங்களைக் கொண்டது. அவற்றுள் நுபுவதத்துக் காண்டத்திலுள்ள முதற் படலமான நபிப் பட்டம் பெற்ற படலம் முஹம்மதுவுக்கு நபிப்பட்டம் பெற்ற வரலாற்றைச் சொல்வது.

அத்தியாயத்தின் நோக்கம்

இலக்கியத்தினை ஒரு பாடமாகக் கற்கின்ற மாணவர்களுக்குச் சங்க இலக்கியம் முதலானவற்றைப் பற்றிய அறிவு அவசியமாகின்றது. அவ்வகையில் சங்க இலக்கியங்களுள் அக, புற இலக்கியங்கள் பற்றிய அடிப்படை அறிவினை வழங்குவதற்காகவே நற்றிணையிலுள்ள பாடல்களும் குறுந்தொகையிலுள்ள பாடல்களும் புறநானூற்றிலுள்ள பாடல்களும் இவ்வத்தியாயத்தில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

இலக்கியத்தினை ஒரு பாடமாகக் கற்கின்ற முதல்நிலை மாணவர்கள் காப்பியம் பற்றி அறிந்து கொள்வது நல்லது. அதன் பேரில் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் உள்ள சிலப்பதிகாரம், கம்பராமாயணம், சீறாப்புராணம் முதலான காப்பியங்களைப் பற்றி அறிந்து கொள்வதற்காக அவ்வக் காவியங்களிலுள்ள நயக்கத்தக்க பகுதிகள் இப்பாடத்திட்டத்திற்குள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

கற்றல் பெறுபேறுகள்

இவ் அத்தியாயத்தினை மாணவர்கள் திறம்படக் கற்பதன்மூலம் அக, புற இலக்கியங்களைச் சந்தி பிரித்து வாசித்து அறிவதோடு பொருளினையும் தெரிந்து கொள்வர். அத்தோடு அப்பாடல்களைத் தற்கால உரைநடையில் பொருள் எழுதவும் பயின்று கொள்வர். மேலும், மக்களின் வாழ்க்கை முறையையும் அக்கால இலக்கியப் பண்பினையும் அறிந்து கொள்வர்.

மேலும், இவ் அத்தியாயத்தினை மாணவர்கள் திறம்படக் கற்பதன்மூலம் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றிலுள்ள காப்பியங்களை அறிந்து கொள்வதோடு அக்காப்பியங்களின் சிறப்புமிக்க பகுதிகளின் பொருளைத் தற்கால உரைநடையில் எழுதவும் நயந்து பேசவும் அதன் சிறப்புக்களைப் பற்றி எடுத்துக் கூறவும் எதிர்பார்க்கப்படுவர்.

3.1.1 நற்றிணை

ஒரு குறித்த காலத்தில் வாழ்கின்ற மக்களின் வாழ்க்கை முறை, வாழ்க்கை அமைப்பு, சமுதாய செயற்பாடு, சமுதாயப் பின்னணி ஆகியவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு இலக்கியங்கள் தோன்றுவது பொதுவான மரபாகும். அந்தவகையில் சங்கப் புலவர் சங்க காலத்தில் வாழ்ந்த மக்களின் வாழ்வியல் பின்னணியையும் வாழ்வியல் அம்சங்களையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு பல இலக்கியங்களைப் படைத்துள்ளனர். சங்க இலக்கியங்கள் எட்டுத்தொகை, பத்துப்பாட்டு எனப் பகுக்கப்பட்டுள்ளன.

சங்க இலக்கியங்கள் அகத்திணை சார்ந்ததாகவும் புறத்திணை சார்ந்ததாகவும் அமைந்துள்ளன. அந்தவகையில் அகத்திணை சார்ந்த இலக்கியமாகவே நற்றிணை காணப்படுகின்றது. எட்டுத்தொகை நூற்களுள் முதலாவதாகிய நற்றிணை ஒன்பதடியினையும் அதன்மேல் பன்னிரண்டு அடியும் வரையுள்ள 400 பாக்களை உடையது.

அதேநேரம் சில பாடல்கள் பன்னிரண்டு அடிக்கு (110,379 பாடல்கள்) மேலும் உள்ளது. நற்றிணையின் பாடல்களைப் பாடியோர் 175 என்றும் சிலர் 187 என்றும் கூறுவர். இந்நூலுக்கு பலர் உரை எழுதியுள்ளனர். ஆனால், இங்கு குறிப்பிடப்பட்ட பாடல்களுக்கு உரை எழுதியவர் நாராயணசாமி ஐயர் அவர்கள்.

மாணவர்கள் கீழே தரப்பட்ட பாடல்களோடு குறிப்பிடப்பட்ட ஐந்து பாடல்களையும் பயின்றுகொள்வது நல்லது.

109. பாலை

“ ஒன்றுதும்” என்ற தொன்று படு நட்பின்
காதலர் அகன்றென , கலங்கிப் பேதுற்று,
“அன்னவோ, இந் நன்னுதல் நிலை?” என,
வினவல் ஆனாப் புனையிழை! கேள், இனி
உரைக்கல் ஆகா எவ்வம் : இம்மென
இரைக்கும் வாடை இருள் கூர் பொழுதில்,

துளியுடைத் தொழுவின் துணிதல் அற்றத்து,
உச்சிக் கட்டிய கூழை ஆவின்
நிலை என, ஒருவேன் ஆகி
உலமர, கழியும், இப் பகல் மடி பொழுதே!

மீளிப்

பெரும்பதுமனார்

கூற்று : பிரிவிடை ஆற்றாளாய தலைமகளது நிலைகண்ட
தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.

கூற்று விளக்கம் : வினைவயிற் பிரிந்த தலைமகன் குறித்த காலத்து வாராமையினால் ஆற்றாது வருந்தும் தலைவியை நோக்கித் தோழி வினவ, அதற்கு மறுமொழியாய், “என்காதலர் வாராமையால் வாடைக்காற்று வீசும் இம்மாலைப் பொழுதிலே யான் தனித்திருந்து வருந்த நேர்ந்தது. எங்ஙனம் தனியிருந்து ஆற்றுவேன் என வருந்திப் புலம்புவதன்றி வேறு எதுவும் செய்வது இல்லை” என உரைத்தது.

உரை : “நின்னைப் பிரியேனாய் என்றும் ஒன்றுபட்டு இருப்பேன்” எனக் கூறிய பழையமையான நட்பினை உடைய காதலர் பிரிந்து சென்றதனால் கலங்கி மயக்கமுற்ற நல்ல நுதலுடையாள் நிலை அத்தன்மையதுவோ? என (என்னைக்கருதி) வினவுகின்றனை, புனைந்த இழைகளை உடையாய்! யான் உரைப்பதைக் கேட்பாயாக!

சொல்லவொண்ணாத் துன்பம் விரைந்து சூழமாறு ஒலிக்கும் வாடை வீசுகின்றதும் கதிரவன் மறைந்து இருள் சேர்கின்றதுமான மாலைப் பொழுது இப்பொழுதில் சேறு நிறைந்த தொழுவத்தினின்றும் வேற்றிடத்திலே கட்டவேண்டும் காலத்து அங்ஙனம் செய்யாமையால் தொழுவத்துப் பசு வருந்தியிருக்கும். அது அவ்விடத்தே கீழும் படுக்க இயலாது நின்ற நிலையில் நிற்குமாறு தலைக்கயிற்றை இழுத்து மேலே இருக்கும் கைமரத்தில் கட்டப்பட்டு நிற்கும். அக்குறுகிய பசுவினைப் போல யான் ஒருத்தியாய்த் தனித்து நின்று உள்ளம் சுழன்று வருந்தும் வண்ணம் இம்மாலைக் காலமானது மெல்ல மெல்ல நீங்குகின்றது. இவ்வேளையில் எங்ஙனம் ஆற்றியிருப்பேன்? எனப் புலம்புவதன்றி வேறு எதுவும் செய்வதில்லை!

உரை விளக்கம் : “பிரியேன் என்று கூறிய தலைவன் பிரிந்தான். அந்நிலையில் தலைவி மாலைக் காலத்தில் தொழுவத்துக் கட்டப் பெற்ற ஆவினைப் போலும் நிலையிலுள்ளாள். சேறுமிக்க தொழுவத்திலிருந்து பசு அச்சேற்றில் கண்துயிலாது பசுவை அப்புறப்படுத்தவில்லை. வருந்துகின்றது. அது மேலும் இயங்காதவாறு அதன் தலைக்கயிறு இறுகப் பிணிக்கப்பட்டுள்ளது. இத்தன்மையினை ஒத்த தலைவிக்குப் புலம்புவதன்றி வேறு வழியில்லை என்பது உணர்த்தப்பட்டது.

தலைவி வேறிடத்திற்குச் செல்ல முடியாத நிலையிலிருத்தலையும், துன்பத்தை அகற்றிக் கொள்ள வேறு செயல்களைச் செய்ய முடியாத நிலையையும், “ஞாயிறு காயும் வெவ்வரை மருங்கில் கையில் ஊமன் கண்ணில் காக்கும் வெண்ணெய் உணங்கல்” (குறுந். 58 : 3- 4) என்றார் பிறரும். “உட்கரந்து உறையும் உய்யா அரும்படர்” என்று வெளிப்படுத்த இயலாத துன்பம் பிறவிடத்தும் கூறப்பட்டது (குறிஞ்சி. 11 - 12).

அருஞ்சொற்பொருள் : தொன்றுபடு நட்பு - பழையயாகிய நட்பு எவ்வம் துன்பம் துணிதல் அற்றம் வேறிடத்தில் கட்டும் நேரம் ஒருவேன் - ஒருத்தியாகிய யான் உலமரல்- கவலையறுதல்.

149. நெய்தல்

சிலரும் பலரும் கடைக்கண் நோக்கி,
மூக்கின் உச்சிச் சுட்டு விரல் சேர்த்தி,
மறுகில் பெண்டிர் அம்பல் தூற்ற.
சிறு கோல் வலந்தனள் அன்னை அலைப்ப,
அலந்தனென் வாழி - தோழி! - கானல்
புது மலர் தீண்டிய பூ நாறு குருஉச் சுவல்
கடு மான் பரிய கதழ் பரி கடைஇ,
நடு நாள் வருஉம் இயல் தேர்க் கொண்கனோடு
செலவு அயர்ந்திசினால், யானே
அலர் சுமந்து ஒழிக, இவ் அழுங்கல் ஊரே!
கூற்று : (1) தோழி தலைவியை உடன்போக்கு வலித்தது.

(2) சிறைப்புறமாகச் சொல்லியதூஉமாம்.

கூற்று விளக்கம் : (1) தலைவி தலைவனுடன் உடன்போக்கு மேற்கொள்ளவேண்டும் எனத் தோழி கருதினாள். அது புலப்படுமாறு தலைவியிடம், “ஊரார் அலர் தூற்ற அதனை உண்மையென்று கருதி அன்னை நின்னை வருத்தினள் அது கண்டு யான் வருந்துகிறேன். எனவே நீ இனி கொண்கனோடு செல்லுமாறு அவனிடம் உன்னைச் சேர்க்க எண்ணுகிறேன். பின் இவ்வூர் என்ன செய்யும் அலர் கூறி ஒழிந்து போகட்டும்” என வற்புறுத்தியது.

(2) ஊர் அலரால் வருந்திய தலைவியைத் தலைவன் உடன் கொண்டு செல்லவோ, மணம்புரிந்துக் கொள்ளவோ செய்தல் வேண்டும் எனத் தோழி கருதினள் அது புலப்படுமாறு தலைவன் ஊரவர் சிறைப்புறத்தானாகத் தலைவியிடம் உரைக்கலுற்றாள்.

“ஊரவர் அலரினால் அன்னை நின்னை வருத்தினள். அது கண்டு யானும் வருந்தினேன். கொண்டுகனுடன் நீ செல்லுதல் தக்கது அங்ஙனம் சென்றால் இவ்வூர் என்ன செய்யக்கூடும்? அலர் கூறி ஒழியட்டும்” என வருந்தியுரைத்தது.

எனத் உரை : தோழி! வாழி நம்மூரில் உள்ள பெண்டிர் சிலராகவும் பலராகவும் தெருக்களில் கூடி நின்று கடைக்கண்ணால் குறித்துக் காட்டியும் சுட்டு விரலை மூக்கில் வைத்துப் பழிச்சொற் கூறியும் இருந்தனர். அப்பழி மொழிகளை நம் அன்னை கேட்டனள். அவற்றை மெய்யெனக் கொண்டனள். அதனால் சினம் மிகுந்து சிறிய கோலினை ஏந்தி அது சுழலும்படியாக வீசி அடித்தனள். இவற்றால் நான் மிகவும் துன்புற்றேன். கழியருகே உள்ள சோலையின் புதிய மலர் தீண்டியதால் பூமணம் வீசுகின்றதும் நல்ல நிறம் பொருந்தியதுமான பிடரிமயிரையுடைய விரைந்து செல்கின்ற செலவினையுடைய குதிரைகள் நன்கு இயன்ற தேரில் பூட்டப்பட்டுள்ளன. அத்தேரினை விரைந்து செலுத்தியபடி நம் துன்பம் நீங்குமாறு நள்ளிரவில் நம் தலைவனாகிய கொண்கன் வருவான். அங்ஙனம் வரும் தலைவனோடு நீ செல்ல நான் கருதினேன். எனவே உடன்போக்கு மேற்கொள்வாயாக. அங்ஙனம் நீ சென்ற பின்பு பேரொலி மிகுந்த இவ்வூர் என்ன செய்துவிட முடியும். ? இயலுமேல் அலரைக் கூறிக் கொண்டு இருக்கட்டும்.

உரை விளக்கம் தலைவி உயர் குலத்தினள் ஆதலால் வாயாலும் கையாலும் குறிப்பிடுதற்கு அஞ்சிக் கண்ணால் குறித்துக் காட்டினர். பெருங்குடியிற் பிறந்து சிறந்த நாணும் உடைய இளமகள், கொண்டுகனுடன் களவில் ஒழுகுகின்றாளோ என வியந்தமையால் மூக்கு நுனியில் விரல் சேர்ந்தமை கூறினள். முன்னர் அம்பல் என்று பின்னர் அலர் என்றும் கூறியமை காண்க. அம்பல் சிலரே அறிந்து கூறும் பழிச் சொற்கள், தலைவி மேற்கொள்ளும் உடன்போக்கினால் ஊர் முழுவதும் அறிந்து கூறும் மொழிகள் அலர் மொழிகளாகும் எனக் குறித்தனள். சிறைப்புறமாகக் கூறிய கூற்றிற்கு அலர் மிகுமுன் விரைந்து மணம் முடிக்க வேண்டும் என வற்புறுத்தும் வண்ணம் உரைத்தனள் என்க.

காதலரைக் குறித்துப் பழிதூற்றலைப்” பலர் புறங்கூறும் அம்பல் ஒழுக்கம்” (அகம். 115 : 2-3) ” துறைவற்கு ஊரார் பெண்ணென

மொழிய என்னை” (ஐங் .6 : 3-6) என்பவற்றால் அறிக. உடன்போக்கு நிகழ்ந்தால் அம்பல் நீங்கு மென்ற கருத்தினை “வெல்போர் இராமன் அருமறைக்கு அவித்த பல்வீழ் ஆலம்போல் ஓலி அவிந்தன்று இவ்வழுங்கல் ஊரே” (அகம். 70 : 15-17) என்பதால் அறியலாம்.

அருஞ்சொற்பொருள் : மறுகு – தெரு குருஉ - நிறம் சுவல் - பிடரி கடைஇ - செலுத்தி நடுநாள் - நள்ளிரவு அம்பல் - சிலரறிந்த பழிச்சொல்.

இதேபோன்று நற்றிணையின் குறிஞ்சி (பாடல் இல - 01 நின்ற சொல்லர் நீடு தோறு இனியர்...), மருதம் (பாடல் இல- 80 மன்ற எருமை மலர் தலைக் காரான்...), முல்லை (பாடல் இல – 381 ‘அருந்துயர் உழுத்தலின் உண்மை சான்ம்’ எனப்.....) ஆகிய பாடல்களையும் கவனத்திற் கொள்க.

3.1.2 குறுந்தொகை

குறுந்தொகை எனும் நூல் அகப்பொருள் பற்றிய ஆசிரியப் பாக்கள் 401ஐயும் ஒரு கடவுள் வாழ்த்துச் செய்யுளையும் கொண்டது. ‘நல்ல குறுந்தொகை’ எனப் புலவர்களால் பாராட்டிச் சொல்லப்பட்ட இந்நூல் குறும் பாடல்களைக் கொண்ட தொகை நூலாகும். நூலடியை சிற்றெல்லையாகவும் எட்டடியை பேரெல்லையாகவும் கொண்டது. ஆயினும் 307, 391 ஆம் செய்யுட்கள் ஒன்பதடியைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும். குறுந்தொகை செய்யுட்களைப் 205 புலவர்கள் பாடியுள்ளார்கள். இவர்களுள் பெண் புலவர்களும் உள்ளனர். ஆயினும் 10 செய்யுட்களைப் பாடிய புலவர்களின் பெயர்கள் கிடைக்கப் பெறவில்லை. இக்குறுந்தொகையைத் தொகுத்த பெருமைக்குரியவர் புலவர் பூரிக்கோ என்பவராவார்.

குறுகிய அடி வரையறை உடையதால் முதற் பொருள் கருப்பொருள் ஆகியவை பற்றி ஏனைய சங்க நூல்களில் போல் இதில் விரிவாக இடம்பெறவில்லை. குறுந்தொகை உரிப் பொருளுக்கு மட்டுமே முதன்மை கொடுத்துத் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது. குறுந்தொகை நூலைக் கற்பதன்மூலம் சங்க கால பழந்தமிழர் நாகரிகம், பண்பாடு, நம்பிக்கை, கலை, ஆட்சி, புலவர்கள், நாட்டு வளம் போன்ற பல அரிய அம்சங்கள் தொடர்பாக அறிந்து கொள்ள முடிகிறது.

11. பாலை

கோடு ஈர் இலங்கு வளை நெகிழ, நாளும்
பாடு இல கலிமும் கண்ணொடு புலம்பி,
ஈங்கு இவண் உறைதலும் உய்குவம் ஆங்கே
எழு, இனி – வாழி, என் நெஞ்சே! – முனாது.
குல்லைக் கண்ணி வடுகர் முனையது
வல்வேற் கட்டி நல்நாட்டு உம்பர்
மொழிபெயர் தேஎத்தர் ஆயினும்,
வழிபடல் சூழ்ந்திசின், அவருடை நாட்டே

தலைமகள் தன் நெஞ்சிற்குச் சொல்லுவாளாய்த் தோழி கேட்பச் சொல்லியது.

- மாமுலனார்

பொருள்:

சங்கினை அறுத்துச் செய்யப்பட்ட, முன்கையில் விளங்கும் வளையல்கள், உடல் மெலிவினால் நெகிழுமாறு, தலைவன் வரைவிடை வைத்துச் சென்ற ஒவ்வொரு நாளும் உறக்கமில்லாமல் கலங்கி அழும் கண்ணொடு, தனிமைத் துயரால் நாம் இங்கு வருந்திக் கிடத்தலினின்று தப்புவோம். என நெஞ்சே! நீ வாழ்வாயாக. நீ அவனுடைய நாட்டிற்குச் செல்ல இப்பொழுதே முற்பட்டு எழுவாயாக. கஞ்சங் குல்லையைத் தலைமாலையாக அணிந்த வடுகருடைய பகைப்புலம், வலிய வேற்படையையுடைய கட்டி

என்பவனுடைய நல்ல நாட்டிற்கு அப்பால் உள்ளது. நம் மொழி பேசாது வேற்று மொழி பேசப்படும். அந்நாட்டில் தலைவன் இருப்பினும், அவனை நாடிச் செல்லும் உன்னைத் தொடர்ந்து வருதலை யான் துணிந்துள்ளேன்.

விளக்கம்:

தலைவன் பிரிவினை ஆற்றாத தலைவி, தோழி கேட்பத் தன் நெஞ்சிற்கு உரைப்பதாய் இப்பாடல் அமைகின்றது. “காமக் கிழவன் உள்வழிப்படல்”, (தொல்காப்பியம், களவியல், 22) என்ற பகுதிக்கு இப்பாடலை இளம்பூரணர் எடுத்துக் காட்டுவர். களவுக் காலத்தில் தலைவன், வரைவிடை வைத்துப் பிரிந்தவழி, ஆற்றாமை மிகுதியால் தலைவன் யாண்டுளனாயினும் அவனைக் காண வேண்டும் என்ற வேட்கை மீதூர்ந்த தலைவி, தன் நெஞ்சிற்கு உரைப்பதாய் இப்பாடல் விளக்கப்படும். “மொழி பெயர் தேஎத்தராயினும்”, என்ற தொடர், அப்பகுதிகட்கு அவன் சொல்லாமை குறித்தது. கட்டியின் நன்னாட்டிற்கு அப்பால், வடுகரின் பகைப்புலம் உள்ளதாக முன்பொருகால் தோழி கூறியது கொண்டு, தலைவி கூறினாள். அத்தகைய மொழி பெயர் நாடுகளும், பகைப்புலமும் தாம் செல்லுதற்கு உரிய அல்ல என அறிந்தும், ஆண்டுச் செல்ல விரும்புவதாகத் தலைவி கூறினாள். இதனால் கட்டியின் நாடு, பகைப்புலமோ, மொழிபெயர் நாடோ அன்று என்பது அறியப்படும். கட்டி என்பவன், சேரன் படைத் தலைவருள் ஒருவன் என்பதும், பாணன் என்பானைத் துணை கொண்டு உரையூரை ஆண்ட தித்தனுடன் போர் உடற்றப்புகுந்து, தித்தனின் நாள் அவையில் எழுந்த கிணைப்பறையின் ஒலி கேட்டுப் போர் செய்யாது ஓடினன் என்பதும் அகநானூற்றில் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. (அகநானூறு, 226) கட்டியின் நாடு தமிழகத்தைச் சார்ந்த பகுதியாகும். வடுகர் நாடும் மொழி பெயர் தேஎம் என உ.வே. சாமிநாதையர் குறிப்பிடுவர்.

வளை நெகிழ்தலும், கண் கலிழ்தலும் கண்டு அன்னை இடித்துரைப்பாள். ஊரவர் அலர் தூற்றுவர். இக்கொடுஞ் செயல்களால் வருந்தித் தனிமைத் துயரால் தவிக்கும் தலைவி, தன்

நெஞ்சினைத் துணையாகக் கொண்டு, தலைவனை அடைய விரும்பினள். கட்டி என்னும் குறுநில மன்னனை மாமூலனார், பரணர், குடவாயிற் கீரத்தனார் ஆகிய புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். தலைவன் ஆண்மையும் உணர்வும் உடையன் ஆதலின், அவன் மொழிபெயர் தேயமாயினும் செல்ல வல்லவன் என்பது குறிக்கப்பட்டது.

14. குறிஞ்சி

அமிழ்து பொதி செந்தா அஞ்ச வந்த
வார்ந்து இலங்கு வைஎயிற்றுச் சின்மொழி அரிவையைப்
பெருகதில் அம்ம யானே! பெற்றாங்கு
அறிகதில் அம்ம, இவ்வூரே! மறுகில்
'நல்லோன் கணவன் இவன்', எனப்
பல்லோர்கூற யாமம் நாணுகம் சிறிதே.

'மடன் மா கூறும் இடனுமாருண்டே' என்பதனால் தோழி குறை மறுத்துழி, தலைமகன் 'மடலேறுவல்' என்பது படச் சொல்லியது.

தொல் கபிலர்

பொருள்:

அமுதத்தின் இனிமை நிரம்பிய, செவ்விய நாக்கு, அஞ்சுதற்குக் காரணமாக முளைத்த, நேராக விளங்கும் கூர்மையான பற்களையும், சிலவாகிய சொற்களையும் உடைய தலைவியை யான் மடலேறிப் பெறுவேனாகுக. அவ்வாறு பெற்றதனை, இதுகாறும் அறியாத இவ்வூரில் உள்ளவர் அறிவாராக. இந்நல்லாளுடைய கணவன் இவன் என்று, இவ்வூரில் உள்ள பலரும் கூற, யானும் என் காதலியும் சிறிது பொழுது நாணமடைவோம்.

விளக்கம்:

தோழியால் குறை மறுக்கப்பட்ட தலைவன், தன்னை நலியச் செய்தவள் இவள் எனப் பலரும் அறிய மடலேறுவேன் எனத் தோழிக்குக் கூறினான். 'வால் எயிறு ஊறிய நீர்', ஈண்டு அமிழ்து

எனப்பட்டது. பற்களின் கூர்மையால் நா அஞ்சிச் சில சொற்களைக் கூறுதலின், 'சின்மொழி அரிவை' எனப்பட்டவள். தலைவன், இயற்கைப் புணர்ச்சி முதலியவற்றான் உண்டும், கேட்டும் நுகர்ந்த இன்பங்களை நினைவு கூர்ந்தான். அரிவை என்ற சொல், ஈண்டுப் பருவம் குறியாது பெண் என்ற அளவில் நின்றது. பெறுகதில் என்னும் சொற்களில் உள்ள தில் என்ற இடைச்சொல் விழைவுப் பொருளை உணர்த்திற்று. மடலேறத் துணிந்த போதே நாணத்தை முற்றத் துறந்தமையால், சிறிது நாணுகம் என்றான். நாணம் பெரிதாயினும் சிறிது பொழுதே நின்றலால், 'சிறிது' எனப்பட்டது. தலைவன், தன் உருவத்தையும் தன் காதலியின் உருவத்தையும் எழுதிய ஓவியத்தைக் கையிலேந்தி, மடல்மாவின் மீது ஏறி, மறுகில் செல்ல, ஊரார் அது கண்டு, இன்னாள் கணவன் இவன், என அறிவர். ஊரார்க்கு அறிவிக்க மடல் ஒன்றே சிறந்த கருவி எனத் தான் கண்டதாகத் தோழியிடம் கூறினாள். களவுக் காலத்தில் இயற்கைப் புணர்ச்சியின்போது தலைவியைப் பெற்றதைப் போல, இப்பொழுதும், தோழியின் துணை ஏதுமின்றிப் பெறுவேன் என்றான். காப்புக் கைமிக்க காரணம் காட்டி, இரவுக் குறி மறுத்துச் சேட்படுத்தியமையால், தலைவன் தோழியின் துணையை விலக்குவதாயினன். மடலைத் துணையாகக் கொண்டான். இயற்கைப் புணர்ச்சியில் தலைவியைக் கூடி மகிழ்ந்தமை அறியாத இவ்வூர், மடலேறுவதால் நல்லோள் கணவன் இவன் என அறியப்படுதலைத் தலைவன் விரும்பினான். தலைவனை மடல்மாமேல் ஏற்றுவித்த நல்லோள் இவள் என ஊரார் தலைவியைப் பழிப்பர் என்பதால் தலைவிக்கு நாணம் தோன்றும். அந்நாணமும், பெற்றோர் அவளை அவள் விரும்பியவனுக்கே மணம் முடித்துக் கொடுத்தலால் சிறிது பொழுதே காணப்படும்.

இந்த நல்லோளின் கணவன், இவன் என்று முன்பு அம்பலாகவும், அலராகவும் இவ்வூரால் அறியப்பட்டது. மடலேறிய பின் பலராலும் நன்கு அறியப்பட்டுவிடும். 'பலரும் மறைத்துக் கூறிய காலத்துப் பெரும்பொழுது நாணமடைந்த நாம், மறுகில் பல்லோர் வெளிப்படையாகக் கூறச் சிறிது பொழுது நாணுவோம்', என்றனன். தலைவியை 'நல்லோள்' என்றல் இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

இதேபோன்று குறுந்தொகையின் முல்லை (பாடல் இல- 108 மழை விளையாடும் குன்று சேர் சிறுகுடிக் கரவை.....), மருதம் (பாடல் இல- 46 ஆம்பற் பூவின் சாம்பல் அன்ன....), நெய்தல் (பாடல் இல- 205 மின்னுச் சை கருவிய பெயல் மழை தூங்க....) ஆகிய பாடல்களையும் கவனத்திற் கொள்க.

3.1.3 புறநானூறு

சங்க இலக்கியங்களுள் புறத்திணை பற்றிய நானூறு பாடல்களின் தொகுப்பே புறநானூறு ஆகும். அவற்றுள் இரண்டு பாடல்கள் கிடைக்கவில்லை. சில பாடல்கள் சில சீர்கள் அல்லது வரிகள் இல்லாமல் குறைபட்டுக் கிடைத்துள்ளன. காதல் அல்லாத புறநிலை சார்ந்த மன்னர் சிறப்பு, நல்லாட்சி, கொடை, போர், வீரம், நாட்டு வளம் போன்ற புறநிலை சார்ந்த பொருண்மைகளையே புறநானூற்றுப் பாடல்கள் கொண்டுள்ளன. இப்பாடல்களை நூற்றுநாற்பத்தேழு புலவர்கள் பாடியுள்ளனர். எனினும் பதினான்கு பாடல்களை எழுதியவர் பெயர் தெரியவில்லை. புறநானூற்றுப் புலவர்களில் 15 பேர் பெண் புலவர்கள். அதிலும் அதிகமான புறநானூற்றுப் பாடல்களை (33 பாடல்கள்) பெண் புலவரான ஓளவையார் பாடியுள்ளார் என்பது ஆய்வுகள் மூலம் பெறப்பட்ட தகவலாகும். புறநானூற்றில் பாடிய ஒரு சில புலவர்கள் ஏனைய சங்க நூல்களிலும் பாடியுள்ளார்கள். ஆனால் 66 புலவர்கள் புறநானூற்றில் மட்டும் பாடியுள்ளார்கள். புறநானூற்றுப் பாடல்கள் சராசரியாக 18 அடிகள் கொண்டவை. இந்நூலின் கடவுள் வாழ்த்துப் பாடலை பெருந்தேவனார் பாடியுள்ளார்.

பாடலைப் பாடியவர்களில் புலவர்கள் மட்டுமன்றி மன்னர்களும் அரச மகளிரும், தொழிலாளரும் உளர். அது போன்று பாடப்பட்டவருள் மன்னர்கள் மட்டுமன்றி வள்ளல்களும், வேளாண் தலைவர்களும் உளர்.

2. பாடாண்திணை

பாடியவர்: முரஞ்சியூர் முடிநாகராயர்.

பாடப்பட்டோன்: சேரமான் பெருஞ்சோற்று உதியன் சேரலாதன்

மண் திணிந்த நிலனும்,
நிலம் ஏந்திய விசும்பும்,
விசம்பு தைவரு வளியும்
வளித் தலைஇய தீயும்,
தீ முரணிய நீரும், என்றாங்கு
ஐம்பெரும் பூதத்து இயற்கை போலப்
போற்றார்ப் பொறுத்தலும், சூழ்ச்சியது அகலமும்
வலியும், தெறலும், அணியும், உடையோய்!
நின்கடற் பிறந்த ஞாயிறு பெயர்த்தும்நின்
வெண்தலைப் புணரிக் குடகடல் குளிக்கும்
யாணர் வைப்பின், நன்னாட்டுப் பொருந்!
வான வரம்பனை! நீயோ, பெரும!
அலங்குளைப் புரவி ஐவரோடு சினைஇ,
நிலந்தலைக் கொண்ட பொலம்பூந் தும்பை
ஈரைம்பதின் மரும்பொருது, களத்து ஒழியப்
பெருஞ்சோற்று மிகுபதம் வரையாது கொடுத்தோய்!
பாஅல் புளிப்பினும், பகல்இருளினும்,
நாஅல் வேதநெறி திரியினும்
திரியாச் சுற்றமொடு முழுதுசேண் விளங்கி,
நடுக்கின்றி நிலியரோ வத்தை அடுக்கத்துச்,
சிறுதலை நவ்விப் பெருங்கண் மாப்பிணை,
அந்தி அந்தணர் அருங்கடன் இறுக்கும்
முத்தீ விளக்கிற், றுஞ்சும்
பொற்கோட்டு இமயமும், பொதியமும், போன்றே!

பொருள்:

போரில் வெற்றி தரும் வாளாயுதம் ஒன்றோடொன்று உராய்ந்து
கூர்மை இழந்தன. இரத்தம் தோய்தலால் அவை செவ்வானம் போன்று
சிவந்து காணப்பட்டன. பாதங்களில் அணிந்த வீரக் கழல்களின் ஒலி

எங்கும் ஒலித்தன. அவற்றில் செய்யப்பட்ட வேலைப்பாடுகள், உராய்தலால் தேய்ந்து கொல்லேற்றின் கொம்புகளைப் போன்று வளைந்து காணப்பட்டன. கேடயங்கள் அம்புகளால் துளைக்கப்பட்டுத் தவறாத குறியாயின. குதிரைகள் வலது சாரி இடது சாரி கொண்டு திரிவதால் அதன் வாய் குருதிக் கறை படிந்து, காளையைக் கவ்வித் துப்பிய இரத்தக் கறை படர்ந்த புலி போன்று விளங்கின. யானைகள் பகைவரின் கோட்டைக் கதவுகளை அழித்தலால் அதன் தந்தங்கள் கூர்மை மழுங்கியிருந்து, உயிர் உண்ணும் கூற்றுவனைப் போன்று காணப்பட்டன. நீயே அசையும் பிடரி மயிர்களையுடைய குதிரைகள் பூட்டிய பொன்தேரின் மீது பொலிவுடன் கீழ்க் கடலிலிருந்து தோன்றும் செஞ்சூரியனைப் போன்று, அழகிய தோற்றத்துடன் விளங்குகின்றனை! நின்னுடைய வீரத்தன்மை இங்ஙனம் இருத்தலால் உன்னை எதிர்த்தவர்களின் நாடு தாயில்லாத குழந்தை பசியால் அழுது புலம்புவதைப் போன்று ஓயாது புலம்பிக் கொண்டிருக்கும்.

விளக்கம்:

ஈண்டுப் போர்க்களத்தின் தன்மையும் பகை நாட்டவர்களின் புலம்பலும் விபரிக்கப்பட்டு அவலச்சுவையை நவில்வதாயிற்று. தாயை இழந்த கைக்குழந்தை பசியால் அழுது அரற்றுவது போன்று இச்சோழ மன்னனைப் பகைத்துப் போர் செய்தவர்களின் நாடு கூவி அழும் எனச் சாற்றப்பட்டது.

சிறப்பு உவமை

“தாய் இல் தூவாக் குழவி போல” இத்தகைய உவமை காலத்தாலும் மாறுதல் இன்றி நனி காணத்தக்கது என்க. மற்றும் இத்தொடர், பாடல் 379இல் 15ஆவது வரியில் அமையப் பெற்றமையும் காண்க.

வலம் தர – வெற்றி தருதல், கொல்லேறு – எருது, மருப்பு – கொம்பு, தோல் – கேடயம், ஓராஅ – தவறாத, இலக்கம் – குறி, மா –

குதிரை, இடம் – இடது சாரி வலது சாரி, கறுழ் – குதிரையின் கடிவாளம், கதவு – பகைவரின் கோட்டை வாயிற் கதவு, நுதி – கூர்மை, வெண் கோடு – வெண்மையான யானைக் கொம்பு, வெண், ஒளிரும் எனவும் ஆம். கூற்று – கூற்றுவன், அலங்கு உளை – அசையும் பிடரி மயிர், இவுளி – குதிரை, பொலம்தேர் – பொன் தேர், நிவந்து எழுதரும் – தோன்றி மேலே எழும், செஞ்ஞாயிறு – சூரியன், கவினை – அழகுடையாய், சோழ மன்னனைக் குறித்தது,

7. பகைவர் வளநாடும் பாழாகும்

திணை: வஞ்சித் திணை

துறை: கொற்றவள்ளை மழபுல வஞ்சி

பாடியவர்: புலவர் கருங்குழல் ஆதனார்

ஆதனார் என்பது இவர் பெயர். கருமையான முடி கொண்டிருந்தமையால் கருங்குழல் என்னும் சிறப்பு அமைந்ததாகலாம். இவர் பாடிய மற்றொரு பாடல் எண் 224இல் உள்ளது.

பாடப் பெற்றவர்: சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தான்

இவனைப் பற்றிய பாடல் 224இலும் உள்ளது. இவன் உருவப் ப.:றேர் இளஞ்சேட் சென்னியின் மகன். பொருநர் ஆற்றுப்படைக்கும், பட்டினப் பாலைக்கும் பாட்டுடைத் தலைவன். இவன் வரலாறு 63 விரிவானது.

கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார், முடத்தாமக் கண்ணியார் முதலியோர் இவனைப் பாடியுள்ளனர். இவனால் காவிரிக்குக் கல்லணை தட்டப்பட்டது. சிறு வயதிலேயே தன்னை எதிர்த்த பகையரசர்களைத் தோற்கடித்து அரசரிமை பெற்றவன். வெண்ணிப் பறந்தலையில் சேரமான் பெருஞ் சேரலாதனையும் அவனுக்குத் துணையாக வந்த பாண்டிய மன்னனையும் வெற்றி கொண்டவன். இவனைப் பற்றிப் பாடிய வெண்ணிக் குயத்தியாரின் பாடல் எண். 66இல் உள்ளது. சோழ மன்னர்களுள் இவன் சிறப்புடையவன்.

களிறு கடைஇய தாள்,
கழல் உரீஇய திருந்து அடிக்
கணை பொருது கவிவண் கையால்,
கண் ஒளிர்வருஉம் கவின் சாபத்து
மாமறுத்த மலர் மார்பின்,

தோல் பெயரிய எறுழ் முன்பின்,
எல்லையும் இரவும் எண்ணாய்! பகைவர்
ஊர்சுடு விளக்கத்து அழுவிளிக் கம்பலைக்
கொள்ளை மேவலை ஆகலின், நல்ல
இலல ஆகுபவால் இயல்தேர் வளவ!

தண்புனல் பரந்த பூசல் மண் மறுத்து
மீனின் செறுக்கும் யாணர்ப்
பயன் திகழ் வைப்பின், பிறர் அகன்றலை நாடே!

பொருள்:

நின்னுடைய யானையை உதைத்துச் செலுத்தும் பாதங்களில் வீரக்கழல்கள் ஒலிக்கும். அம்புகளைச் செலுத்தும் கலை வேலைப்பாடு அமைந்துள்ள வில்லையேந்திய தோளும் மார்பும் யானையைத் தாக்கும் வலிமையுடையன. பகைவரை அழிப்பது பற்றியே இரவும், பகலும் நீ எண்ணிக் கொண்டிருப்பாய். பகைவருடைய நாடு எரிந்து தீக்கிரையாகிச் சாம்பலாக, அதனால்

உண்டாகும் அழகுரலை நீ மிகவும் ஏற்பவன். தேரின் மீது ஏறி வரும் வளவனே! நின்னுடைய பகைவர்களின் நாட்டில் நல்லது என்பது சிறிதும் உண்டாவதில்லை. அளவில்லாத நீர்ப் பெருக்கை மண் கொண்டு அடைக்காது, வளமையான மீள் கொண்டு அடைக்கும் நீர்வளம் மிகுந்த நாடாக இருந்தாலும், மாற்றார்களின் நாடாக இருந்தால் அழிவது உறுதி. ஆகையால் உன்னைத் துணிவோடு எதிர்ப்பவர் யாவர் உளர்?

பகைவரின் வளநாடும் பாழாகும் என்பதால் நின்னை எதிர்ப்பவர் எவரும் இல்லை.

சாபம் – வில், மாமறுத்த – செல்வம் துறந்த, தோல் – யானை, எறும்பு – வலிமை, கம்பலை – அழகுரல், யாணர் – வளமை, பூசல்– நீர்ப் பெருக்கு, பிறர் – பகைவர்கள்

இதேபோன்று புறநானூறின் வஞ்சித்திணைப் பாடல் (பாடல் இல- 04 வாள், வலந்தர, மறுப்பட்டன....), பாடாண்திணைப் பாடல் (பாடல் இல- 08 வையம் காவலர் வழி மொழிந்து ஒழுக.....), வாகைத்திணைப் பாடல் (பாடல் இல- 51 நீர் மிகின், சிறையும் இல்லை; தீ மிகின்....) ஆகிய பாடல்களையும் கவனத்திற் கொள்க.

3.2 காவியங்கள் அறிமுகம்

3.2.1 சிலப்பதிகாரம் (துன்பமாலை)

3.2.2 கம்பராமாயணம் (வாலிவதைப் படலம்)

3.2.3 சீறாப்புராணம் (நபிப்பட்டம் பெற்ற படலம்)

இலக்கிய உலகில் காப்பியம் ஒரு தனி இடத்தைப் பெற்றுள்ளது. இதனைச் செவ்விலக்கிய வகையில் (Classical Literature) அடக்குவர். இலக்கிய வளம் நிறைந்த பழையமையான மொழிகளில் முதல் இலக்கியம் காப்பியமாக அமைகிறது என்று ஒரு சில அறிஞர்கள்

கருத்துத் தெரிவிக்கின்றனர். இங்குக்கர் என்பார் “வீரயுகத்தில் காப்பியம் மட்டுமே எழு வேண்டும் என்ற நியதி இல்லை. பல மொழிகளில் ஹோமரின் இலியத், ஓசிய போன்ற காவியங்களுக்குப் பதிலாக கதை எதுவும் இன்றித் தங்கள் நாட்டுச் சிற்றரசர்களையும் தலைவர்களையும் பாராட்டிப் பாடும் பாடல்கள் எழுந்துள்ளன” என்கிறார்.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் வீரயுகத்தை அடுத்துத்தான் காப்பியக் காலம் தொடங்குகிறது. இக்காப்பிய எழுச்சிக்கு வித்திட்டவர் இளங்கோ அடிகள் ஆவார். சிலப்பதிகாரத்திற்கு முன் பல காப்பியங்கள் எழுந்திருக்க வேண்டும் என அறிஞர்கள் கருத்துத் தெரிவித்தாலும் அவை அனைத்தும் ஊகங்களே. தமிழில் தோன்றிய முதல் காப்பியமே சிலப்பதிகாரமாகும். இதனை அடியொற்றியே தமிழில் பல காப்பியங்கள் எழுதப்பட்டுள்ளன.

வடமொழியில் ‘காவ்யா’ என்றால் பாட்டு என்பது பொருள். கவியால் படைக்கப்படுவன ‘காவியமே’. எனவே காவ்யா – காவியம் – காப்பியம் என சொற் திரிபடைந்துள்ளது என்பர். தமிழில் தொல்காப்பியம், காப்பியக் குடி, வெள்ளூர்த் தொல்காப்பியர், காப்பியஞ் சேந்தனார், காப்பியாற்றுக் காப்பியனார் முதலான பெயர்கள் காணப்படுகின்றன. காப்பியம் என்ற இலக்கியமே வரலாற்றுக்கு முற்பட்ட காலச் சமூக – அரசியல் வரலாற்றையோ அல்லது வரலாறாக நம்பப்படுவதையோ தான் கருப்பொருளாகக் கொண்டுள்ளது. இவை வரலாற்றுக்கு முந்தைய கால மனிதனின் வாழ்வியல், சிந்தனை மற்றும் சமய நம்பிக்கை பற்றிச் சொல்லப்பட்டு வந்த கதைகளே ஹோமர் போன்ற கவிஞர்களால் காப்பியமாகத் தொகுக்கப்பட்டன.

காப்பியம் என்றாலே சிலப்பதிகாரம், சிந்தாமணி முதலான ஐம்பெருங் காப்பியங்களும் – ஐஞ்சிறு காப்பியங்களுமே நினைவுக்கு வரும். தொடர்ந்து பெரியபுராணம், கம்பராமாயணம், வில்லிபாரதம் முதலான

பலவும் நம் நினைவுக்கு வருவதுண்டு. 20ஆம் நூற்றாண்டில் பாரதியின் பாஞ்சாலி சபதம், பாரதிதாசனின் பாண்டியன் பரிசு, புலவர் குழந்தையின் இராவண காவியம், கண்ணதாசனின் ஏசு காவியம் போன்றனவும் காப்பியங்களாகவே எண்ணப்படுகின்றன.

பெருங்காப்பிய இலக்கணம்

தமிழ்க் காப்பியக் கொள்கை பற்றிய விரிவான செய்தி பழந்தமிழ் இலக்கண நூலான தொல்காப்பியத்தில் இல்லை எனலாம். வடமொழி மரபை ஒட்டி எழுந்த தண்டியலங்காரமே முதல்முதலில் காப்பிய இலக்கணம் பற்றி விரிவாகப் பேசுகின்றது. தொடர்ந்து பன்னிரு பாட்டியல், நவந்தப் பாட்டியல், மாறன் அலங்காரம் முதலான பாட்டியல் நூல்கள் இவ்விலக்கணம் பற்றிப் பேசுகின்றன.

பெருங்காப்பியம் தனக்கு ஒப்புமை இல்லாத தலைவனைப் பற்றிய கதையாக அமைய வேண்டும் என்று தண்டியலங்காரம் கூறுகின்றது.

பெருங்காப் பியநிலை பேசங் காலை
வாழ்த்து வணக்கம் வருபொரு ளிவற்றினொன்
றேற்புடைத் தாகி முன்வர வியன்று
நாற்பொருள் பயக்கு நடை நெறித் தாகித்
தன்னில ரில்லாத் தலைவனை யுடைத்தாய்
மலைகட னாடு வளநகர் பருவம்
இருசுடர்த் தோற்றமென் றினையன புனைந்து
நன்மணம் புணர்தல் பொன்முடி கவித்தல்
பும்பொழி னுகர்தல் புனல்விளை யாடல்
தேம்பிழி மதுக்களி சிறுவரைப் பெறுதல்
புலவியிற் புலத்தல் கலவியிற் களித்தலென்
றின்னன புனைந்த நன்னடைத் தாகி
மந்திரந் தூது செலவிகல் வென்றி
சந்தியிற் றொடர்ந்து சருக்க மிலம்பகம்

பரிச்சேத மென்னும் பான்மையின் விளங்கி
நெருங்கிய சுவையம் பாவமும் விரும்பக்
கற்றோர் புனையும் பெற்றிய தென்ப.

தமிழில் பெருங்காப்பியங்கள்

தமிழ் பெருங்காப்பியங்களை ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் என்ற வகையுள் அடக்குகின்றனர். அவை,

1. சிலப்பதிகாரம்
2. மணிமேகலை
3. சீவக சிந்தாமணி
4. வளையாபதி
5. குண்டலகேசி

இவற்றுள் சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை இரண்டையும் இரட்டைக் காப்பியங்கள் என்பர். ஐம்பெருங்காப்பியங்கள் என்ற வரிசையில் குண்டலகேசியும் வளையாபதியும் கிடைக்கப் பெறவில்லை.

நன்னூல் மயிலைநாதர் உரையில் (நா. 387) 'ஐம்பெருங் காப்பியம்' என்ற பெயர் காணப்படுகின்றது. பின்னர் தோன்றிய தமிழ்விடுதாது 'கற்றார் வழங்கு பஞ்ச காப்பியம்' என்று குறிப்பிடுகின்றது. இந்த இரு நூல்களிலும் எவை 'பஞ்ச காப்பியம்' என்பது குறிப்பிடப்படவில்லை. கி.பி 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த கந்தப்ப தேசிகர்,

சிந்தா மணியாம் சிலப்பதிகாரம் படைத்தான்
நந்தா மணிமே கலைபுனைந்தான் - நந்தா
வளையா பதிதருவான் வாசகனுக்கு ஈந்தான்
திளையாத குண்டலகே சிக்கும்

என்று ஐம்பெருங் காப்பியங்களை சொல்கிறார்.

சிறுகாப்பிய இலக்கணம்

சிறு காப்பியங்களுக்கான தனி இலக்கணம் மேல் கூறிய இலக்கண நூல்களில் இடம்பெறவில்லை. பெருங்காப்பியம் தரும் நாற்பொருளில் சில குறைந்து இயல்வது சிறு காப்பியம் எனத் தண்டியலங்கார ஆசிரியர் குறிப்பிடுவார். தமிழிலுள்ள ஐஞ்சிறு காப்பியங்களில் இவை அளவில் குறைந்திருப்பது தெரிய வருகிறது. பெருங்காப்பியச் சுருக்கமும் சிறு காப்பியமாக எண்ணப்படுகின்றது. பெருங்காப்பியங்களுக்கு உள்ள உயர்ந்த, பரந்துபட்ட, நாடு தழுவிய ஓர் உன்னதத் தன்மை சிறுகாப்பியங்களுக்கு இல்லை என்றே சொல்லலாம். இவை குறிப்பிட்ட ஒரு கருத்தை, பகுதியை மட்டுமே மையப்படுத்துகின்றன எனலாம்.

சிறுகாப்பியங்கள்

தமிழில் சிறுகாப்பியங்களை ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள் என்று வகை செய்வர். இந்த வகைப்பாடும் கூடக் கருத்து வேறுபாடுகளுக்கு உரியதாக உள்ளது.

1. யசோதர காவியம்
2. நீலகேசி
3. உதயணகுமார காவியம்
4. நாககுமார காவியம்
5. சூளாமணி

3.2.1 சிலப்பதிகாரம் – துன்பமாலை

மாதரி நீராடச் செல்லுதல்

ஆங்கு

ஆயர் முதுமகள் ஆடிய சாயலள்
பூவும் புகையும் புனைசாந்தும் கண்ணியும்
நீடுநீர் வையை நெடுமால் அடிஏத்தத்
தூவித் தறைபடிய போயினாள்

உரை:

குரவை ஆடி முடித்த பின் மாதரி, களைத்த தோற்றத்துடன்
பூக்களையும் சாந்தையும் மாலைகளையும் சேகரித்துக் கொண்டு
வைகையில் குளிக்கப் போனாள்.

வேறொருத்தி வரல்

மேவிக்

குரவை முடிவில் ஓர் ஊர் அரவம் கேட்டு
விரைவொடு வந்தாள் உள்ளள்

உரை:

ஊரில் பெரிய சப்தம் கேட்டு ஒரு பெண் வேகமாக வந்தாள்.

அவள் பேசவில்லை

அவள் தான்

சொல்லாடாள் சொல்லாடா நின்றாள் அந்நங்கைக்குச்
சொல்லாடும் சொல்லாடும் தான்

உரை:

அவள் பேச முடியாமல் நின்றாள்.

கண்ணகி ஐயத்தோடு உரைத்தல்

எல்லாவே

காதலன் காண்கிலேன் கலங்கி நோய் கைம்மிகும்
ஊதுஉலை தோற்க உயிர்க்கும் என்நெஞ்ச அன்றே
ஊதுஉலை தோற்க உயிர்க்கும் என்நெஞ்ச ஆயின்
ஏதிலார் சொன்னது எவன்? வாழியோ தோழி

நண்பகல் போதே நடுக்கு நோய் கைம்மிகும்
அன்பனைக் காணாது அலவும் என்நெஞ்ச அன்றே
அன்பனைக் காணாது அலவும் என்நெஞ்ச ஆயின்
மன்பதை சொன்னது எவன்? வாழியோ தோழி
தஞ்சமோ தோழி தலைவன் வரக் காணேன்

வஞ்சமோ உண்டு மயங்கும் என் நெஞ்ச அன்றே
வஞ்சமோ உண்டு மயங்கும் என் நெஞ்ச ஆயின்
எஞ்சலார் சொன்னது எவன்? வாழியோ தோழி

உரை:

கண்ணகி அவளைக் கேட்டாள்: “தோழி! என் காதலனைக் காணவில்லை. என் நெஞ்சானது கொல்லர் துருத்தி போல பெருமூச்சு விடுகிறது. என்ன சொன்னார்கள்? நடுப்பகலிலேயே என் மனம் நடுங்குகிறது. பிரியமானவரைக் காணாமல் நெஞ்சு பதறுகிறது. உலகார் சொன்னது என்ன? எனக்கு ஏது அடைக்கலம்? என் தலைவன் வரக் காணேன். ஏதோ வஞ்சனை நடந்துள்ளது என்கிறது என் நெஞ்சு. அவர்கள் என்ன சொன்னார்கள்?”

சொன்ன செய்தி

சொன்னது

அரசு உறைகோயில் அணி ஆர் ஞெகிழும்
கரையாமல் வாங்கிய கள்வனாம் என்றே
கரையாமல் வாங்கிய கள்வனாம் என்றே
குரைகழல் மாக்கள் கொலை குறித்தனரே

உரை:

சொன்னது; அரண்மனைச் சிலம்பைத் திருடிய கள்வன் என்று
கோவலனைக் காவலர்கள் கொலை செய்தனர் என்று கூறினாள்.

கண்ணகி துடித்து அழுதல்

எனக் கேட்டு
பொங்கி எழுந்தாள்; விழுந்தாள்; பொழி கதிர்த்
திங்கள் முகிலோடும் சேண்நிலம் கொண்டென
செங்கண் சிவப்ப அழுதாள்; தன் கேள்வனை
ஏங்கணாஅ என்னா இனைந்து ஏங்கி மாழ்குவாள்

உரை:

இதைக் கேட்டு, பொங்கி எழுந்தாள். நிலமும் மேகமும் தரையில்
விழுந்தது போல் விழுந்தாள். கண்கள் சிவக்க, 'எங்கிருக்கிறாய்?'
என்று ஏங்கி மயங்கினாள்.

கண்ணகியின் துன்பப் புலம்பல்

இன்புறு தம் கணவர் இடர்ளரி அகம்முழ்க
துன்புறுவன நோற்றுத் துயர்உறும் மகளிரைப் போல்

மன்பதை அலர்தூற்ற மன்னவன் தவறு இழைப்ப
அன்பனை இழந்தேன்யான் அவலம் கொண்டு அழிவலோ?

நறைமலி வியன்மார்பின் நண்பனை இழங்கு ஏங்கி
துறைபல திறம் மூழ்கித் துயர்உறும் மகளிரைப் போல்
மறனோடு திரியும் கோல் மன்னவன் தவறு இழைப்ப,

அறன்எனும் மடவோய் யான் அவலம்கொண்டு அழிவலோ?
தம்உறு பெரும் கணவன் தழல்எரி அகம்மூழ்க
கைம்மை கூர்துறை மூழ்கும் கவலைய மகளிரைப்போல்
செம்மையின் இகந்த கோல்தென்னவன் தவறு இழைப்ப
இம்மையும் இசைஓர்இ இனைந்து ஏங்கி அழிவலோ?

உரை:

இன்பக் கணவன் துன்ப நெருப்பில் விழ, துன்பத்துடன் நான் விதவை
நோன்பு ஏற்க, மக்கள் பழிக்க, மன்னன் தவறிழைக்க, அன்பனை
இழந்தேன். அழிந்தேனோ! அகல மார்பு நண்பனாக இருந்த
கணவனை இழந்து தீர்த்தக்கரைகள் சென்று ஏங்கி துயரப் பெண்கள்
போல, அநியாயமாக செங்கோல் திரிந்த மன்னனின் தவறினால்,
அறம் எனும் மடக்கடவுளே! என் அவலம் அறிவாயோ! என்னைச்
சேர்ந்த கணவன் நெருப்பில் மூழ்க விதவைப் பெண்ணாகி
நீர்த்துறைகளில் அலைய வைத்து செங்கோல் தப்பிய மன்னன் தவறு
செய்ய இப்பிறப்பையம் புகழையும் இழந்து ஏங்கி அழிவேனோ!

கண்ணகி கதிரவனிடம் தன் கணவன் கள்வனோ? எனக் கேட்டல்

காணிகா

வாய்வதின் வந்த குரவையின் வந்து ஈண்டும்
ஆய மடமகளிர் எல்லீரும் கேட்டீமின்
ஆய மடமகளிர் எல்லீரும் கேட்டைக்க
பாய் திரை வேலிப் பாடுபொருள் நீ அறிதி

காய் கதிர்ச் செல்வனே! கள்வனோ என் கணவன்?

உரை:

பாருங்கள்! ஆயர் குலப் பெண்களே! கேளுங்கள். கடல்வேலி உலகத்தில் எல்லாவற்றையும் நீ அறிவாய். சூரியனே! என் கணவன் கள்வனா?

கதிரவன் விடை

கள்வனோ அல்லன் கருங்கயல் கண் மாதராய்
ஒள் எரி உண்ணும் இவ்வூர் என்றது ஒருகுரல்

உரை:

‘கள்வன் அல்ல, கரிய கண் பெண்ணே! இந்த ஊரை நெருப்பு உண்ணும்’ என்றது ஒரு குரல்.

3.2.2 கம்பராமாயணம் – வாலிவதைப் படலம்

தமிழ் இலக்கியத்தில் என்றும் போற்றப்படும் காவியங்களில் ஒன்று கம்பராமாயணம். இதனை எழுதியவர் கம்பர். வைணவ சமயத்தைச் சேர்ந்த நூலாயினும் சமயங்களுக்கு அப்பாலும் இந்நூலின் கவிச் சிறப்பை பலரும் போற்றுகின்றனர். 2ஆம் குலோத்துங்க சோழனின் 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது இந்நூல். சிலர் 9ஆம் நூற்றாண்டு என்றும் குறிப்பிடுவர்.

சமயமும் அறமும் இக்காவியத்தின் பொருளாக அமையினும் மனித குலத்திற்கு பயன்தரும் ஒழுக்கமும் பண்பாடும் குறிக்கோளும் உள்ள ஆட்சிச் சிறப்பை விளக்கும் அருமையான இலக்கியம் இது. தெய்வ நிலையிலிருந்து இறங்கி மானிட நிலையில் மனிதனாக வாழ்ந்து காட்டிய இராமனின் தன்மைகளையும் சிறப்புக்களையும் இந்நூல் விளக்குகிறது. அதேநேரம் மனித நிலையிலிருந்து தெய்வ நிலைக்கு

உயர்ந்து செல்லும் மானுட புருசனாக ராமனைக் காட்டும் சமய நெறி இந்நூலில் வெளிப்படுகிறது.

ஒருவனுக்கு ஒருத்தி எனும் உயர்ந்த கற்பு நெறியும் பிறர் மனையை விரும்பினால் அவனது சுற்றமும் குலமும் அழிந்து விடும் நீதியும் இந்நூலில் வெளிப்படுகிறது. பாத்திரங்களின் தன்மைக்கேற்ப தமிழ்ப் பண்பாட்டோடும் சூழலோடும் இணைந்த ஓசைநயம் கம்பராமாயணத்தின் அதி சிறப்பாகும்.

இந்நூலில் பால காண்டம், அயோத்தியாக் காண்டம், ஆரணிய காண்டம், கிட்கிந்தா காண்டம், சுந்தர காண்டம். யுத்த காண்டம் என ஆறு காண்டங்களும் 103 படலங்களும் உள்ளன. கிட்கிந்தா காண்டத்தில் உள்ள 16 படலங்களுள் 7ஆவது படலமே வாலி வதைப் படலமாகும். ராமன் கிஷ்கிந்தையின் மன்னரான வாலியைக் கொன்ற நிகழ்ச்சியையே இப்பகுதி கூறுகின்றது. இப்பகுதியிலுள்ள 179 பாடல்களின் சிறப்பையும் கதையையும் உணர்ந்து கொள்வதோடு கம்பனின் கவியாற்றலையும் மாணவர்கள் நயக்க தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

3.2.3 சீறாப்புராணம் – நபிப் பட்டம் பெற்ற படலம்

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுள் 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த காவியங்களில் ஒன்று சீறாப்புராணம். 'சீறா' என்பது வாழ்க்கை எனும் பொருள் படும் அரபுச் சொல்லாகும். அரபு மொழிப் பாரம்பரியத்தில் 'சீறத்' என்ற சொல் முஹம்மது நபியின் வாழ்க்கையைக் குறிப்பதாகும். அரபுச் சொல்லும் புராணம் எனும் வடமொழிச் சொல்லும் கலந்த சீறாப் புராணம் நபிகள் நாயகத்தின் புனித வரலாற்றைக் கூறும் காவியத்தின் பெயர்.

இக்காவியம் உமறுப் புலவரால் பாடப்பட்டது. சீதக்காதி என்ற வள்ளல் தமிழைத் தாய் மொழியாகக் கொண்ட முஸ்லிம் மக்கள் இஸ்லாமியக் கருத்துக்களைப் படிக்க தமிழில் ஒரு காவியம் பாட ஆசை கொண்டு உமறுப் புலவரை அழைத்து இதனைப் பாட வேண்டினார். இதன் பாடல்கள் அரேபிய நாட்டுக் கதையாயினும் தமிழ் சூழலிலேயே பாடப்பட்டுள்ளன.

இக்காவியம் மூன்று காண்டங்களைக் கொண்டது. விலாதத்துக் காண்டம் – நபிகளாரின் பிறப்பையும், நுபுவ்வத்துக் காண்டம் – நபிகளாரின் நபித்துவம் கிடைத்த காலத்தையும், ஹிஜ்ரத்துக் காண்டம் – முஹம்மது நபி மக்காவை விட்டு மதீனாவிற்குச் சென்ற காலத்தையும் குறிக்கிறது. நுபுவ்வத்துக் காண்டத்திலுள்ள முதல் படலமான நபிப்பட்டப் பெற்ற படலத்தின் 55 பாடல்களினதும் பொருட்சிறப்பினையும் நயத்தினையும் கதையோட்டத்தையும் மாணவர்கள் நன்கு உணர்ந்து கற்க வேண்டும்.

சுருக்கம்:

- தரப்பட்ட சங்கப் பாடல்கள் அகத்திணை சார்ந்தன.

நற்றிணை:

- மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பாடல்கள் பாடத்திட்டத்திற்கு உட்பட்டன. அவற்றில் இரு பாடல்கள் எடுத்துக்காட்டாக இங்கு காட்டப்பட்டுள்ளன.

- “ஒன்றுதும்” என்ற தொன்று..... என்ற பாடல் , பிரிவின்கண் வருந்தும் தலைமகளது நிலைகண்ட தோழிக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.
- சிலரும் பலரும் கடைக்கண் நோக்கி.... என்ற பாடல் தோழி தலைவியை தலைவனுடன் உடன்போக்குச் செல்ல வேண்டுமென வற்புறுத்தியது.

குறுந்தொகை:

- மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பாடல்கள் பாடத்திட்டத்திற்கு உட்பட்டன. அவற்றில் இரு பாடல்கள் எடுத்துக்காட்டாக இங்கு காட்டப்பட்டுள்ளன.
- கோடு ஈர்... தலைவன் பிரிவினைத் தாங்காத தலைவி, தன் துயரைத் தன் நெஞ்சிற்கு உரைத்தல்.
- அமிழ்து பொதி.... தோழியால் குறை சொல்லப்பட்ட தலைவன் தன்னைத் துன்பம் அடையச் செய்தவள் இவள் என ஊராரறிய மடலேறுவேன் என தோழிக்குக் கூறுதல்.

புறநானூறு:

- மேலே குறிப்பிடப்பட்ட பாடல்கள் பாடத்திட்டத்திற்கு உட்பட்டன. அவற்றில் இரு பாடல்கள் எடுத்துக்காட்டாக இங்கு காட்டப்பட்டுள்ளன.
- மண் திணிந்த நிலனும்.... ஆண்மகனின் வீரம், கொடை முதலியன கூறப்படும் செவியறிவுறா உ பாடலாகும்.
- களிறு கடைஇய தாள்..... சோழன் கரிகாற் பெருவளத்தானைப் பாடியது. பகைவர் நாட்டின் அழிவுக்கு இரங்கிய அரசனைப் பாடியது.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. மேலே குறிப்பிடப்பட்ட செய்யுள்களை உமது உரைநடையில் எழுதுவதற்கும் விளக்கம் கூறுவதற்கும் பயிற்சி பெறவேண்டும்.

கருக்கம்:

- சிலப்பதிகாரம் சங்கமருவிய காலத்தில் எழுந்தது.
- துன்பமாலை என்னும் பகுதி சிலம்பைத் திருடியதாகக் கருதப்படும் கோவலன் கொலையுண்ட செய்தியை அறிந்த கண்ணகியின் துன்பம் எடுத்துக் காட்டப்படுகின்றது.
- கம்பராமாயணம் சோழர் காலத்தில் எழுந்தது.
- கிட்கிந்தையின் மன்னரான வாலி கொல்லப்படுகின்ற செய்தியைக் கூறுவது வாலிவதைப் படலம்.
- 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த காவியங்களில் ஒன்று சீறாப்புராணம். இது முஹம்மது நபியின் வரலாற்றைக் கூறுவது.
- முஹம்மது நபி நபிப்பட்டம் பெறும் வரலாற்றைக் கூறுவது நபிப்பட்டம் பெற்ற படலமாகும்.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. மேல்வரும் செய்யுளின் பொருளை உமது உரைநடையில் எழுதுக.

பொங்கி எழுந்தாள்; விழுந்தாள்; பொழி கதிர்த்

திங்கள் முகிலோடும் சேண்நிலம் கொண்டெனச்
செங்கண் சிவப்ப அழுதாள்; தன் கேள்வனை
ஏங்கணாஅ என்னா இனைந்து ஏங்கி மாழ்குவாள்

2. வாலிவதைப் படலத்தில் வாலியின் துன்பம் கம்பனால் சித்திரிக்கப்படுமாற்றை எடுத்துக்காட்டுகளுடன் விளக்குக.
3. சீறாப்புராணம் நபிப்பட்டம் பெற்ற படலத்தில் வரலாற்றுச் செய்திகளை இலக்கியநயம்பட உமறுப்புலவர் கூறுமாற்றை எடுத்துக்காட்டுக.

திறவுச் சொற்கள்

அகம், திணை, தலைவன், தலைவி, காவியம், கோவலன், கண்ணகி, இராமன், வாலி, முஹம்மது நபி.

உசாத்துணை நூற்கள்

1. பரிமணம், அ.மா., பாலசுப்ரமணியன், கு.வெ. (பதிப்பாசிரியர்கள்), (2004), குறுந்தொகை (மூலமும் உரையும்), நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை.
2. பரிமணம், அ.மா , நற்றிணை மூலமும் உரையும், (2004), கு. வெ. பாலசுப்ரமணியம் (ப.ஆ), நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை
3. பரிமணம், அ.மா., பாலசுப்ரமணியன், கு.வெ. (பதிப்பாசிரியர்கள்), (2017), புறநானூறு (மூலமும் உரையும்), நியு செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ் (பி) லிட், சென்னை.

4. ஞானசம்பந்தன், அ.ச., ஞானசுந்தரம், தெ. (பதிப்பாசிரியர்கள்), (2006), *கம்பராமாயணம்*, கங்கை புத்தக நிலையம், சென்னை.
5. துறை ராசாராம், குறுந்தொகை, (2005), திருமகள் நிலையம், சென்னை.
6. சுஜாதா, (2005), *சிலப்பதிகாரம் ஓர் எளிய அறிமுகம்*, உயிர்மை பதிப்பகம், சென்னை.

அத்தியாயம் – 4

இருபதாம் நூற்றாண்டு இலக்கியமும்

இலக்கிய நயப்பும்

பொருளடக்கம்

- 4.1 நவீன இலக்கியம் அறிமுகம்
  - 4.1.1 பாரதியார்
  - 4.1.2 பாரதிதாசன்
  - 4.1.3 பிச்சமுர்த்தி
  - 4.1.4 மஹாகவி (வீடும் வெளியும்)
  - 4.1.5 நீலாவணன் (வழி)
  - 4.1.6 பஸீல் காரியப்பர் (ஆத்மாவின் அலைகள்)

4.2 தமிழ்ப் புனைகதைகள்

4.2.1 புதுமைப்பித்தன் (துன்பக்கேணி, பொன்னகரம், கல்யாணி, செல்லம்மாள், அகல்யை, சமாதி (மொழிபெயர்ப்பு), ஒருநாள் கழிந்தது, கடவுளும் கந்தசாமிப்பிள்ளையும்)

4.2.2 பித்தன் கே.எம்.எம். ஷா (பித்தன் கதைகள்)

அத்தியாயச் சுருக்கம்

இலக்கிய வரலாற்றில் நவீனத் தன்மை பெற்ற காலம் இருபதாம் நூற்றாண்டாகும். பழமை நிலையிலிருந்து செய்யுள் இலக்கிய புனைகதை இலக்கியம் முதலானவை நவீனத்துவம் பெற்ற காலமாக இக்காலம் அமைகின்றது. அவ்வகையில் தமிழ்க் கவிதையியல் பாரதியோடு நவீனத் தன்மையைப் பெறுகின்றது. அதனைத் தொடர்ந்து பாரதிதாசன் அக்கவிதையின் தொடர்ச்சியாக அமைகிறார். அதற்குப் பின்னர் புதுக்கவிதை என்ற ஒரு வடிவத்தினைப் பிச்சமுர்த்தி கையாள்கிறார். பின்னர் ஈழத்தில் நவீன கவிதையின் இன்னுமொரு கிளையாக மஹாகவி பேசப்படுகிறார். மஹாகவி வடக்குப் புறத்தேயிருந்து நவீன கவிதையைக் கையாள கிழக்கிலங்கையில் அதனை வளர்ச்சியடையச் செய்தவர் நீலாவணன். கிழக்கிலங்கையில் தமிழ் பேசும் சமூகத்தின் இன்னும் ஒரு அங்கமான முஸ்லிம் சமூகத்திலிருந்து எழுதுகிற முக்கியமான ஒரு கவிஞர் பஸீல் காரியப்பர். நவீன கவிதை வடிவத்திலே மக்களையும் மக்கள் வாழ்க்கையையும் பாடுவதாக இவர்களின் கவிதை அமைந்திருந்தது. தமிழ் இலக்கியத்தின் புனைகதை வடிவத்தில் சிறுகதையைக் கையாண்டவர்களுள் புதுமைப்பித்தன் முக்கியமானவர். ஈழத்தில் அச்சிறுகதை வடிவத்தைக் கையாண்ட முஸ்லிம்களுள் பித்தன்

கே.எம்.எம். ஷா அறியப்பட வேண்டியவர். இவ் எழுத்தாளர்களும் தாம் வாழும் சமூகப் பிரச்சினைகளையும் மக்களின் வாழ்க்கை முறைகளையும் பற்றியே தமது கதைகளில் எழுதினர்.

அத்தியாயத்தின் நோக்கம்

தமிழ் இலக்கியத்தினைக் கற்கிற மாணவர்கள் நவீன இலக்கியம் பற்றியும் அதன் எழுத்தாளர்கள் பற்றியும் தெரிந்துகொள்ள வேண்டியது அவசியமாகும். அவ்வகையில் நவீன தமிழ்க் கவிதையியலில் தடம் பதித்த பாரதியார் முதலானவர்களையும் புனைகதைத் துறையில் தடம் பதித்த புதுமைப்பித்தன் முதலானோரையும் அறிந்துகொள்ள வேண்டும். அவர்களது கவிதைகளையும் கதைகளையும் அறிந்துகொள்ளவும் அவற்றை நயக்கவும் தெரிந்துகொள்வதே இவ்வத்தியாயத்தின் நோக்கமாகும்.

கற்றல் பெறுபேறுகள்

இவ் அத்தியாயத்தினை மாணவர்கள் திறம்படக் கற்பதன்மூலம் நவீன இலக்கியத்தினைப் புரிந்துகொள்வதோடு அதனை நயந்து எழுதவும் கற்றுக்கொள்ள எதிர்பார்க்கப்படுவர்.

4.1. நவீன இலக்கியத்தின் வருகை

இலக்கிய வரலாற்றில் அரசியல், சமூக, பொருளாதார பண்பாட்டு அம்சங்களில் பழையன கழிந்து புதியன புகுந்து வளர்ச்சி நிலையைக் காட்டுவது நவீனத் தன்மை பெறும் அம்சம் எனக் குறிப்பிடலாம். காலம் காலமாகப் பேணி வருகிற பழமை நிலையிலிருந்து விடுபட்டுப் புதுமையை நாடுதலை இது குறிக்கும். முதலாளித்துவ சமூக அமைப்பின் தோற்றத்தோடு நவீனத்துவம் உருவாகத் தொடங்குகிறது. பாரம்பரிய நிலப்பிரபுத்துவ அமைப்பிலிருந்து

தனிமனிதன் அரசியல் ரீதியாகவும் சமூக ரீதியாகவும் பொருளாதார ரீதியாகவும் பெறுகின்ற மாற்றங்கள் நவீனத்துவத்தை நோக்கி அவனை இட்டுச்சென்றன. இந்த மாற்றம் கலை இலக்கிய அம்சங்களில் வருவது நவீனத்துவம் நோக்கிய இலக்கியத்தை வெளிப்படுத்தும்.

குறிப்பாக ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்தியத்தின் விளைவாகத் திணிக்கப் பட்ட சமூக மாற்றம் இலக்கியத்திலும் பல்வேறு மாற்றங்களைக் கொண்டு வந்தது. இதன் விளைவாகவே தமிழில் நவீன இலக்கியம் தோற்றம் பெறுகிறது. நீண்ட காலமாகத் தமிழில் இருந்து வந்த செய்யுள் பாரம்பரியம் ஐரோப்பியர்களின் வருகைக்குப் பின்னர் 20ஆம் நூற்றாண்டின் தொடக்கத்தில்,

சுவை புதிது பொருள் புதிது வளம் புதிது
சொற் புதிது
சோதி மிக்க நவகவிதை

என்று பாரதியின் வருகையோடு நவீனம் பெறுகின்றது. நவீன கவிதையைத் தீர்மானிப்பதில் அக்கவிதை வந்த காலம் முக்கியம் பெறுகிறது. இவ்வகையில் அதற்கு அடிப்படையாக அமைந்த பாரதியின் கவிதைகளைக் குறிப்பிட முடியும். பாரதிக்குப் பின்வந்த நவீன தமிழ்க்கவிதை பிச்சமுர்த்தி புதுக் கவிதைகள் என்றும் ஈழத்தில் மஹாகவியின் நவீன கவிதை என்றும் வெவ்வேறு கிளைகளாகப் பிரிவது குறிப்பிடத்தக்கது.

4.1.1. பாரதியார்

பாரம்பரியத் தமிழ் உலகிலே கவிஞர்கள் பெரும்பாலும் அரசர்களின் ஆஸ்தானக் கவிஞர்களாகவே இருந்திருக்கிறார்கள். அரசனைப் போற்றிப் பாடி பரிசு பெற்றிருக்கிறார்கள். அரசனால் புகழ் அடைந்திருக்கிறார்கள். அரசனை நோக்கி மக்களை ஆற்றுப்படுத்தி இருக்கிறார்கள். ஆனால், பாரதி அரசர்களுக்காக வாழவில்லை;

அரசனால் வாழவும் இல்லை; மக்களுக்காக வாழ்ந்தவர். மக்களாட்சி ஒன்றை நிறுவவும் மக்கள் நீதி பெறவும் சமூகத்தில் அவர்கள் மேன்மையோடு வாழ்வதற்குமான வழி வகைகளைக் காட்டியவன். அத்தகைய கருத்துக்களையே தன் பாடல்களில் அவன் வெளிப்படுத்தியுள்ளான்.

சமூக மேன்மையை மாத்திரம் பாரதியார் சிந்திக்கவில்லை. உலக வாழ்வின் வெற்றி, நாட்டினுடைய விடுதலை, சமூக சமய நல்லிணக்கம் இவற்றையெல்லாம் தன்னுடைய பாடல்களில் வெளிப்படுத்திய தனக்குள் தானே கடவுள் போல புனிதம் கண்டு தானே தனக்கு விதியமைத்து வாழும் துணியை வழிகாட்டியவனாக பாரதியைக் காணமுடியும். பாரதி பிறந்த சமூகம் அடிமைப்பட்டுக் கிடந்த நாதியிழந்து போன இந்தியச் சமூகமாக இருந்தது. அதனைத் தட்டியெழுப்புவதில் பாரதி மிக அக்கறைப்பட்டான். அந்தச் சமூக நிலையை சி. தில்லைநாதன் (2000:106) பின்வருமாறு விபரிக்கின்றார்:

பாரதி வாழ்ந்த காலம் அரசியல் விடுதலைப் போராட்டத்தில் இந்தியநாடு ஈடுபட்டிருந்த காலம். உலக நிலையாமையிலும் ஆத்ம ஈடேற்றத்திலும் பாரதிக்கு நம்பிக்கையில்லை எனக் கூறமுடியாவிட்டாலும், மக்களின் அரசியற் பொருளாதார சுதந்திரங்களில் அவன் கூடுதலாகவும் ஆழமாகவும் வேட்கை கொண்டிருந்தமையினை மறுக்கவியலாது. தாழ்வுற்று வறுமை மிஞ்சிச் சுதந்திரம் தவறிக் கெட்டு அச்சமும் பேடிமையும் அடிமைச் சிறுமதியும் உச்சத்திற் கொண்டிருந்த ஒரு மக்கட் சமுதாயத்தின் விமோசனத்தினை விழைந்த பாரதி, உலகியல் வாழ்வையும் அதனை ஒட்டிய பிரச்சினைகளையும் கருத்திற் கொண்டு சமூக வாழ்வைச் செம்மைப்படுத்த முயன்றதில் வியப்படைவதற்கு ஒன்றுமில்லை.

பொதுவாகக் கவிஞர்கள் சமூகத்திலிருந்து ஒதுக்கப்பட வேண்டியவர்கள் அல்லது ஒதுங்கி வாழ்கின்றவர்கள் அல்லது உறழ்வு நிலையில் உள்ளவர்கள் என்றெல்லாம்

பேசப்படுகின்றவர்கள். சில கவிஞர்கள் தாம் வாழ்கின்ற காலத்தில் அவ்வாறான ஒரு கருத்து நிலைக்கு உட்பட்டிருந்தாலும் பிற்காலத்தில் உலகம் போற்றுகின்ற மகாகவியாகப் பேசப்படுகிற வரலாறும் உண்டு. சுப்பிரமணிய பாரதியார் சமூகத்தின் ஒரு சிந்தனைத் தளமாக சிந்தனைப் பள்ளியாகத் தொழிற்பட்டவர். அந்த சிந்தனைப் பள்ளி இன்றும் படிக்கக்கூடிய பாடமாக இருப்பது வியப்பாக இருக்கிறது. பாரதியார் எண்ணியவை யாவும் பேசியவை யாவும் இன்றும் எமக்குத் தேவைப்படுகின்ற சங்கதிகளாகும்.

வாழ்க்கை வழி:

1882ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் மாதம் 11ஆம் திகதி திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள எட்டயபுரத்தில் சுப்பிரமணியன் பிறந்தார். சின்னச் சுவாமி ஐயர் அவருடைய தந்தையார். அவர் எட்டயபுரத்தைப் பொருளாதார முன்னேற்றம் நிறைந்த ஒரு கிராமமாகக் காண கனவு கண்டவர். சிறு வயதிலே இலட்சுமி அம்மாள் என்ற தனது தாயை இழந்தார். தன்னுடைய மகனை படிப்பில் உயர்ந்தவனாகக் காண அவரது தாய் ஆசைப்பட்டார். ஆனால், சுப்பிரமணியனுக்குப் படிப்பில் அக்கறை இருக்கவில்லை. அவன் எட்டயபுரத்தைத் தன் கனவுகளுக்குள்ளே சிறைப்படுத்தினான். அவன் வாழ்கின்ற ஊரையும் உலகையும் இயற்கையையும் கனவுகாணத் தொடங்கினான். இக்காலகட்டத்திலே தமிழ்ச் செய்யுட்களைக் கற்பதிலும் அக்கறை காட்டினான். 10 வயதிற்குள்ளே பாடல்கள் இயற்றும் திறமை பெற்றுவிட்டான். இந்தப் போக்கில் அக்கறைப்படாத அவனது தந்தையார் அவனை திருநெல்வேலி நகரில் கல்வி கற்க ஒழுங்குபண்ணினார். பாடசாலைக் கல்வியில் அவனால் தேறமுடியாமல் போய்விட்டது. மீண்டும் எட்டயபுரத்திற்குத் திரும்பிய சுப்பிரமணியன் கிராமத்திலே வேலை செய்தான். 15 வயதிலேயே செல்லம்மாளைக் கலியாணம் கட்டினான். அவன் கவி ஆற்றலை

ஊரார் போற்றினர். இதனால் ஊரின் சமஸ்தானத்தில் நடைபெற்ற கவிப் போட்டியில் சோதிக்கப்பட்டு 'பாரதி' எனப் பட்டம் பெற்றான்.

காலகெதியில் தந்தையையும் பாரதி இழந்தான். கவிஞர்களைச் சூழ்ந்து கொள்ளும் வறுமை அவனையும் சூழ்ந்து கொண்டது. பாரதி தன் சின்னம்மாளுடன் காசி சென்று அங்கு ஹிந்தியும் சமஸ்கிருதமும் கற்று சர்வ கலாசாலை பிரவேசப் பரீட்சையில் வெற்றி பெற்றான். காசியில் பாரதியின் வாழ்க்கைப் பண்பாடு மாற்றமடைந்தது. தலைப்பாகையும் மீசையுமாய் சீக்கியர்கள் போல் உடுத்து வாழத் தொடங்கினான். ஷெல்லி, ஹீட்ஸ் போன்ற ஆங்கிலக் கவிஞர்களைப் படித்துக் கவிதைகள் எழுதினான். அவை எளிமையான சொற் கொண்டு ஆக்கப்பட்ட கவிதைகளாக இருந்தன. ஆசிரியர் தொழிலைக் கைக்கொண்டும் வறுமை தீராது மீண்டும் எட்டயபுரத்துக்குத் திரும்பி ஜெமீன் உத்தியோகத்தில் அமர்ந்தான். அங்கிருக்கப் பிடிக்காது மதுரைக்குச் சென்று சேதுபதி உயர்நிலைப் பள்ளியில் தமிழ்ப்பண்டிதராகப் பணி புரிந்தார். இங்குதான் பாரதி தன் எழுத்தின் வலிமையை உணரத் தொடங்கினார். மதுரையில் சுதேச மித்திரனின் உதவி ஆசிரியராகப் பொறுப்பேற்று (1904) சென்னை சென்றார். பாரதியாரின் பணமுடையை இத்தொழில் தீர்க்காவிட்டாலும் அவருக்குப் பிடித்த தொழிலாக அது ஆகி விட்டது. பல பெரியவர்களின் எழுத்துக்களைப் படிக்கத் தொடங்கினார்; மொழி பெயர்த்தார்; தமிழ் நடைக்குத் தனி அழகைக் கொடுத்தார்; இதனால் பாரதியார் அழகிய கட்டுரைகளை எழுதினார். இக்காலகட்டத்திலே அவரின் அழகிய பாடல்களும் வெளிவந்தன.

இக்காலகட்டத்திலே பாரதியார் அரசியலிலும் நுழைய வேண்டியதாயிற்று. காங்கிரஸ் தீவிரவாதிகளுடன் சேர்ந்துகொண்ட அவர் 1905ஆம் ஆண்டு ஏற்பட்ட வங்கப் பிரிவினையைத் தொடர்ந்து இடம்பெற்ற அனைத்திந்திய காங்கிரஸ் மாநாட்டுக்குச் சென்ற அவர் திரும்பும் வழியில் சகோதரி நிவேதிதையைச் சந்தித்தார். சகோதரி நிவேதிதையின் சந்திப்பால் தாய் நாட்டுக்காகவும் சாதி பேதங்களை ஒழிப்பதற்காகவும் பெண் முன்னேற்றத்திற்காகவும் தீவிரமாகப்

பாடுபடத் தொடங்கினார். தாய்நாட்டின் சுதந்திரத்திற்கான கருத்துக்களைச் சுதேச மித்திரனில் அவரால் பிரசுரிக்க முடியவில்லை. அதனால் 1906ஆம் ஆண்டு இந்தியா எனும் வாராந்தப் பத்திரிகையை அவர் தொடங்கினார். இப்போது பாரதியார் பத்திரிகையாசிரியராக வலம் வரத் தொடங்கினார்.

இக்காலகட்டத்தில் சுவாமி விவேகாநந்தர், ஸ்ரீ அரவிந்தர், லாலா லாஜ்பத்ராய், பாலகங்காதார திலகர் முதலியோரோடு உள்ள ஈடுபாட்டின் காரணமாக புதிய தேசிய கவிதைகளை அவர் எழுதி வந்தார். அத்தருணத்தில் தீவிரவாதிகளின் கொட்டத்தை அடக்க பிரிட்டிஷ் அரசாங்கம் முனைந்தது. இதிலிருந்து தப்பிப்பதற்காகப் புதுச்சேரிக்குச் சென்றார் பாரதியார். அங்கிருந்து 'இந்தியா'வுடன் விஜயா, கர்மயோகி, பாலபாரத என்ற பத்திரிகைகளையும் அவர் துவக்கினார். பின்னர் அரசாங்கத்தின் கெடுபிடிகளினால் இப்பத்திரிகைகளைத் தொடர்ந்து நடத்த முடியாமற் போயிற்று. இக்காலகட்டத்தில் எல்லாம் இழந்தவராக மாறிய பாரதியார் கவிதைகளிலே தன் காலத்தைக் கடத்தினார். இக்காலகட்டத்தில் தான் இறையணர்வு மிக்கவராகவும் வாழ்வின் வெற்றி கண்டவராகவும் பாடல்களை எழுதியவேளை கண்ணன் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம், குயிற்பாட்டு ஆகிய காவியங்களையும் எழுதினார். மகாத்மாகாந்தியைச் சந்தித்து அவரது கொள்கைப் பற்றுடன் அவருக்காகவும் பாடல் இயற்றினார். பின்னர் மீண்டும் சுதேச மித்திரனுடன் சேர்ந்து மிக நிதானத்துடன் கட்டுரைகளையும் கவிதைகளையும் எழுதினார். அவரது அழகிய நடை வாசகர்களை பெரிதும் கவர்ந்தது. பாரதியார் உலகம் போற்றும் கவிஞனாகவும் நல்ல பத்திரிகையாளராகவும் செயற்பட்டார். 1921ஆம் ஆண்டு ஆகஸ்ட் மாத இறுதியில் திருவல்லிக்கேணி கோயிலுக்குச் சென்ற பாரதியார் யானையால் தாக்குண்டு 1921 செப்டம்பர் 11ஆம் திகதி காலமானார். அன்றைய தினத்துடன் பாரதியார் என்ற கவிஞன் மறைந்துவிடவில்லை. அவன் இன்றுவரை உலகம் போற்றுகின்ற கவிஞனாக வாழ்கின்றான்.

முதல் கவிதை:

கவிஞன் எல்லாவற்றையும் சாதிக்கக் கூடியவன் என்பதற்கு சுப்பிரமணிய பாரதியார் ஒரு உதாரணமாகத் திகழ்ந்தார். வெறும் பத்திரிகையாளனாக, அரசியல்வாதியாக மாத்திரம் தொழிற்படாது பாரதத்தின் விடுதலை வீரனாகவும் பாரத சமூகத்தை மேம்படுத்தும் சீர்திருத்தவாதியாகவும் மக்களுக்கு தெய்வ உணர்வை ஊட்டும் சமயவாதியாகவும் தொழிற்பட்டவர் அவர். பாரதி என்ற கவிஞன் ஒரு தேச விடுதலையாளனாக, சமூகவாதியாக, சீர்திருத்தவாதியாக, சமயவாதியாகத் தன்னை அடையாளப்படுத்திக் கொண்ட ஒரு புரட்சியாளனாவான். பாரதி ஒரு கலக்காறன் என்றே குறிப்பிட வேண்டும். பாரதியின் கவிதைகளுக்குள் நுழைகிறபோது அதனை ஒரு தனி உலகமாகக் காணவேண்டும். ஒரு காத்திரமான தனிமனிதனின் சிந்தனைகளுக்குள் எவையெல்லாம் அகப்படுமோ அவையெல்லாம் பாரதிக்கு அகப்பட்டிருக்கிறது. காதல் உணர்வும் தனிமை உணர்வும் அவரை வெகுவாகப் பாதித்திருக்கிறது. இப்படித்தான் 1904ஆம் ஆண்டு அவருடைய முதல் கவிதையான 'தனிமை இரக்கம்' மதுரை விவேகபானு என்ற பத்திரிகையில் வெளியானது:

குயிலனாய் நின்னொடு குலவியின் கலவி
பயில்வதிற் கழித்த பன்னாள் நினைந்துபின்
இன்றெனக் கிடையே எண்ணிலயோ சனைப்படும்
குன்றமும் வனமும் கொழிதிரைப் புனலும்
மேவிடப் புரிந்த விதியையும் நினைத்தால்

பாவியென் நெஞ்சம் பகீரெனல் அரிதோ?
கலங்கரை விளக்கொரு காவதம் கோடியா
மலங்குமோர் சிறிய மரக்கலம் போன்றேன்
முடம்படு தினங்காள்! முன்னர்யான் அவளுடன்
உடம்பொடும் உயிரென உற்றுவாழ் நாட்களில்

வளியெனப் பறந்தநீர் மற்றியான் எனாது

கிளியினைப் பிரிந்துழிக் கிரியெனக் கிடக்கும்
செயலையென் இயம்புவல் சிவனே!
மயலையிற் றென்றெவர் வகுப்பரங் கவட்கே?

எட்டயபுரத்திலிருந்து மதுரைக்கு வந்து தமிழக ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்த காலத்தில் இப்பாடல் எழுதப்பட்டுள்ளது. இதில் செல்லம்மாளைப் பிரிந்து வாழும் அவரது தனிமை உணர்வு பேசப்படுகிறது. செல்லம்மாளைக் குயிலாகக் காண்கிறார் அவர். பிரிவாற்றாமையும் காதலும் தனிமையுணர்வும் சேர்ந்த இப்பாடல் ஷெல்லி, கீட்ச் முதலியோர் எழுதிய Sonnet வடிவத்தைச் சேர்ந்தது. இது ஆங்கிலத்தில் 14 வரிகளைக் கொண்ட பாடலாகும்.

தேசியப் பாடல்கள்:

இந்தக் காதல் உணர்வோடு பாடத் தொடங்கிய பாரதி அதே உணர்வை நாட்டுக்காகவும் மக்களுக்காகவும் பயன்படுத்தத் தொடங்கினார். பாரதி பாரத நாட்டு மக்களை அடிமைத்தளத்தில் இருந்து விடுதலை செய்வதற்கு வீரக்கவி இயற்றினார். அவர் மனித சுதந்திரத்துக்காகப் பாடுபட்டார். பாரதியார் ஒவ்வொருவரது உள்ளமும் விடுதலை பெறவேண்டும் என எண்ணினார். பாரதியார் தேசபக்திப் பாடல்கள் பாடுவதற்கு பங்கிம் சந்திரரின் வந்தே மாதரம் எனும் பாடல் அடிப்படையாக அமைந்தது. அதே தலைப்பில் பாரதியார்:

ஆரியமென்ற பெரும் பெயர்கொண்ட வெ –
மன்னையின் மீது திகழ்
அன்பெனு மென்கொடி வாடிய காலை
யதற்குயிர் தந்திடுவான்
மாரியெனும்படி வந்து சிறந்தது
வந்தே மாதரமே

.....

என்று பாடி இந்திய மக்களைத் தன் தேசத்தின் விடுதலைக்காக வெகுண்டெழுச் செய்கிறார். அம்மக்களிடையே இருந்த பிரிவினையை அவர் தன் பாடலின் மூலம் அகற்றப் பாடுபட்டார்:

முப்பது கோடி முகமுடையாள், உயிர்
மொய்ம்புற வொன்றுடையாள் – இவள்
செப்பு மொழி பதினெட்டுடையாள், எளிற்
சிந்தனை ஒன்றுடையாள்.

பாரத சமூகம் அச்சத்திலும் அவசரத்திலும் முட்டாள் தனத்திலும் போலி நம்பிக்கைகளிலும் தம்மை ஈடுபடுத்திக் கிடந்ததை அவர் மிகக் கிண்டலாகக் கண்டிக்கத் தொடங்கினார்:

நெஞ்சு பொறுக்கு திலையே – இந்த
நிலைகெட்ட மனிதரை நினைந்துவிட்டால்,
அஞ்சி யஞ்சிச் சாவார் – இவர்
அஞ்சாத பொருளில்லை அவனியிலே;
வஞ்சனைப் பேய்கள் என்பார் – இந்த
மரத்தில் என்பார் அந்தக் குளத்தில் என்பார்;
துஞ்சுது முகட்டில் என்பார் – மிகத்
துயர்ப்படுவார் எண்ணிப் பயப்படுவார்.

என்று பாடிய பாரதி பாரதத்திலுள்ள வலிமையற்றவர்களை எள்ளி நகையாடி பாரதம் எப்படிப்பட்ட மாந்தர்களைக் கொண்டிருக்க வேண்டுமென்று கட்டியம் கூறுகின்றார். அழிந்துபோகின்ற, இல்லாமற் போகவேண்டிய பாரத சமூகத்தை அவர் பின்வருமாறு விபரிக்கிறார்:

வலிமை யற்ற தோளினாய் போ போ போ
மார்பி லேஓ டுங்கினாய் போ போ போ
பொலிவி லாமு கத்தினாய் போ போ போ
பொறி யிழுந்த விழியினாய் போ போ போ

ஓலியி ழந்த குரலினாய் போ போ போ
ஓலியி ழந்த மேனியாய் போ போ போ
கிலிபி ழத்த நெஞ்சினாய் போ போ போ
கீழ்மை யென்றும் வேண்டுவாய் போ போ போ

ஆனால், எதிர்கால பாரதம் எப்படியிருக்க வேண்டும் என்ற தனது சுதந்திரக் கனவினை மிக அற்புதமாகப் பாடி அவர் வரவேற்கிறார்:

ஓளிப டைத்த கண்ணினாய் வா வா வா
உறுதி கொண்ட நெஞ்சினாய் வா வா வா
களிப டைத்த மொழியினாய் வா வா வா
கடுமை கொண்ட தோளினாய் வா வா வா
தெளிவு பெற்ற மதியினாய் வா வா வா
சிறுமை கண்டு பொங்குவாய் வா வா வா
எளிமை கண்டு இரங்குவாய் வா வா வா
ஏறு போல்ந டையினாய் வா வா வா

இவ்வாறு பாரதி தேசியம் பற்றிய உணர்வினை உள்ளத்துடனும் உதிரத்துடனும் சேர்ந்த ஒன்றாகத் தம் தேசத்து மக்களுக்கு ஊட்டுவதில் முனைப்புடன் செயற்பட்டார். ஒவ்வொருவரும் தம் வாய்களுக்குள் முணுமுணுக்கத் தக்கவாறு அதன் இசையோட்டமும் அமைந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

நாடும் மொழியும்:

சுதந்திர நாட்டினைக் கனவு காணும் பாரதி அதன் இன்பம், மொழி, வளம் பற்றியெல்லாம் பாடல்களைப் பாடியிருந்தார்:

செந்தமிழ் நாடெனும் போதினிலே – இன்பத்
தேன்வந்து பாயுது காதினிலே – எங்கள்
தந்தையர் நாடென்ற பேச்சினிலே – ஒரு
சக்தி பிறக்குது மூச்சினிலே

யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல்
இனிதாவது எங்கும் காணோம்;
பாமரராய், விலங்குகளாய், உலகனைத்தும்
இகழ்ச்சிசொலப் பான்மை கெட்டு,
.....

என்று தமிழ்மொழியையும் அதன் புலவர்களையும் ஏற்றிப் போற்றினார். பாரதியின் தேசிய கீதங்களினூடாகச் சுதந்திரத்தையும் விடுதலை உணர்ச்சியையும் இயக்கப் பக்குவத்தையும் தேசியத் தலைவர்கள் மீதான பற்றையும் பிற நாடுகள் மீதான கொள்கை வெளிப்பாட்டையும் அவர் மேற்கொண்டார்:

என்று தணியும் இந்தச் சுதந்திர தாகம்?
என்று மடியும்எங்கள் அடிமையின் மோகம்?
என்றெம தன்னைகை விலங்குகள் போகும்?
என்றெம தின்னல்கள் தீர்ந்துபொய் யாகும்?
அன்றொரு பாரதம் ஆக்கவந் தோனே!
ஆரியர் வாழ்வினை ஆதரிப் போனே!
வென்றி தருந்துணை நின்னரு ளன்றோ?
மெய்யடி யோம்இன்னும் வாடுதல் நன்றோ?

என்று தன் நாட்டின் சுதந்திரத்தைப் பாடிய அவர் பிஜித் தீவிலே தொழில் செய்து வாழ்ந்த இந்தியத் தமிழர் சமூகத்தைப் பின்வருமாறு பாடி ஏங்குகிறார்:

கரும்புத் தோட்டத்திலே – அவர்
கால்களும் கைகளும் சோர்ந்து விழும்படி
வருந்து கின்றனரே! – ஹிந்து
மா தர் தம் நெஞ்சு கொதித்துக் கொதித்துமெய்
சுருங்கு கின்றனரே! – அவர்
துன்பத்தை நீக்க வழியில்லையோ? ஒரு

மருந்திதற் கிலையோ? – செக்கு

மாடுகள் போலுழைத் தேங்குகின்றார்.

இவ்வாறெல்லாம் பாரதி தன் நாட்டு மக்களின் சுதந்திரத்தை அவாவியதோடு தம் மக்கள் தம் நாட்டிலே எல்லா வளங்களும் பெற்று வாழவேண்டும் என்று ஏங்குகிறார். இந்தப் பார்வை பாரதியாருக்கு முன்னமே இருந்த கவிஞர்களிடம் இருக்கவில்லை. இதனால்தான் பாரதி இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஏனைய கவிஞர்களிலிருந்து தன்னை வேறுபடுத்திக் கொள்கின்றார்.

தெய்வப் பாடல்கள்:

பாரதியார் தனக்கு முன்னால் உள்ள மக்களிடம் நாடு, சமூகம் என்ற உணர்வினை மாத்திரம் ஏற்படுத்தவில்லை. இந்த உலகத்தை ஆட்டிப் படைக்கும் தெய்வங்களை எல்லாம் தன் கவிதைக் கண்கள் ஊடாகக் காண்கிறார். அவ்வகையில் விநாயகர், முருகன், வள்ளி, சக்தி, காளி, முத்துமாரி, திருமாள், ராதை, கலைமகள், சூரியன், இயேசு, அல்லாஹ் முதலானவரைப் பற்றி அவர் போற்றிப் பாடும் பாடல்கள் மிகவும் விதந்து பேசத்தக்கன. அவரது தெய்வப் பாடல்கள் ஒவ்வொன்றையும் பற்றிப் பல்வேறு தனித்தனியான கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. பாரதியாரின் விநாயகர் நான்மணி மாலை பற்றி சி. தில்லைநாதன் (2000:89) விபரிப்பது இங்கு கவனிக்கத்தக்கது:

விநாயகரைப் போற்றித் 'தீயே நிகர்த்தொளி வீசந் தமிழ்க்கவி செய்ய' முனைந்து, 'விநாயகர் நான்மணி மாலை'யினைப் பாடினான் பாரதி. நான்கு மணிகளைத் தொடுப்பது போல, முறையே வெண்பா, கலித்துறை, விருத்தம், அகவல் ஆகிய நால்வகைப் பா வகைகள் மாறிமாறி வர, அந்தாதித்

தொடையாகச் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளின் ‘நால்வர் நான்மணி மாலை’ முதலிய பிரபந்தங்களைப் பின்பற்றி இந்த நான்மணி மாலையினை நாற்பது பாடல்களில் இயற்றியுள்ளான் பாரதி. யாப்பமைதியினால் ஒருமைபெற்ற இவ்வகைப் பிரபந்தங்கள், பல புலவர்களினாலே திரும்பத் திரும்ப ஆளப்பட்டுத் தேய்வுகண்டு நின்றன வெனினும், பாரதி கையிலே புதுப்பொலிவும் தெளிவும் செறிவும் அர்த்தமும் பெற்று நிற்பதை அவதானிக்கவியலும்.

பாரதியார் ஞானப் பாடல்கள் பலவற்றையும் பாடியுள்ளார். தெய்வத்தையும் இயற்கையையும் உலகையும் விடுதலையையும் பறவையையும் அவர் ஞானக்கண் கொண்டு நோக்கியுள்ளார். உலகத்தை நோக்கி அவர் கேட்கும் வினா இன்று நமக்கு நன்கு பரிச்சயமான பாடலாகும்.

நிற்பதுவே, நடப்பதுவே, பறப்பதுவே, நீங்களெல்லாம்
சொற்பனந் தானோ? – பல தோற்றமயக்கங்களோ?
கற்பதுவே, கேட்பதுவே, கருதுவதே, நீங்களெல்லாம்
அற்ப மாயைகளோ? உம்முள் ஆழ்ந்த பொருளில்லையோ?
வானகமே, இளவெயிலே, மரச்செறிவே, நீங்களெல்லாம்
கானலின் நீரோ? – வெறுங் காட்சிப் பிழைதானோ?

போனதெல்லாம் கனவினைப்போற் புதைந்தழிந்தே போனதனால்,

உலகத்துப் பொருட்களையெல்லாம் மாயைகளாகவே காணும் பாரதி
இறுதியில்,

காண்பதுவே உறுதி கண்டோம்,
காண்பதல்லால் உறுதியில்லை
காண்பது சத்தியம் – இந்தக் காட்சி நித்தியமாம்

என்று காட்சிகளைப் பற்றிய உண்மையைக் கூறுகிறார். உண்மையில் பாரதி இந்த உலகத்துப் பொருட்களையெல்லாம் தன் ஞானக்கண் கொண்டு நோக்கும் பாடல்கள் அனைத்தும் அற்புதமானவை.

புதிய ஆத்திசூடி:

புதிய ஆத்திசூடி பாரம்பரிய தமிழ் மரபிலிருந்து நமக்குப் புதிய திருப்பத்தைத் தருகிறது. ஔவையார், பாரதி, பாரதிதாசன் முதலானோர் தமிழில் ஆத்திசூடியைப் படைத்துள்ளனர். பாரதியாரது ஆத்திசூடிக் கருத்துக்களையும் பெறுமானத்தை அறிந்து கொள்வதற்கும் சமூக மாற்றத்தை அறிந்து கொள்வதற்கும் ஔவையாரோடு பாரதியை ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். அவ்வகையில் பாரதியின் ஆத்திசூடி தனியாக ஆய்வுக்கு உட்பட வேண்டிய ஒன்று. பாரம்பரிய கருத்துநிலைகளிலிருந்து வேறுபட்டு புதிய கருத்துக்களைத் துணிச்சலுடன் எடுத்துக் கூறுகின்றார். வாழ்க்கையினது வெவ்வேறு பரிமாணங்களையும் மனித விழுமியங்களையும் சமூக நலன்கருதி எடுத்துக் கூறுகின்ற ஒன்றாக பாரதியின் புதிய ஆத்திசூடி அமைந்துள்ளது. மனிதப் பண்புகளை மேம்படுத்தவும் அரசியல், பொருளாதார, சமூக ரீதியாக அவன் தன்னை வலிமைப்படுத்திக் கொள்ளவும் பாரதியின் ஆத்திசூடியின் புதிய கருத்துக்கள் உதவுகின்றன. உதாரணமாக ஔவையார் அருளிய ஆத்திசூடி ‘தையல் சொற்கேளேல்’ என்றார். ஆனால், பாரதி ‘தையலை உயர்வு செய்’ என்று பாடினார். ஔவையார் ‘ஆறுவது சினம்’ என்றார். ஆனால், பாரதியோ சமூகத்தில் கோப்பப்பட்டு எதிர்த்து நிற்கவேண்டியவற்றை எதிர்த்து நிற்குமாறு வற்புறுத்துகின்றார். சமூக விடுதலைக்காகப் ‘போர் தொழில் பழக’ பாரதி வற்புறுத்துகின்றார். இவ்வாறு பாரதியினுடைய புதிய ஆத்திசூடி காலத்திற்கேற்ற புதிய கருத்துக்களை வெளிப்படுத்துவன.

பெண் விடுதலை:

பாரதியின் பல்வகைப் பாடல்களுள் பாப்பாப் பாட்டு, முரசு என்பவை முக்கியமானவை என்றாலும் அவர் பெண்களைப் பற்றிப் பாடிய பாடல்கள் அதிக கவனத்திற்குரியன. அவர் வாழ்ந்த சமூகத்தில் பெண்கள் மிகத் தாழ்வான நிலையில் இருந்தனர். பெண்கள் கௌரவத்துடனும் தேசபக்தியுடனும் அறிவுடனும் ஆற்றலுடனும் திகழ வேண்டும் எனப் பாரதி விரும்பினார். எனவேதான் தான் வாழும் சமூகத்தில் பெண்கள் தலைநிமிர்ந்து வாழவேண்டும் என்பதற்காக அவர் பல பாடல்களைப் பாடியுள்ளார். அவ்வகையில், புதுமைப்பெண், பெண்கள் வாழ்க, பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி, பெண் விடுதலை என்ற பாடல்கள் ஊன்றிக் கவனிக்கத்தக்கன.

ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்
றெண்ணி யிருந்தவர் மாய்ந்து விட்டார்
வீட்டுக் குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைப் போமென்ற
விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார்.

என்று தொடங்கும் இப்பாடல் பாரம்பரிய கருத்து நிலைகளிலிருந்து வேறுபட்டு பெண் பற்றிய புதிய அபிப்பிராயங்களை முன்வைக்கும் பாடல்களாகும்.

தனிப்பாடல்கள்:

பாரதி காலை, அந்தி, நிலா, வான்மின், காற்று, மழை, புயல், தென்னந்தோப்பு, அழகு, ஓளி, இருள், மது என்றெல்லாம் பாடிய தனிப்பாடல்கள் அனைத்தும் மிகச் சுவை மிக்கன. அவற்றைத் தனித்தனியே வாசித்து இன்புற வேண்டும். இசையாகவும் பாடி மகிழலாம். அவர் இயற்கையைக் காணும் விதம் ஏனைய புலவர்களிலிருந்து பெரிதும் வேறுபட்டது. இவ்வகையிலே பாரதியாரது 'அக்கினிக் குஞ்சு' குறியீட்டு வகையில் அமைந்த புதியதொரு பாடலாகும். இப்பாடல் பெண் விடுதலையை அல்லது சமூக விடுதலையை வற்புறுத்துவது என்ற கருத்துக்கள்

முன்வைக்கப்படுகின்றன. பாரதியாரது இப்பாடல் தனியான ஆய்வுக்குரியதாகும்:

அக்கினிக் குஞ்சொன்று கண்டேன் – அதை
அங்கொரு காட்டிலோர் பொந்திடை வைத்தேன்

வெந்து தணிந்தது காடு – தழல்
வீரத்தில் குஞ்சென்றும் மூப்பென்றும் உண்டோ?

பாரதியாரின் தேசிய பாடல்களிலும் நாடு, மொழி பற்றிய பாடல்களிலும் தெய்வ பாடல், பெண் விடுதலை முதலானவற்றிலும் அதிகம் கவனம் செலுத்துவதோடு அப்பாடல்களை நயந்துரைக்கவும் பயில் வேண்டும்.

பின்னிணைப்பு

தமிழ்

யாமறிந்த மொழிகளிலே தமிழ்மொழிபோல்
இனிதாவது எங்கும் காணோம்;
பாமரராய், விலங்குகளாய், உலகனைத்தும்
இகழ்ச்சிசொலப் பான்மை கெட்டு,
நாமமது தமிழரெனக் கொண்டுஇங்கு
வாழ்ந்திடுதல் நன்றோ? சொல்லீர்!
தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்
பரவும்வகை செய்தல் வேண்டும்.

யாமறிந்த புலவரிலே கம்பனைப்போல்,
வள்ளுவர்போல், இளங்கோ வைப்போல்,
பூமிதனில் யாங்கணுமே பிறந்ததில்லை;

உண்மை, வெறும் புகழ்ச்சியில்லை;
ஊமையராய்ச் செவிடர்களாய்க் குருடர்களாய்
வாழ்கின்றோம்; ஒருசொற் கேளீர்!
சேமமுற வேண்டுமெனில் தெருவெல்லாம்
தமிழ் முழக்கம் செழிக்கச் செய்வீர்!

பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்
தமிழ்மொழியிற் பெயர்த்தல் வேண்டும்;
இறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள்
தமிழ்மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்;
மறைவாக நமக்குள்ளே பழங்கதைகள்
சொல்வதிலோர் மகிமை இல்லை;
திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டோர்
அதைவணக்கஞ் செய்தல் வேண்டும்.

உள்ளத்தில் உண்மையொளி யுண்டாயின்
வாக்கினிலே ஒளியுண் டாகும்;
வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப் பெருக்கும்
கவிப் பெருக்கும் மேவு மாயின்,
பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடரெல்லாம்
விழிபெற்றுப் பதவி கொள்வார்;
தெள்ளுற்ற தமிழமுதின் சுவைகண்டார்
இங்கமரர் சிறப்புக் கண்டார்.

தமிழ்மொழி வாழ்த்து

தான தனத்தன தான தனத்தன தான தந்தான,

1. வாழ்க நிரந்தரம் வாழ்க தமிழ்மொழி
வாழிய வாழிய வே!

2. வான மளந்த தனைத்தும் அளந்திடும்
வண்மொழி வாழிய வே!
3. ஏழ்கடல் வைப்பினுந் தன்மணம் வீசி
இசைகொண்டு வாழிய வே!
4. எங்கள் தமிழ்மொழி எங்கள் தமிழ்மொழி
என்றென்றும் வாழிய வே!
5. சூழ்கலி நீங்கத் தமிழ்மொழி ஓங்கத்
துலங்குக வையகமே!
6. தொல்லை வினைதரு தொல்லை யகன்றி
சுடர்க தமிழ்நா டே!
7. வாழ்க தமிழ்மொழி! வாழ்க தமிழ்மொழி!
வாழ்க தமிழ்மொழி யே!
8. வானம் அறிந்த தனைத்தும் அறிந்து
வளர்மொழி வாழிய வே!

நடிப்புச் சுதேசிகள்

கிளிக் கண்ணிகள்

நெஞ்சில் உரமுமின்றி நேர்மைத் திறமுமின்றி,

வஞ்சனை சொல்வா ரடி! – கிளியே!

வாய்ச் சொல்லில் வீரரடி!

1

கூட்டத்திற் கூடிநின்று கூவிப் பிதற்றலன்றி

நாட்டத்திற் கொள்ளா ரடி – கிளியே!

நாளில் மறப்பா ரடி!

2

சொந்த அரசும்புவிச் சுகங்களும் மாண்பு களும்

அந்தகர்க் குண்டாகுமோ? – கிளியே!

- அலிகளுக் கின்ப முண்டோ? 3
- கண்கள் இரண்டிருந்தும் காணுந்திறமை யற்ற
பெண்களின் கூட்டமட! – கிளியே!
பேசிப் பயனென் னட! 4
- யந்திர சாலையென்பர் எங்கள் துணிகளென்பர்
மந்திரத்தாலே யெங்கும் – கிளியே!
மாங்கனி வீழ்வ துண்டோ? 5
- உப்பென்றும் சீனிஎன்றும் உள்நாட்டுச் சேலைஎன்றும்
செப்பித் திரிவா ரட! – கிளியே!
செய்வ தறியா ரட! 6
- தேவியர் மானம்என்றும் தெய்வத்தின் பக்தி என்றும்
நாவினாற் சொல்வ தல்லால் – கிளியே!
நம்புத லற்றா ரட! 7
- மாதரைக் கற்பழித்து வன்கண்மை பிறர்செய்யப்
பேதைகள் போலு யிரைக் – கிளியே!
பேணி யிருந்தா ரட! 8
- தேவி கோயிலிற் சென்று தீமை பிறர்கள்செய்ய
ஆவி பெரிதென் றெண்ணிக் – கிளியே!
அஞ்சிக் கிடந்தா ரட! 9
- அச்சமும் பேடிமையும் அடிமைச் சிறுமதியும்
உச்சத்திற் கொண்டா ரட! – கிளியே!
ஊமைச் சனங்க ளட! 10
- ஊக்கமும் உள்வலியும் உண்மையிற் பற்றுமில்லா
மாக்களுக் கோர்கணமும் – கிளியே!

- வாழத் தகுதி யுண்டோ? 11
- மானம் சிறிதென்றெண்ணி வாழ்வு பெரிதென்றெண்ணும்
ஈனர்க் குலகந் தனில் – கிளியே!
இருக்க நிலைமை யுண்டோ! 12
- சிந்தையிற் கள்விரும்பிச் சிவசிவ வென்பதுபோல்
வந்தே மாதர மென்பார்; – கிளியே!
மனதி லதனைக் கொள்ளார்! 13
- பழமை பழமையென்று பாவனை பேசலன்றிப்
பழமை இருந்த நிலை! – கிளியே!
பாமர ரேதறி வார்? 14
- நாட்டில் அவமதிப்பும் நாணின்றி இழிசெல்வத்
தேட்டில் விருப்புங் கொண்டே! – கிளியே!
சிறுமை யடைவா ரு! 15
- சொந்தச் சகோதரர்கள் துன்பத்திற் சாதல்கண்டும்
சிந்தை இரங்கா ரு; – கிளியே!
செம்மை மறந்தா ரு! 16
- பஞ்சத்தும் நோய்களிலும் பாரதர் புழுக்கள்போல்
துஞ்சத் தம் கண்ணாற்கண்டும்; – கிளியே!
சோம்பிக் கிடப்பா ரு! 17
- தாயைக் கொல்லும்பஞ்சத்தைத் தடுக்க முயற்சியுறார்
வாயைத் திறந்து சும்மா; – கிளியே!
வந்தே மாதர மென்பார்! 18

புதுமைப் பெண்

போற்றி போற்றி! ஓர் ஆயிரம் போற்றி! நின்
பொன்ன டிக்குப்பல் லாயிரம் போற்றிகாண்
சேற்றி லேபுதி தாக முளைத்த தோர்
செய்ய தாமரைத் தேமலர் போலொளி
தோற்றி நின்றனை பாரத நாட்டிலே;
துன்பம் நீக்கும் சுதந்திர பேரிகை
சாற்றி வந்தனை, மாதரசே! எங்கள்
சாதி செய்த தவப்பயன் வாழி நீ! 1

மாதர்க் குண்டு சுதந்திரம் என்றுநின்
வண்ம லர்த்திரு வாயின் மொழிந்தசொல்
நாதந் தானது நாரதர் வீணையோ?
நம்பிரான் கண்ணன் வேயங்குழ லின்பமோ?
வேதம் பொன்னுருக் கன்னிகை யாகியே
மேன்மை செய்தெமைக் காத்திடச் சொல்வதோ?
சாதல் மூத்தல் கெடுக்கும் அமிழ்தமோ?
தையல் வாழ்க்பல் லாண்டுபல் லாண்டிங்கே! 2

அறிவு கொண்ட மனித வுயிர்களை
அடிமையாக்க முயல்பவர் பித்தராம்;
நெறிகள் யாவினும் மேம்பட்டு மானிடர்
நேர்மை கொண்டயர் தேவர்க ளாதற்கே,
சிறிய தொண்டுகள் தீர்த்தடி மைச்சுருள்
தீயிலிட்டுப் போசுக்கிட வேண்டுமாம்;
நறிய பொன்மலர் மென்சிறு வாயினால்
நங்கை கூறும் நவீனங்கள் கேட்டிரோ! 3
ஆணும் பெண்ணும் நிகரெனக் கொள்வதால்
அறிவி லோங்கி இவ் வையம் தழைக்குமாம்
பூணு நல்லறத் தோடிங்குப் பெண்ணுருப்
போந்து நிற்பது தாய்சிவ சக்தியாம்;
நாணும் அச்சமும் நாய்கட்கு வேண்டுமாம்;
ஞான நல்லறம் வீர சுதந்திரம்

பேணு நற்குடிப் பெண்ணின் குணங்களாம்;
பெண்மைத் தெய்வத்தின் பேச்சுகள் கேட்டிரோ! 4

நிலத்தின் தன்மை பயிர்க்குள தாகுமாம்;
நீசத் தொண்டு மடமையும் கொண்டதாய்
தலத்தில் மாண்புயர் மக்களைப் பெற்றிடல்
சாலவே யரி தாவதொர் செய்தியாம்;
குலத்து மாதர்க்குக் கற்பியல் பாகுமாம்;
கொடுமை செய்தும் அறிவை யழித்துமந்
நலத்தைக் காக்க விரும்புதல் தீமையாம்;
நங்கை கூறும் வியப்புகள் கேட்டிரோ! 5

புதுமைப் பெண்ணிவள் சொற்களும் செய்கையும்
பொய்ம்மை கொண்ட கலிக்குப் புதிதன்றிச்
சதுமறைப்படி மாந்தர் இருந்தநாள்
தன்னி லேபொது வான வழக்கமாம்;
மதுரத் தேமொழி மங்கையர் உண்மைதேர்
மாத வப்பெரி யோருட னொப்புற்றே
முதுமைக் காலத்தில் வேதங்கள் பேசிய
முறைமை மாறிடக் கேடு விளைந்ததாம். 6

நிமிர்ந்த நன்னடை நேர்கொண்ட பார்வையும்,
நிலத்தில் யார்க்கும் அஞ்சாத நெறிகளும்,
திமிர்ந்த ஞானச் செருக்கும் இருப்பதால்
செம்மை மாதர் திறம்புவ தில்லையாம்;
அமிழ்ந்து பேரிரு ளாமறி யாமையில்
அவல மெய்திக் கலையின்றி வாழ்வதை
உமிழ்ந்து தள்ளுதல் பெண்ணற மாகுமாம்
உதய கன்னி உரைப்பது கேட்டிரோ! 7

உலக வாழ்க்கையின் நுட்பங்கள் தேரவும்,
ஓது பற்பல நூல்வகை கற்கவும்,

இலகு சீருடை நாற்றிசை நாடுகள்
யாவுஞ் சென்று புதுமை கொணர்ந்திங்கே
திலக வாணுத லார்நங்கள் பாரத
தேசமோங்க உழைத்திடல் வேண்டுமாம்;
விலகி வீட்டிலோர் பொந்தில் வளர்வதை
வீரப் பெண்கள் விரைவில் ஒழிப்பாராம். 8

சாத்தி ரங்கள் பலபல கற்பராம்;
சவுரி யங்கள் பலபல செய்வராம்;
மூத்த பொய்ம்மைகள் யாவும் அழிப்பராம்;
மூடக் கட்டுக்கள் யாவுந் தகர்ப்பராம்;
காத்து மானிடர் செய்கை யனைத்தையும்
கடவு ளர்க்கினி தாகச் சமைப்பராம்;
ஏத்தி ஆண்மக்கள் போற்றிட வாழ்வராம்;
இளைய நங்கையின் எண்ணங்கள் கேட்டிரோ! 9

போற்றி, போற்றி! ஐயஐய போற்றி! இப்
புதுமைப் பெண்ணொளி வாழ்பல் லாண்டிங்கே!
மாற்றி வையம் புதுமை யுறச்செய்து
மனிதர் தம்மை அமரர்க ளாக்கவே
ஆற்றல் கொண்ட பராசக்தி யன்னைநல்
அருளி னாலொரு கன்னிகை யாகியே
தேற்றி உண்மைகள் கூறிட வந்திட்டாள்
செல்வம் யாவினும் மேற்செல்வம் எய்தினோம். 10
பெண்கள் விடுதலைக் கும்மி

காப்பு

பெண்கள் விடுதலை பெற்ற மகிழ்ச்சிகள்
பேசிக் களிப்பொடு நாம்பாடக்
கண்களி லேயொளி போல வுயிரில்
கலந்தொளிர் தெய்வம்நற் காப்பாமே.

1. கும்மியடி! தமிழ் நாடு முழுதும்
குலுங்கிடக் கைகொட்டிக் கும்மியடி!
நம்மைப் பிடித்த பிசாசுகள் போயின
நன்மை கண்டோ மென்று கும்மியடி! (கும்மி)
2. ஏட்டையும் பெண்கள் தொடுவது தீமையென்
றெண்ணி யிருந்தனர் மாய்ந்து விட்டார்;
வீட்டுக் குள்ளே பெண்ணைப் பூட்டிவைப் போமென்ற
விந்தை மனிதர் தலை கவிழ்ந்தார். (கும்மி)
3. மாட்டை யடித்து வசக்கித் தொழுவினில்
மாட்டும் வழக்கத்தைக் கொண்டு வந்தே,
வீட்டினில் எம்மிடங் காட்ட வந்தார். அதை
வெட்டி விட்டோமென்று கும்மியடி! (கும்மி)
4. நல்ல விலை கொண்டு நாயை விற்பார் அந்த
நாயிடம் யோசனை கேட்ப துண்டோ?
கொல்லத் துணிவின்றி நம்மையும் அந்நிலை
கூட்டிவைத் தார்பழி கூட்டி விட்டார். (கும்மி)
5. கற்பு நிலையென்று சொல்ல வந்தார், இரு
கட்சிக்கும் அ.து பொதுவில் வைப்போம்;
வற்புறுத் திப்பெண்ணைக் கட்டிக்கொடுக்கும்
வழக்கத்தைத் தள்ளி மிதித்திடுவோம். (கும்மி)
6. பட்டங்கள் ஆள்வதுஞ் சட்டங்கள் செய்வதும்
பாரினிற் பெண்கள் நடத்த வந்தோம்
எட்டு மறிவினில் ஆணுக் கிங்கேபெண்
இளைப்பில்லை காணென்று கும்மியடி! (கும்மி)
7. வேதம் படைக்கவும் நீதிகள் செய்யவும்
வேண்டி வந்தோ மென்று கும்மியடி!
சாதம் படைக்கவும் செய்திடுவோம்; தெய்வச்

சாதி படைக்கவும் செய்திடு வோம். (கும்மி)

8. காத லொருவனைக் கைப்பிடித்தே, அவன்
காரியம் யாவினும் கைகொடுத்து,
மாத ரறங்கள் பழமையைக் காட்டிலும்
மாட்சி பெறச் செய்து வாழ்வமடி! (கும்மி)

4.1.2. பாரதிதாசன்

பாரதிக்குப் பின் வந்த நவீன கவிதைகளைப் பொறுத்தவரையில் பாரதிதாசனின் பங்களிப்பு முக்கியமானது. ஆனால், பாரதியை விஞ்சுவதாக அவரது கவிதைகள் அமைந்ததாகக் குறிப்பிட முடியாது. அதேநேரம் பேச்சோசைப் பண்போடு, யாப்பு எளிமையோடு நவீன தமிழ்க்கவிதைப் பரப்புக்கு ஒரு பரந்த வாசகர் வட்டத்தைப் பெற்றுக் கொடுத்தவர்களுள் பாரதிதாசன் முக்கியமானவர்.

பாரதிதாசனின் காதல் கவிதைகளும் தமிழ் உணர்வையூட்டும் கவிதைகளும் பெண்களைப் பற்றி அவர் பாடிய கவிதைகளும் நமது கவனத்திற்குரியன. குறிப்பாக இப்பாடல்களைப் பாரதியின் கவிதைகளோடு ஒப்பிட்டுப் பார்க்க முடியும்.

மாந்தோப்பில் மணம், காதல் கடிதங்கள், காதல் குற்றவாளிகள், எழுதாக் கவிதை, காதற் பெருமை, காதலைத் தீய்த்த கட்டுப்பாடு, தலைவி காதல், விரகதாபம் முதலான கவிதைகள் காதலோடு தொடர்புபட்டவை.

தமிழின் இனிமை, இன்பத் தமிழ், எங்கள் தமிழ், தமிழ் காதல் முதலான தமிழ் மொழியோடு தொடர்புபட்ட கவிதைகளும் பெண்களைப் பற்றி அவர் பாடிய கைம்மைப் பழி, கைம்மைக் கொடுமை, குழந்தை மணத்தின் கொடுமை, பெண்ணுக்கு நீதி முதலான பாடல்களும் நமது கவனத்திற்கும் நயப்புக்கும் உரியன. அவரது பாடல்களில் சில இங்கு எடுத்துக்காட்டாகத் தரப்பட்டுள்ளன.

இயற்கை – காட்சி இன்பம்

குன்றின் மீது நின்று கண்டேன்
கோலம்! என்ன கோலமே!
பொன் ததும்பும் 'அந்திவானம்'
போதந் தந்ததேடி தோழி! (குன்றின்)

முன்பும் கண்ட காட்சி தன்னை
முருகன் என்றும் வேலன் என்றும்
கொள் பயின்றார் சொல்வார்; அ.து
குறுகும் கொள்ளை அன்றோ தோழி! (குன்றின்)

கண்ணும் நெஞ்சம் கவருகின்ற
கடலை, வாளைக் கவிஞர் அந்நாள்
வண்ண மயில் வேலோன் என்றார்கள்
வந்ததே போர் இந் – நாள் – தோழி! (குன்றின்)

எண்ண எண்ண இனிக்கும் காட்சிக்
கேது கோயில்? தீபம் ஏனோ!
வண்ணம் வேண்டில் எங்கும் உண்டாம்
மயில வெற்பும் நன் – றே – தோ – ழி! (குன்றின்)

பண்ண வேண்டும் பூசை என்பார்
பாலும் தேனும் வேண்டும் என்பார்
உண்ண வேண்டும் சாமி என்பார்
உளத்தில் அன்பு வேண் – டார் – தோ – ழி! (குன்றின்)

அன்பு வேண்டும் அ.து யார்க்கும்
ஆக்கம் கூட்டும் ஏக்கம் நீக்கும்!
வன்பு கொண்டோர் வடிவு காட்டி
வணங்க என்று சொல் – வார் – தோ – ழி! (குன்றின்)

என்பும் தோலும் வாடுகின்றார்
'ஏழை என்ப தெண்ணார் அன்றே!
துன்பம் நீக்கும் மக்கள் கொண்டு
சூழ்க வையம் தோ - ழி - வா - ழி

(குன்றின்)

தமிழ் - தமிழின் இனிமை

கனியிடை ஏறிய சுளையும் - முற்றல்
கழையிடை ஏறிய சாறும்,
கனிமலர் ஏறிய தேனும் - காய்ச்சுப்
பாகிடை ஏறிய சுவையும்;
நனிபசு பொழியும் பாலும் - தென்னை
நல்கிய குளிரிள நீரும்,
இனியன என்பேன் எனினும் - தமிழை
என்னுயிர் என்பேன் கண்டீர்!

பொழிலிடை வண்டி ஓலியும் - ஓடைப்
புனலிடை வாய்க்கும் கவியும்,
குழலிடை வாய்க்கும் இசையும், - வீணை
கோட்டிடும் அமுதப் பண்ணும்,
குழவிகள் மழலைப் பேச்சும், - பெண்கள்
கொஞ்சிடும் இதழின் வாய்ப்பும்,
விழைகுவ னேனும், தமிழும் - நானும்
மெய்யாய் உடலுயிர் கண்டீர்!

பயிலுறும் அண்ணன் தம்பி, - அக்கம்
பக்கத் துறவின் முறையார்,
தயைமிகு உடையாள் அன்னை, - என்னைச்
சந்ததம் மறவாத் தந்தை,

குயில் போற் பேசிடும் மனையாள், – அன்பைக்
கொட்டி வளர்க்கும் பிள்ளை,
அயலவராகும் வண்ணம் – தமிழ் என்
அறிவினில் உறைதல் கண்டீர்!

நீலச் சுடர் மணி வானம், – ஆங்கே
நிறையக் குளிர் வெண் ணிலவாம்,
காலைப் பரிதியின் உதயம், – ஆங்கே
கடல் மேல் எல்லாம் ஒளியாம்,
மாலைச் சுடரினில் மூழ்கும் – நல்ல
மலைகளின் இன்பக் காட்சி,
மேலென எழுதும் கவிஞர், – தமிழின்
விந்தையை எழுதத் தரமோ?

செந்நெல் மாற்றிய சோறும் – பசுநெய்
தேக்கிய கறியின் வகையும்,
தன்னிகர் தானியம் முதிர, – கட்டித்
தயிரோடு மிளகின் சாறும்,
நன் மது ரஞ் செய் கிழங்கு – காணில்
நாவிலி னித்திடும் அப்பம்,
உன்னை வளர்ப்பன தமிழா! – உயிரை
உணர்வை வளர்ப்பது தமிழே!

தமிழ் – இன்பத் தமிழ்

தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர்! – அந்தத்
தமிழ் இன்பத்தமிழ் எங்கள் உயிருக்கு நேர்!
தமிழுக்கு நிலவென்று பேர்! – இன்பத்
தமிழ் எங்கள் சமூகத்தின் விளைவுக்கு நீர்!
தமிழுக்கு மணமென்று போர்! – இன்பத்
தமிழ் எங்கள் வாழ்வுக்கு நிருமித்த ஊர்!

தமிழுக்கு மதுவென்று பேர்! – இன்பத்
தமிழ் எங்கள் உரிமைச் செம் பயிருக்கு வேர்!

தமிழ் எங்கள் இளமைக்குப் பால்! – இன்பத்
தமிழ் நல்ல புகழ் மிக்க புலவர்க்கு வேல்!
தமிழ் எங்கள் உயர்வுக்கு வான்! – இன்பத்
தமிழ் எங்கள் அசதிக்குச் சுடர் தந்த தேன்!
தமிழ் எங்கள் அறிவுக்குத் தோள்! – இன்பத்
தமிழ் எங்கள் கவிதைக்கு வயிரத்தின் வாள்!
தமிழ் எங்கள் பிறவிக்குத் தாய்! – இன்பத்
தமிழ் எங்கள் வளமிக்க உளமுற்ற தீ!

பெண்ணுலகு – பெண்களைப் பற்றி பெர்னாட்ஷா

புவிப்பெரியான் ஜார்ஜ் பெர்னாட் ஷாவுரைத்த
பொன்மொழியைக் கேளுங்கள் நாட்டில் உள்ளீர்!
“உவந்தொருவன் வாழ்க்கை சரியாய் நடத்த
உதவுபவள் பெரும்பாலும் மனைவி ஆவாள்.
அவளாலே மணவாளன் ஒழுங்கு பெற்றான்”!
அவளாலே மணவாளன் சுத்தி பெற்றான்”!
குவியுமெழிற் பெண்களுக்கே ஊறு செய்யும்
குள்ளர்களே, கேட்டிரோ ஷாவின் பேச்சை!
அவனியிலே ஒருவனுக்கு மனைவி யின்றேல்
அவனடையும் தீமையை யார் அறியக் கூடும்?
கவலையுற ஆடவர்கள் நாளும் செய்யும்
கணக்கற்ற ஊழல்களை யெல்லாம் அந்த
நவையற்ற பெண்களன்றோ விலக்குகின்றார்!
நானிலத்தில் மார்தட்டும் ஆட வர்கள்
சுவைவாழ்விற கடைத்தேறத் தக்க தான
சூட்சுமம் பெண்களிடம் அமைந்த தன்றோ!

கல்வியில்லை உரிமையில்லை பெண்களுக்குக்
கடைத்தேற வழியின்றி விழிக் கின்றார்கள்!
புல்லென்றே நினைக்கின்றீர் மனைவி மாரைப்
புருஷர்களின் உபயோகம் பெரிதென் கின்றீர்!
வல்லவன் பே ரறிஞன்ஷா வார்த்தை கேட்டீர்
மனோபாவம் இனியேனும் திருந்த வேண்டும்
இல்லை யெனில் எது செயலாம்? பெண் ஆண் என்ற
இரண்டுருளை யால் நடக்கும் இன்பவாழ்க்கை!

பெண்ணுலகு – கைம்மைக் கொடுமை

கண்கள் நமக்கும் உண்டு – நமக்குக்
கருதும் வன்மையுண்டு;
மண்ணிடைத் தேசமெல்லாம் – தினமும்
வாழ்ந்திடும் வாழ்க்கையிலே
எண்ண இயலாத – புதுமை
எதிரிற்காணுகின்றோம்
கண்ணிருந் தென்ன பயன்? நமக்குக்
காதிருந்தென்ன பயன்?

வானிடை ஏறுகின்றார் – கடலை
வசப் படுத்துகின்றார்
ஈனப் பொருள்களிலே – உள்ளுறை
இனிமை காணுகின்றார்
மேனிலை கொள்ளுகின்றார் – நாமதை
வேடிக்கை பார்ப்ப தல்லால்
ஊன்பதைத்தே அவை போல் – இயற்ற
உணர்ச்சி கொள்வதில்லை

புழுதி, குப்பை, உமி – இவற்றின்
புன்மைதனைக் களைந்தே

பழரசம் போலே – அவற்றைப்
பயன்படுத்துகின்றார்!
எழுதவும் வேண்டா – நம் நிலை
இயம்பவும் வேண்டா!
அழகிய பெண்கள் – நமக்கோ
அழகிய பழத்தோல்!

கைம்மை எனக் கூறி – அப்பெரும்
கையினிற் கூர் வேலால்
நம்மினப் பெண் குலத்தின் – இதய
நடுவிற்பாய்ச்சுகின்றோம்;
செம்மை நிலையறியோம் – பெண்களின்
சிந்தையை வாட்டுகின்றோம்;
இம்மை இன்பம் வேண்டல் – உயிரின்
இயற்கை என்றறியோம்

கூண்டிற் கிளி வளர்ப்பார் – இல்லத்தில்
குக்கல் வளர்த் திடுவார்,
வேண்டியது தருவார் – அவற்றின்
விருப்பத்தை யறிந்தே!
மாண்டவன் மாண்ட பின்னர் – அவனின்
மனைவியின் உளத்தை
ஆண்டையர் காண் பதில்லை – ஐயகோ,
அடிமைப் பெண் கதியே!.

பாரதி – பாரதி உள்ளம்

சாதி ஒழித்திடல் நன்று – நல்ல
தமிழ் வளர்த்தல் மற்றொன்று
பாதியை நாடு மறந்தால் – மற்றப்

பாதி துலங்குவதில்லை
சாதி களைந்திட்ட ஏரி – நல்ல
தண்டமிழ் நீரினை ஏற்கும்
சாதிப் பிணிப்பற்ற தோளே – நல்ல
தண்டமிழ் வாளினைத் தூக்கும்!

என்றுரைப்பார் என்னிடத்தில் – அந்த
இன்ப உரைகளென் காதில்
இன்றும் மறந்திட வில்லை – நான்
இன்றும் இருப்பதனாலே!
பன்னும் நம் பாரதியாரின் – நல்ல
பச்சைஅன் புள்ளத்தி னின்று
நன்று பிறந்த இப் பேச்சு – நம்
நற்றமிழர்க் கெழில் மூச்சு!

மேலவர் கீழவர் இல்லை – இதை
மேலுக்குச் சொல்லிட வில்லை;
நாலு தெருக்களின் கூட்டில் – மக்கள்
நாலா யிரத்தவர்க் காணத்
தோலினில் தாழ்ந்தவர் என்று – சொல்லும்
தோழர் சமைத்ததை உண்பார்
மேலும் அப் பாரதி சொல்வார் – “சாதி”
வேரைப் பொசுக்குங்கள்” என்றே

செந்தமிழ் நாட்டினிற் பற்றும் – அதன்
சீருக்கு நல்ல தோர் தாண்டும்
நிந்தை இலாதவை அன்றோ! – எந்த
நேரமும் பாரதி நெஞ்சம்
கந்தையை எண்ணுவதில்லை – கையிற்
காசை நினைப்பதும் இல்லை

செந்தமிழ் வாழிய! நாழி – நல்ல
செந்தமிழ் நாடென்று வாழ்ந்தார்.

4.1.3. பிச்சமுர்த்தி – பிச்சமுர்த்தி கவிதைகள்

நவீன தமிழ்க் கவிதையின் புதுக் கவிதையின் முகவராக நா. பிச்சமுர்த்தியைக் குறிப்பிட வேண்டும். தஞ்சாவூரின் கும்பகோணத்தில் 1900 ஆகஸ்ட் 15ஆம் திகதி பிறந்தவர். கலை, சமயம், பண்பாடு, கல்வி நிறைந்த குடும்பப் பின்னணியில் பிறந்த இவர் வழக்கறிஞராகவும் பத்திரிகையாளராகவும் பணியாற்றியவர். பிச்சமுர்த்தி ஆன்மீகச் சிந்தனையில் காந்திய ஈடுபாடும் கொண்டவர். கவிதைகள், கட்டுரைகள், கதைகளை ஆங்கிலத்திலே எழுதினார். பாரதியில் கொண்ட ஈடுபாட்டினால் தமிழில் எழுதத் தொடங்கினார். அவரது முதல் புதுக் கவிதை ‘காதல்’. இயற்கையின் ஈடுபாட்டால் பல கவிதைகளை எழுதிய அவர் சிறுகதைகளிலும் பெயர் பெற்றவர்.

அவரது ‘பெட்டிக்கடை நாரணன்’ மிகப் பிரபல்யம் பெற்ற புதுக் கவிதை. எளிய மொழியில் எளியோருக்காக நியாயம் கேட்டு சமூக நலனை நோக்காக் கொண்டு எழுதப்பட்டது இக்கவிதை. பல எதிர்ப்புக்கு மத்தியில் இவரது புதுக் கவிதைப் பாணி பலரைக் கவர்ந்தது. புதுக்கவிதையின் தந்தை என பிச்சமுர்த்திப் போற்றப்படுகிறார். ‘பிச்சமுர்த்தி கவிதைகள்’ என்ற தொகுதியில் உள்ள கவிதைகளை அறிந்து நயக்கவும் அவர் கவிதைப் பாணியை புரிந்து கொள்ளவும் மாணவர்கள் எதிர்ப்பார்க்கப் படுகிறார்கள்.

காதல்

மாந்தோப்பு வஸந்தத்தின் பட்டாடை உடுத்திருக்கிறது
மலர்கள் வாசம் கமழ்கிறது.
மரத்திலிருந்து ஆண்குயில் கத்துகிறது.
என்ன மதுரம்! என்ன துயரம்!

ஆண்குயில் சொல்லுகிறது;
காதற் கனல் பெருக்கெடுத்து விட்டது;
கரைகள் உடைந்து போயின;
நெஞ்சத்தின் வேர்கள் கருகுகின்றன
குயிலி! காதல் நீரை வார்த்துத் தீயை அணைப்பாய்,
கருகிய வேர்களுக்கு உயிரை ஊட்டுவாய்
க்காவு – க்காவு –

அடுத்த கொல்லையில் எதிர்க்குரல் –
பெண்குயில் கூவுகிறது.
என்ன சோகம்! என்ன இனிமை!
பெண்குயில் சொல்லுகிறது;
தனிமை உயிரைத் தணலாக்கி விட்டது;
தணல் உன் குரலால் ஜ்வாலையாகிறது
என் நெருப்பு உன் நெருப்பை அணைக்குமா?...
காதல் தீர்வதைவிட இக்கிளர்ச்சியே போதை.
இத்துன்பமே இன்பம்.
குயிலா! நெருப்பை வளர்ப்போம்.
க்காவுஉ... க்காவுஉ...

காதல் தெய்வம் காற்றொலியுடன் கலந்து சொல்லுகிறது;
ஒன்றுபட்டால் ஓய்வுண்டாகும், தேக்கமுண்டாகும்,
கலந்தால் கசப்பு உண்டாகும்;
காதற்குரல் கட்டிப்போகும்...

பிரிவினையின் இன்பம் இணையற்றது.
தெரியாமலா ஈசனும் இயற்கையும் ஓடிப் பிடிக்கிறார்கள்?
தெய்வ லீலையை உரக்கச் சொல்லு.
க்காவுஉ... க்காவுஉ...

தீக்குச்சி

அட கதையே!
விளக்குப் பூச்சியா மாய்வதற்கு உதாரணம்?
இதே ஒரு சிறகு பொசுங்குகிறது,
போகட்டும் என்று சுற்றுகிறது.
இதோ மற்றொன்றும்
விடேன் என்ற சங்கற்பம்,
தீயில் குளிப்பேன் என்ற உயிராசை
சக்தி தூண்ட, துணிவு பொங்க,
நகர்ந்தேனும் சுடரண்டை செல்லுகிறது.
அதோ சென்று விட்டது!
அதான் உருமாற்றும் தெய்வமுயற்சி –
அத்வைத சாதனை
ஜோதியின் அகண்டம் ஜீவானுவை அழைக்கிறது.
லயம்!
விட்டிலின் உடல் சாம்பலாகி விட்டது.
விட்டிலா மாய்வதற்கு உதாரணம்?

பிரார்த்தனை

இருளின் மரத்தின் கீழே
இருந்து விழி உள்குவித்து,
அருளினியல்பை நோக்கிச்
சிறு தவம் செய்ததாலே;

வெளியினில் நிலவைப் பார்த்து
உடம்பினில் மயக்கமுற
ஒளியினில் அழகைக் கண்டு
முர்ச்சையாய்ப் போனதாலே;

வானகம் செல்லும் வண்ணம்

கூரையில் புறாவைப் போல,
கானக மன நெருக்கில்
உழலாமல் விண் எய்ததாலே;

மண்ணின் மேல் காதல் கொண்டு
மலை மகிழ்ந் திறங்குமாப் போல்
எண்ணியே ஈசனை நான்
இழையவே ஏங்கலாலே;

உலகினை அறவெறுத்துக்
காவித் துணி யணிந்து
மலையினில் கிழங்கைத் தின்று
கைவல்யம் பழகாத தாலே;

பணத்தினை வாயால் வைது
உள்ளத்தில் பூஜை செய்து
வனப்பினைப் பழித்துப் பேசி
முகங்களைத் தொடர்ந்து நோக்கி;
புலன்களை வேசி யென்றும்,
உயிரினைப் பகல் கனவென்றும்,
மலங்களின் மகனென்றும்,
உதட்டினால் வீரம்பேசி;

நெய்யோடு பழ வகையும்
தின்று மிக ஏப்பம் விட்டுப்
பையாகப் பொன்னும் பொருளும்
சிவன் பெயரைச் சொல்லிச் சேர்த்து;

மடங்களைக் கட்டுவித்து
மனதினில் இடம்பம் கொண்டு
அடங்கலும் சிவனுக் கென்று

ராஜஸம் பொலியப் பழகி;

வில்வமும் விளக்கும் சேர்த்துப்
பூசனை முழக்கம் கூட்டிக்
கல்வமும் மருந்தும் காட்டிச்
சித்தனின் சீடனென்று
பொய் வார்த்தை சொல்லாததாலே;

பித்தனென்ற பெயரைப் பெற்றேன்
பித்தனா யிருக்க அருள்வாய்,
பித்தரே! பித்தர் குருவே!

கிளிக்கூண்டு

இருளின் மடல்கள் குவிந்தன,
வானத்து ஐவந்திகள் மின்னின.
காவிரி நாணல்கள் காற்றில் மயங்கின.
மேற்கே கடலையின் ஓயாத மூச்சு,
காலன் செய் ஹோமத்தில் உடல் நெய்யாகும் காட்சி
கிழக்கே பெண்களின் மட்டற்ற பேச்சு,
கட்டற்ற சிரிப்பு.
காவிரி மணலில் குழந்தைகள் கும்மாளம்...

குழந்தைகள் சொல்லினர்;
பொழுது சாய்ந்தது பெற்றோரும் சீறுவர்,
ஐலத்தைத் தெளித்து மணலைக் குவி,
கூண்டைக் கட்டி வாயிலைத் திற,
கிளி வந்து அடையும்.
'கோவைப்பழ மூக்கும் பாசிமணிக் கண்ணும்,
சிவப்புக் கோட்டுக் கழுத்தும் வேப்பிலை வாலும்,
ஆ! காலையில் கூண்டுக்குள் எப்படி விழிக்கும்!

காலையில் வருவோம், கிளியைப் பிடிப்போம்...

வாழ்க்கையும் காவிரி,
அதிலெங்கும் கிளிக்கூண்டு.
நானொன்று கட்டினேன்.
வார்த்தையே மணல், ஓசையே ஜலம்
என் தீராத வேட்கையே குவிக்கும் விரல்கள்;
பாட்டென்னும் கூண்டொன்றமைத்தேன்,
அழ கென்னும் கிளியை அழைத்தேன்...

காலையில் கதவுகள் கிழக்கில் திறக்கவும்,
ஒளியாற்றில் செம்மேக மாதுகள் குளிக்கவும்,
மரங்களின் ஓசை மதுரமாய் மிதக்கவும்
கண் காணாக் கர்ச்சான்கள்
களியேறிப் பாடின...

குழந்தைகள் வந்தனர், கூண்டையும் கண்டனர்,
கிளியினைக் காணார்.
இரு குழந்தைகள் வருந்தினர்,
'இரவில் கிளி வந்து இறகை ஒடுக்கியும்
இடமில்லை யென்றே பறந்து போய்விட்டது.
சுவட்டினைப் பாராய்!
பல குழந்தைகள் பல் காட்டி இளித்தனர்.
'கிளியேது சுவடேது, மூடரே!'

மாலையில் எழுதிய பாட்டை
காலையில் எழுந்து நான் படித்தேன்...
அலைபடு நிழலில் பிம்பம் தெரியுமா?
மணல் கூண்டில் கிளிவந்த நுழையுமா?
உள்ளத்தின் வேட்கை வார்த்தையில் தோணுமா?
ஆ! ஆசை அழைத்தால் போதுமா?

அழகென்ன மீனா?

ஓசையின் தூண்டிலில் சிக்குமா?...

சில பெரியோர்கள் இரங்கினர்;
நன்னூல் தெரியாத நண்பா!
இதென்ன பைத்யம்!
வயிற்றையும் வாழ்க்கையும் விட்டு
காசையும் காலமும் போக்கி
சொல்லொடு மன்றாடும் அடிமுட்டாள்,
பிழைக்கத் தெரியாத பெரும்பித்து!
இதென்ன பைத்யம்!

பல சிறியோர்கள் புகழ்ந்தனர்;
அட பித்தே!
தொட்ட வார்த்தையில் தங்கத்தைத் தேக்கினாய்,
தொடாத தந்தியில் ஓலியை எழுப்பினாய்
எண்ணாத உள்ளத்தில் எழிலினை ஊற்றினாய்,
அழகின் அம்பை வார்த்தையில் பூட்டினாய்,
அழகுப் பித்தே வாழ்க
சிறியோர்கள் வார்த்தையைப் போற்றினேன்,
பெரியோர்கள் இரங்கலைத் தள்ளினேன்.
ஆறெங்கும் கிளிக்கூண்டு கட்டுவேன்,
அழகினை அழைப்பேன்
எந்நாளும் –

காற்றாடி

காற்றாடி கட்டி விட்டேன்
ககன மெங்கும் ஏறி நீந்த,
மூலையில் கிடந்த தாளும்,
சாலையில் கிடைத்த பிளாச்சும்,

கூரையில் கிடந்த துணியும்,
பானையில் விழித்த சோறும்,
புத்துருவம் ஆனதடி,
புதுப் பட்டம் ஆனதடி

மகுடிமேல் சீறிவரும்
நாகம் போல் ஆடிற்றடி
மின்னலைப் போல் வெகுண்டு
முகிலிடையே எரிந்ததடி
கத்தியைப் போல் சுருண்டு
வெளியெங்கும் சுழன்றதடி
ராகுவைப் போல் எழுந்தோடி
சூரியனைத் தீண்டிற்றதடி
குரங்கைப் போல் வாலடித்து
கர்ணம் பல போட்டதடி
கன்னிப் பெண்பொல நடை
ஓய்யாரமாய்ப் போட்டதடி
காலைப் புறாவைப் போல்
புள்ளியாய் மறைந்ததடி...
கன்னத்தில் கையை வைத்து
கருவிழியை உருட்டி நின்றோர்,
வெற்றிலையைப் போட்டு மென்று
பொழுதெல்லாம் ஓடவைத்தோர்,
காற்றாடிவிட்ட என்னை
கைகொட்டிக் கெக்கலித்தார்...
ஆதியிலே விட்டம் பட்டம்
அகண்டமெங்கும் ஆடுதடி
ஆதியைப் போல் நானும் விட்டேன்
ஆதி லீலை பங்கு கொண்டேன்
காற்றாடி கட்டும் காளி
கையினுள்ளே முளைத்து விட்டாள்
கையினுள்ளே பார்ப்பதற்கு

கண்ணுண்டோ இவர்களிடம்!

ஆத்தாரான் மூட்டை

ஆத்தாரான் மூட்டை நாம்
அதிசய மென்போம்;

மெழுகுச் சுருணைபோல்
பந்தான கந்தல்;
சினிமாச்சுருள் போல
முடிவற்ற துணிகள்;
மூட்டை வாய்திறந்தால்
மூக்கை மிரட்டும்
மளிகைக் கடைக்குப்பை
தந்திடும் மணங்கள்

ஆத்தாரான் மூட்டை நாம்
அதிசய மென்போம்;

ஆத்தாரானுக்குத் தொழில்
ஏதொன்று மில்லை

பிறைதாங்கும் சிவன் போலப்
பையவே வருதல்,
மலர் தூங்கும் மரம்போல
மையத்தில் நிற்பல்;
போனால்,
ஓடைபோல் ஓயாது
லயத்தோடு போதல்;
ஈதன்றி தொழிலேதும்
அவனுக்கு இல்லை

இல்லையென்றாலுமோர்
வேலையுண்டு
கதிரவன் மேற்கைக்
கால்வைத்துத் தாண்டையில்
கருத்தொடு கால்வயிறு
எங்கோ நிரப்பிக்
கோணாது நாணாது
திண்ணைக்கு வருவான்
இடுப்பில் வேஷ்டியே
இல்லாத இருளன்
தேடிய திண்ணையில்
மல்லிகை மெத்தைபோல்
படுக்கை விரிப்பான்;
இந்திரன்போல் கால்நீட்டி
மெத்தையில் படுப்பான்

காலையின் வாள்வீச்சில்
இருள்மரம் சாய்கையில்
திண்ணைவிட் டெழுவான்
மெத்தை சுருட்டுவான்
தொழிலாளி போல
தெருவோடு போவான்
பித்தன் ஆத்தாரான்;
தலையோடு செல்வது
ஆத்தாரான் மூட்டை

ஆத்தாரான் மூட்டை நாம்
அதிசய மென்போம்;
இல்லத்து மூட்டையை
என்னென்று சொல்வோம்!

கந்தல்போல் கண்கொண்ட

ஆயிர மாசைகள்;
காற்றாடிபோல் வால்
ஆட்டும் உறுதிகள்
வாழ்வின் வினையேதும்
அறியாத இருளுடே
உலகத்தின் சாலையில்
ஊடாடும் நிழல்கள்
நடைவழி செல்கையில்
குடும்பக் கனப்பாரம்
குரல்வளை நெறிக்கும்
கூக்குரல், முனகல்!

ஆத்தாரான் மூட்டையோர்
அதிசய மென்றால்;
இல்லத்து மூட்டையை
என்னென்று சொல்ல?

பயம்

எங்கள் குடியிருப்பு வீட்டு வாசலுக்கு
இரண்டு கதவுண்டு
ஒரு கதவு எக்காலும்
அடைத்திருக்கும்
மற்றொன்று அவ்வப்பொழுது
கனவான் வந்தால்
நெடுங்கதவைத் திறக்காமல்
முடியாது
ஒடிசலானவர் கூட
வாழைக்காய் பஜ்ஜியாய்

ஒருக்களிக்காமல்
முடியாது
கதவுகளைத் திறந்து வைத்தால்?
எல்லாம் நுழைந்து விடும்
ஒன்றும் இருக்காதே
நாமும் குடியிருப்புக்காரர்தாமே
வயிறும் புலனறிவும்
பகுத்தறிவும் ஒரு கதவு
உள் கூத்துக் கொப்ப இது
ஆடும் பாடும்
இது வழியே
அகம் வழியும்
நல்ல கதவு
மற்றோர் கதவோ
மாயக் கதவு
திறக்காத நெடுங்கதவாய்
பாக்கி உலகத்தை
மூடி நிற்கும் உணர்வுக்கதவு
உள்கூத்தின் அவசரத்தில்
முழங்கால் இடித்தாலும்
ஒருக்களித்துப் போவதன்றி
இதை ஓட்டத் திறக்கமாட்டோம்
திறந்துவிட்டால்
ஒளிமாடு வந்து நம்மை
மேய்ந்து விடும்
ஒன்றும் இருக்காதே
பயம் பயம் பயம்!

4.1.4. மஹாகவி – வீடும் வெளியும்

பாரதியின் வழி வந்த 20ஆம் நூற்றாண்டின் கவிதை வரலாற்றில் ஒரு கிளையாக மஹாகவி து. உருத்திரமூர்த்தியின் நவீன கவிதைகளைக் குறிப்பிட வேண்டும்.

‘இன்னவை தான் கவி எழுத
ஏற்ற பொருள் என்று பிறர்
சொன்னவற்றை, நீர் திருப்பிச்
சொல்லாதீர் சோலை, கடல்,
மின்னல் முகில் தென்றலினை
மறவுங்கள் மீந்திருக்கும்
இன்னல், உழைப்பு, ஏழ்மை, உயர்வு
என்பவற்றைப் பாடுங்கள்”

என்று மஹாகவி அன்றாட நிகழ்ச்சிகளையும் அனுபவங்களையும் கொண்ட மனிதனின் அன்றாடப்பாட்டை கவிதைகளில் கொண்டு வர விரும்பினார். உண்மையில் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றில் இது ஒரு முக்கியமான திருப்புமுனையாகும். மஹாகவி தன் கவிதை மூலம் தமிழ்க் கவிதை வரலாற்றில் ஒரு புதிய தொடக்கத்தினை உருவாக்கினார்.

செய்யுள் இலக்கியத்தின் பிரிவுகளான கவிதை, காவியம், பாநாடகம் முதலிய துறைகளிலே முக்கியத்துவமுடைய அதிக பங்களிப்புக்களை மஹாகவி செய்துள்ளார். தமிழ்க் கவிதையை நவீனப்படுத்தியதில் அவருக்கு அதிக பங்குண்டு. நவீன தமிழ்க் கவிதை உலகில் அவருக்குத் தனியான இடமுண்டு. இவ்வகையில் பாரதி, பாரதிதாசன் வழிக் கவிஞர்களிலிருந்தும் பிச்சமூர்த்தி வழிக் கவிஞர்களிலிருந்தும் மஹாகவி வேறுபடுகிறார். அவரது கவிதைகளில் கற்பனையை விட யதார்த்தமே அதிகம் மிஞ்சியிருக்கிறது.

மஹாகவியின் கவிதைகளின் வடிவ அமைப்பும் முக்கியமானது. அவரது கவிதைகள் மரபு ரீதியான செய்யுள் உருவங்களைக் கொண்ட போதும் அவை மரபு ரீதியான அம்சங்களைப்

புலப்படுத்துவன அன்றி தனித்துவமான வடிவ அமைப்புக் கொண்டன. அவரது கவிதையை அடி அடியாக அல்லது தனிச் செய்யுள்களாகப் பிரித்துப் பார்க்க முடியாது. அக்கவிதையின் தொனி கவிதை முழுவதும் தொனிக்கிறதாக முழுமை பெற்றிருக்கும். இந்தப்பண்பு சங்ககாலக் கவிதைக்கும் உண்டு. அதாவது பிரிபடாத ஒரு முழுமைத் தன்மை அவரது கவிதைகளுக்கு உண்டு.

இதேபோல கட்புலக்கலையாக்க நெறியும் மஹாகவியின் கவிதைக்குரிய முக்கியமான பண்பாகும். இதில் கருத்தியல் ரீதியற்ற உரைநடைக்குரிய சிருஷ்டிப்புலத்தை கவிதைக்குள் கொண்டு வருகின்ற இந்நெறி சங்ககாலக் கவிதைகளுக்குரிய முக்கியமான பண்பாகும். ஆனால் மஹாகவியின் நவீன கவிதைகள் இப்பண்பைக் கொண்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அதேநேரம் மஹாகவியின் கவிதைக்குரிய மற்றுமொரு பண்பு உரைநடைக்கு சமாந்தரமான செய்யுள் நடை ஒன்றை கொண்டிருப்பது. அந்நடை வழக்கிலுள்ள சொற்களைக் கொண்டதாகவும் பேச்சோசைப் பண்பைக் கொண்டதாகவும் அமைந்திருந்தன. இவற்றின் மூலம் எல்லோரும் விளங்கக் கூடிய ஒரு எளிய நடை மஹாகவியின் கவிதைகளில் வெளிவந்தன.

மொத்தமாக மஹாகவியின் வெளிப்பாட்டுத் திறன் அவரது கவிதைகளுக்குரிய முக்கியமான பண்பாகும். கவனமான புலனுணர்வும் அழகிய ஈடுபாடும் அற்புதமான சொல்லாட்சியும் மஹாகவியின் வெளிப்பாட்டு முறையை காத்திரமிக்கதாக ஆக்கியது. மொத்தத்தில் ஈழத்தின் நவீன கவிதை படைப்பாளிகளுள் முன்னோடியாக மஹாகவியை குறிப்பிட வேண்டும். அவரது 'வீடும் வெளியும்' என்ற கவிதைத் தொகுதியை முழுமையாக அறிந்து நயந்து உரைக்கவும் அவரது கவிதைகளைப் பற்றிய அபிப்பிராயங்களைத் தெரிவிக்கவும் பழகிக் கொள்ள வேண்டும்.

வீடும் வெளியும்

செவ்விதழ்கள் சற்றுத் திறந்தால் உதிர்கின்ற
அவ்வளவும் முத்தே, அழகி, நம்
மவ்வளவைப்
பேச்சாகக் கொண்டாள்.
பிறர் நெஞ்சைப் பிய்ப்பதே
மூச்சானாள்.
மூச்சு முகம் சிவக்கும்
கூச்சத்தால்
வெள்ளை உளத்தில் விசமேற்றிக் காமத்தைக்
கொள்ளைபோல் யார்க்கும் கொடுக்கிறாள்,
சுள்ளி இடை
நோக நொடித்து நடக்கிறாள், கால் தரையிற்
பாவாம லேயே, பழந்தமிழர்
கோவிலிலே
கண்ட திருச்சிலையே காலெடுத்து வைத்ததோ!

வண்டு முகைஇதழை விண்டு மது,
உண்டதே
போலச் சுழன்று, பொருள்வழியே கைபோக்கி
ஆல விழியின் அசைப்பினால்
ஞாலத்தை
வானத்தில் தூக்கி வைத்தாள்;
மத்தளத்தோ டொந்தெழுந்த
கானத்துள் நின்று கலப்பற்ற
ஆனந்தக்
கூத்துப் பயின்றாள்,
குனிந்து நிமிர்கையிலே
யாத்தாள் நறுங்கவிதை, யாவருமே
பார்த்திருந்தார்.

சேலை சிறிது சிலும்பச், சிலம்பினங்கள்
ஓலமிடக், கொங்கை உயர்ந்து விழக்,

காலமெலாம்

வென்ற கலைஅழகை வீசினாள்.

கல்லாக

நின்றார் நெடிது, நிறை கவிழ்ந்தார்

நின் கணவர்.

தீக்கொழுந்தின் பேரெழிலைத் தின்றுவிட எண்ணியே

போக்கிழந்தார் போகும் புலைவழியை

நோக்கினார்,

மாற்றியபொன் கொண்டு மணிமணியாய்ச் செய்திட்ட

சோற்றாற் பசியை துரத்தவோ!

நேற்றுவரை

வீட்டி லெரிந்த விளக்கின் ஒளி மழுங்கப்,

பாட்டிருந்து கேட்ட அடுக்களையில்

மூட்டிவிட்ட

செந்நெருப்புக் கூடச் சிணுங்கி அணைந்துவிட,

மின்னிருந்து மாரி மிகப் பொழிந்தா

லென்ன, நீ

விம்மி விசிப்பதேன்? வேண்டாம், அருகிலுள்ள

அம்மி கரைவதனால் ஆவதுண்டோ!

கும்மிருட்டுப்

பானைக் கரி தேய்த்துப் பாதி நகம் கிழிந்த

மானைத், தனது மனைகாக்கும்

தேனைத் தான்

அப்பளத்தை இட்ட அடுப்பில் அதுகருகக்

கப்படியில் நின்று கனாக்காணும்

அப்பேட்டை,

அன்னை நினைவும் அகல அருகிருந்தே

உண்ணவைத் துண்ணல் உவக்கின்ற

தென்னவளை

விட்டுத் திரிவார் எனினும் வெறுக்காமல்
சொட்டும் விழிநீர் சுட உதரத்
தொட்டிலுள்ளே
காத்திருக்கும் மொட்டுக் கலங்க இருந்திருந்து
வேர்த்ததனால் நன்று விளையாது.

போர்த்தே இருள்
நாளை விடியும்;

தாம் நடட மலர் விரியும்
வேளை விரைந்து வராரோ உன்
ஆளரவர்?

செங்கை மலர்க்காம் பசைத்துச் சிறிசொன்று
பொங்கி அழுங்கால் புளகிக்கும்
அங்கங்கள்
அன்பு வறண்ட அயலாள் மடித்துயிலா.

கன்று கடைவாய் ஒழுகவே
தின்றிடும் தன்
காலின் பெருவிரலைக், காணாமல், வேற்றவளின்
தோலின் நிறத்தைச் சுவைப்பதா?
ஏலாது.
வாழ்விற புதுமை வளர்க்கும் மகவை மறந்து
ஆழக் கிடங்கில் அறவீழ்ந்தே
கீழ்மகளைச்
சுற்றித் திரியும் சுகத்தை விரும்புவரோ?

விறறுப் பெறும் ஓர் வியப்பினால்
முற்றான

என்புருக்கும் காதல் எழுமோ?
அரைக் கணத்தின்
இன்புயிரைப் பற்றி இழுக்குமோ?

உன்பெருமை
தெட்டத் தெளிவாய்த் தெரியுமினி.
முன் கதவைத்
தட்டுவார் வந்து. தடுமாற்றம்
இட்டழைத்துச்
சென்ற வழிச் சேற்றில் திணறித் திரும்பிஉன்
முன்றலிலே நிற்பார். முடியாதா
ஒன்றிவிட?

ஆழி உவர்ப்பென் றறிந்தருவி நாடுவார்,
தோழி,
அழாதே, போய்த் தூங்கு.

செத்துப் பிறந்த சிசு

தூங்கிக் கிடந்த துணைவி துயில் சிறிது
நீங்கி நெளிந்தாள்;
நிமிர்ந்தாள்; பின்
ஆங்கெனது
கன்னத்தை மெல்லக் கடித்தாள்.

கருங்கண்கள்
சொன்னத்தின் காதற் சுமைதாங்காது
இன்பத்துப்

பாதை பிடித்தேன்;
பழக்கம் நடத்த, மயற்
போதை முடுக்கப் புயலொன்றுள்
மோதி
விழுந்தோம்; கிழக்குச் சிரிக்க வெறுப்போ
டெழுந்தோம்,
சில மாதம் ஏக

முழந்தாள்
வலிவிழக்க அன்னாள் வயிறும் பருக்க
முலை பழுக்க, அன்று முயக்கின்
விலை அறியாது
ஓடிக் களிப்புலகில் ஒன்றிப் புரண்டிட்ட
வேடிக்கை முற்றி வினையாச்சு

நாடிக்கை
ஏக்க விழிகள்,
இமையா இமையிணை,
தூக்கம் வறண்ட துயர்இரவு
நாட்களெனச்
சொல்லுங்கால்
எங்கள் சிறுகுடிலில் நாம்கடத்தும்
வில்லங்க வாழ்வில் விரும்பாஅப்
பொல்லாங்கு
நேர்ந்தது காண்.

இந்த நிலத்தின் நெரிசலிடை
மாய்ந்து மடிய மறுபடியும்
வாய்ந்ததொரு
பிள்ளை.
அதுவோ பிறந்து குரல்கொடுக்க
வில்லை.

“எதற்காக” என்றாளாம்
இல்லாள்; பின்
கத்தாத காரணத்தைக் கண்டாள்;
கவலையற்றோம்

செத்துப் பிறந்த சிசு

சீமாட்டி

நள்ளிரவு தூக்கம் நயனத்தை நாடாமல்
தள்ளி இருக்கத், தலை இடிக்க,
மெள்ள
நுழைந்துள்ளே வந்த நுளம்பு ஆளைநுள்ள,
எழுந்தேன் எங்கும் இருள்

வீதியிற் சென்றேன் வியர்த்துக்கிடந்த உடல்
மீதினிற் காற்று வீசிற்று

“போதும்

நகரத்து மூச்சே, உன்நாற்றம் பொறுக்கேன்;
அகல்!” என்று சொன்னேன் அதற்கு.
அப்பால் நடந்தேன் அடுத்த தெருவினிலே
எப்போதும் என்றும் எவர்க்கும்
ஒப்பற்ற
தேநீர் அளிக்கத் திறந்த கடைவரையும்
போனால் பொழுதுபோம் என்று.

வழியிற் கிளைபரப்பும் ஆல மரத்தின்
நிழலுட் புகுந்தேன். என் நெற்றி,
விழிகளெலாம்
மோதும் இருளிடையே
முன்வந் தெனைத்தொட்டு, ஓர்

மாது சிரித்தாள், மறித்து.

தொட்ட இடத்தைத் துடைத்துவிட்டுத்
தூரத்தில்
நட்டிருந்த தூணில் நகைத்திருந்த
மொட்டு
விளக்கருகை நாடி விரைந்தேன்.
தொடர்ந்தாள்
அழுக்குருவே ஆன அவள்.

பூச்சடித்த கன்னம், புயல்கிளப்பும் கண்வீச்சு,
முச்செடுக்க வீங்கும் முழுநெஞ்சம்,
ஆச்சரியம்,
பிச்சைக்கு வந்து பிடிசோறு கேட்பாளே,
அச்சிறுமி அன்றோ இது!

தாடிக் குருட்டுக் கிழவன் தனைத்தொடர்ப்,
பாடி இரந்து பசிகிடந்து
வாடும்
அரும்பாய் இருந்தாள். அவளா இன்றூரின்
விருந்தாகி விட்டாள் விரிந்து!
துட்டெறிந்து விட்டு “தொலையாய்”
எனும் அவர்கள்
கொட்டிடும் கண் வெட்டிற் குடைகவிழ்ந்து,
கெட்டழிந்து
போகட்டும் என்றிப்
புதிய தொழில் கொண்டாளோ!
“வாகிட்ட” என்றாள் வலிந்து.

“வாடிக்கைக் காரர் வருவார் பிறர்,
எனக்கு இவ்
வேடிக்கை வேண்டாம். விடுவாய்”! என்று

ஓடச்

சிரித்தாள்.

அவட்கென்ன, சீமாட்டி! இன்னும்

இரக்கவா வேண்டும் எமை?

தேநீர் அருந்தித் திரும்பி படுக்கைக்குப்

போனேன், புலர்கிறது. கூப்பிட்டாள்

“ஏன்” என்றேன்,

பிச்சைச் சிறுமி பிறிதொருத்தி!

மற்றவட்கிவ்

வெச்சிற் பிழைப்பின்றெதற்கு?

தேரும் திங்களும்

“ஊரெல்லாம் கூடி ஒருதேர் இழுக்கிறதே;

வாருங்கள் நாமும் பிடிப்போம் வடத்தை”

என்று

வந்தான் ஒருவன்.

வயிற்றில் உலகத்தாய்

நொந்து சுமந்திங்கு நூறாண்டு வாழ்வதற்காய்ப்

பெற்ற மகனே அவனும்.

பெருந்தோளும்

கைகளும், கண்ணில் ஒளியும், கவலையிடை

உய்ய விழையும் உளமும் உடையவன்தான்.

வந்தான். அவன்ஓர் இளைஞன்;

மனிதன்தான்.

சிந்தனையாம் ஆற்றற் சிறகதைத்து வானத்தே

முந்தாள் ஏறி முழுநிலவைத் தொட்டுவிட்டு

மீண்டவனின் தம்பி

மிகுந்த உழைப்பாளி!

“ஈண்டுநாம் யாரும் இசைந்தொன்றி நின்றிடுதல்
வேண்டும்” எனும் ஓர் இனிய விருப்போடு,
வந்தான் குனிந்து வணங்கி வடம்பிக்க –

“நில்!” என்றான் ஓராள்
“நிறுத்து” என்றான் மற்றோராள்
“புல்” என்றான் ஓராள்
“புலை” என்றான் இன்னோராள்
“கொல்” என்றான் ஓராள்
“கொளுத்து” என்றான் வேறொராள்.

கல்லொன்று வீழ்ந்து
கழுத்தொன்று வெட்டுண்டு,
பல்லோடு உதடுபறந்து சிதறுண்டு,
சில்லென்னு செந்நீர் தெறித்து
நிலம் சிவந்து,
மல்லொன்று நேர்ந்து
மனிசர் கொலையுண்டார்.
ஊரெல்லாம் கூடி இழுக்க உகந்த தேர்
வேர் கொண்டது போல் வெடுக்கென்று நின்றுவிடப்
பாரெல்லாம் அன்று படைத்தளித்த அன்னையோ
உட்கார்ந் திருந்துவிட்டாள் ஊமையாய்த் தான்பெற்ற
மக்க ளுடைய மதத்தினைக் கண்டபடி.

முந்தநாள் வான முழுநிலவைத் தொட்டுவிட்டு
வந்தவனின் சுற்றும்,
அதோ மண்ணிற் புரள்கிரது!

நீருழவன்

ஓட்டைக் குடிசை ஒழுக விழித்திரவில்
நாட்டைக் கடந்தான். நடுக்கடலில்
போட்ட
வலையை வலித்திழுத்தான்.
வந்ததோ பாசி!

குலையாத நெஞ்சைக் கொடுத்தே
அலையோடு
முட்டி அதன் மேன் முகட்டில் மிதந்து விழும்
மொட்டைப் படகை முடுக்கினான்.

வெட்டவெளி
நீரை உழுதான்.
நெடு நாட் பழக்கம் இது.
பாரை சுறா என்று பார்த்திருக்கும்
ஊரை
மகிழ்விக்க வல்ல மனிதன், வயிற்றை
அகழும் பசியால் அயரான்.

பகல்முற்ற
முன்னர் தன் வற்றா முயற்சிக்கவை ஈடே
என்னும் படி நிறைந்த எவ்வளவோ
மின்னுகிற
மீனின் சுமை யோடு மீள்கிறான்.

பேருழைப்பு
ஈனும் மகிழ்ச்சிக் கெதிரேது?
மானிடன்
தொட்டால் துலங்காத் தொழில் உண்டோ?

வீட்டவள்

பட்டே புனைந்து பளிச்சென்று
மொட்டுவாய்
ஏன் சிரிக்க மாட்டாள் இனிமேல்?
எழிற்சிறுமி
தேன் தழிழைக் கற்றுவரச் செல்லாளோ
ஏனையவர்
பிள்ளைகள் போலப் பெரும் பள்ளியை நோக்கி
வெள்ளை உடுத்த மிடுக்குடனே?
உள்ளபடி
இந்தப் படகொன் றிருந்தால் முழுஉலகும்
சொந்தமே! வந்து கரை தொட்டான்.

ஏதேது
வந்நோதர் பிறன் அவற்றை
வாரிஅளளிக் கொள்கின்றான்
எந்த நியதிக்கிது ஏற்கும்....?

சந்தையிலே
விற்றுப் பயனடைவோன் வேற்றான்!
விளைவேதும்
அற்றுப்போய் மாய்வான் அரும்வலைஞன்
முற்றியுள்ள
பொல்லாக் கடனால் பொருந்தா வகையில் தன்
செல்வம் தனைக்களவு செல்லவிட்டு
மெல்ல
நடக்கின்றான் வீட்டுக்கு,
நாளும் உளத்தை
ஒடிக்கின்ற ஏமாற்றத் தோடு.

வீசாதீர்

ஏதோ அவதியிலே ஏகுகிறீர்,
ஏனப்பா,

நீர்தாம் உலகு நிலைமாறிப்
பாதாளத்
தாழ விழாமல் அதன் வாழ்வைக் காப்பவரோ?
வாழி, என் தாழ்மை வணக்கங்கள்!

ஆள்சுருளும்
வெய்யிலிலே
நீர்போகும் வீதிநடைப் பாதையிலே
உய்யும் வகை தெரியா ஓர் மனிதன்,
கை இல்லான்,
தூங்குகிறான் போலக் கிடக்கின்றான்.
துன்புறுத்தி
வீங்கும் பசியால் விழுந்தானோ!

ஆங்கயலிற்
கொத்தவரும் காகத்தைப் பாடும்
குறைஉயிரோ,
செத்த உடலோ – தெளிவில்லை,
சற்றெனினும்
நில்லாது, நெங்சில் நெகிழ்வேதும் காணாது,
சில்லறையில் ஒன்றைச் செருக்கோடு
செல்லுங்கால்
வீசி விடுதல் விரும்பினீர்;

வேண்டாம், ஓய்.
கூசம் அவமதிக்கும் கொள்கையேன்?

ஆசைமிக
ஆதலினால், காசு கணீரென்றிட அதிரும்
காதுடையான்;
அன்னோன் கடுந்தூக்கம்
பாதியிலே

கெட்டுவிடக் கூடும்;
கெடுக்காதீர். பாவம், இம்
மட்டும் புவியை மறந்திருந்தான்;
கிட்டப்போய்
மெல்லக் குனிந்து இடுக
இல்லையெனில் உம்பாட்டில்
செல்க.
இதுவே சிறப்பு.

மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு

மப்பன்றிக் காலமழை காணா மண்ணிலே
சப்பாத்தி முள்ளும் சரியாய் விளையாது.
ஏர்
ஏறாது. காளை இழுக்காது.
எனினும் அந்தப்
பாறை பிளந்து பயன்விளைப்பான்
என் ஊரான்.

ஆழத்து நீருக் ககழ்வான் அவன்.
நாற்று
வாழத்தன் ஆவி வழங்குவான். ஆதலால்
பொங்கி வளர்ந்து பொலிந்ததுபார்
நன்னெல்லு.

தங்க நகைகள் தலைக்கணிந்த பெண்களே
கூடிக் குனிந்து கும்மி கொட்டுவதும்,
காதினிக்கப்
பாடிக் கவலை பறக்கச் செய்கின்றதும் போல்,
முற்றி, மனிதன் முயற்சிக்கு
இறைகொடுக்கும்
பொற்காசாம் நெல்லுப் பொதி சுமந்து

கூத்தாடும்

அந்தப் பயிரின் அழகை அளந்தெழுத

எந்தச் சொல் உண்டாம் எமக்கு?

அவ்வுழைப்பாளி

உள்ளம் நெகிழ்ந்தான்.

ஒருகதிரைக் கொத்தாகக்

கிள்ளி முகர்ந்தான்

கிறுகிறுத்துப் போகின்றான்.

வாடும் வயலுக்கு வார்க்கா முகில், கதிர்கள்

சூடும் சிறுபயிர்மேல்

‘சோ’ வென்று நள்ளிரவிற்

கொட்டும், உடன் கூடும்

கொலைக்காற்றும் தானுமாய்

எட்டுத்திசையும் நடுங்க முழங்கிஎழும்.

ஆட்டத்து மங்கையர் போல்

அங்குமொய்த்து நின்றபயிர்

பாட்டத்தில் வீழ்ந்தழிந்து பாழாகிப் போய்விடவே

கொள்ளைபோல் வந்து கொடுமை விளைவித்து

வெள்ளம் வயலே விழுங்கிற்று...

பின்னர்அது

வற்றியதும், ஓயா வலக்கரத்தில் மண்வெட்டி

பற்றி, அதோபார், பழையபடி கிண்டுகிறான்,

சேர்த்தவற்றை

முற்றும் சிதறவைக்கும் வானத்தைப்

பார்த்தயர்ந்து நிற்கும் பழக்கமற்றோன்

வாழி, அவன்

ஈண்டு முதலில் இருந்தும் முன்னேறுதற்கு

மீண்டும் தொடங்கும் மிடுக்கு!

புள்ளி அளவில் ஒரு பூச்சி

புத்தகமும் நானும்,
புலவன் எவனோதான்
செத்தபின்னும் ஏதேதோ சேதிகள் சொல்ல,
மனம்
ஒத்திருந்த வேளை!

ஒழுங்காக அச்சடித்த
வெள்ளைத்தாள் மீதில்,
வரியின் முடிவினிலே,
பிள்ளைத் தனமாய் பிசகாகப் போட்டகாற்
புள்ளியைக் கண்டு
புறங்கையால் தட்டினேன்.

நீ இறந்துவிட்டாய்!
நெருக்கென்ற தென்நெஞ்சு.

வாய் திறந்தாய்!, காணேன்
வலியால் உலைவுற்றுத்
'தாயே' என அழுத
சத்தமும் கேட்கவில்லை.
கூறிட்ட துண்டுக் கணத்துள் கொலையுண்டு
ஓர்
கீறாகத் தேய்ந்து கிடந்தாய்,
அக்கீறுமே
ஓரங்குலம் கூட ஓடி இருக்கவில்லை.

காட்டெருமை காலடியிற்
பட்ட தளிர்போல,
நீட்டு ரயிலில்
எறும்பு நெரிந்தது போல
பூட்டாநம் வீட்டிற் பொருள் போல
நீ மறைந்தாய்.

மீதியின்றி நின்னுடைய
மெய்பொய்யே ஆயிற்று
நீதியன்று நின்சா,
நினையாமல் நேர்ந்ததிது.
தீதை மறந்துவிட மாட்டாயோ சிற்றுயிரே!

காதில் அப்பூச்சி கதை ஒன்றே வந்துவந்து
மோதிற்று;
மீண்டும் படிக்க முடியவில்லை.
பாதியிலே பக்கத்தை மூடிப்
படுத்துவிட்டேன்.

4.1.5 நீலாவணன் – வழி

ஈழத்தின் நவீன கவிதை முன்னோடிகளில் நீலாவணன் மிக முக்கியமானவர். இவரது இயற்பெயர் சின்னத்துறை. கல்முனையில் நீலாவணையில் 1931 மே மாதம் 31ஆம் திகதி பிறந்தார். இவர் ஒரு ஆசிரியர். மிக குறுகிய காலமே – 44 வருடங்களே வாழ்ந்து 1975 ஜனவரி 11இல் காலமானார்.

வடக்கில் மஹாகவி தொடக்கி வைத்த நவீன கவிதைப் பாரம்பரியத்தை கிழக்கிலே நீலாவணன் தொடக்கி வைத்தார். கவிதை, சிறுகதை, உருவகக்கதை, பாநாடகம், காவியம், கட்டுரை எனப் பல துறைகளிலும் ஈடுபாட்டைக் காட்டினாலும் அவரது கவிதைகளே அதிகம் பெயர்பெற்றன. அவர் பல புனைப்பெயர்களில் எழுதினாலும் 'நீலாவணன்' என்பதுவே இலக்கிய உலகில் நிலைபெற்றது.

மஹாகவியைப் போல யாப்பினை அடியாகக் கொண்டு நவீன கவிதையையே இவர் எழுதினார். பேச்சோசை இவரது கவிதையிலும் முனைப்புப் பெற்றிருந்தது. மக்களது வாழ்க்கையையும் சொந்த

அனுபவங்களையும் இயற்கையுடனான வாழ்க்கையையும் அவர் தனது கவிதைகளினூடே கொண்டு வந்தார். மிக அற்புதமான ஆற்றல் கொண்ட நீலாவணனின் கவிதைகள் ஓசைநயமிக்கன. அவரது 'வழி' எனும் கவிதைத் தொகுதியில் அடங்கியுள்ள கவிதைகளை நயந்து எழுதவும் அவை பற்றி அபிப்பிராயத்தைத் தெரிவிக்கவும் மாணவர்கள் பயில் வேண்டும்.

பாய்விரித்து வையுங்கள்

பறையின்மகள் தூங்குகிற
அறைக்கதவை நள்ளிரவில்
பதுங்கிச் சென்று
குறைமதியால் மதுவெறியால்
தட்டுகிற கோமான்காள்
கொஞ்சம் நில்லீர்!
நிறையுடையாள் பொன்றாத
கற்பென்னும் நிதியுடையாள்
நெஞ்சை ஈர்த்தால்
முறையாக மணப்பதிலே
வசையென்ன? ஏறிடுமோ
முதுகில் மேளம்!

முடிச்சவிழ்க்கப் போம்பொழுதும்
முதலாளி போலுடலை
முறையாய் முடி
நடித்துலகை ஏய்ப்பதற்கும்
நாகரிக உடைவேண்டும்!
அவற்றைக் கல்லில்
அடித்தும்மை அழகுசெய்யும்
அந்த "வண்ணத்" தோழனுங்கள்
அருகில் வந்தால்
துடிக்கின்றீர் ஏனையா?

சொல்லுங்கள் தொங்கிடுமா
தோளில் மூட்டை?

குரங்குக்கும் உங்களுக்கும்
கொஞ்சமெனும் உறவில்லை?
குறித்துக் காட்ட
சிரங்கொட்டும் நும்தலையில்
சீழ்கொட்டும் போதுமதைச்
சிங்கா ரிக்க
கரந்தொட்டே கத்தியினால்
“கருக்” கென்று மயிர்சீவிக்
காட்டு வாழ்வுக்(கு)
இரங்குகின்ற “அம்” பட்டன்
ஈனென்று செபுகிறீர்
இதுவோ நீதி?

களிப்புக்கும் உள்ளாழ்ந்த
கவலைக்கும் மருந்தென்று
கலத்தை நீட்டி
புளிப்புக்கும் இனிப்புக்கும்
போராட்டம் போடுகிறீர்
பொழுது பட்டால்!
சுளிக்கின்றீர் ஏதேதோ
சுடுசொற்கள் வீசுகிறீர்
சொந்த நண்பன்
குளிக்கவரின் பொதுக்கிணற்றில்
“பள்” ளென்று கூவுவதோ
கொடுமை ராசா!

கோயிலையும் ஹோட்டலையும்

கொள்கையெனப் பேசிடுவோர்
கூடிச் சென்று
வாயிலினைத் திறப்பதினால்
வந்திடுமோ ஒன்றுகுலம்?
வளர்ந்து விட்ட
நோயிதனை நொருக்கிவிட
நோக்குடையீர் எனிலுங்கள்
நொண்டி நெஞ்சில்
பாய்விரித்து வையுங்கள்
பகுத்தறிவு நல்லெண்ணம்
படுத்துத் தூங்க!

போகின்றேன் என்றோ சொன்னாய்?

மண்ணிடை இரவுக் கன்னியின் ஆட்சி
இன்னும் தேயவில்லை – இளம்
தென்னையின் ஓலை பண்ணிய இன்பப்
பாட்டுகள் ஓயவில்லை
என்கடை வாயில் உன்னிதழ் ஊட்டிய
ஈரம் காயவில்லை – எழில்
மின்னிடும் என்றன் மென்முலை தானும்
பின்னே சாயவில்லை!

குறுமணல் மீது கொண்டல் தவழ்ந்த
சுவடும் மாறவில்லை – அங்கு
புறவுகள் வந்து குறுநடை கொண்டு
கோலம் கீறவில்லை
இரவின் 'அம்மிக் குருவி'கள் இன்னும்
இல்லம் சேரவில்லை – என்னை
இடைவெளி யின்றி இறுக அணைத்த
இதழும் தூரவில்லை!

பருவப் பெண்ணாம் இரவுக்
கன்னி தவறிப் பெற்றபயல் – அந்தப்
பரிதிக் குஞ்சைக் ககனத் தெருவின்
முடிவில் போட, அவன்
உருவப் பொலிவின் உதயத் தொளியில்
உறவை வெட்டுகிறாய் – பொல்லா
உதிரக் கடலின் நடுவில் படகில்
நடையைக் கட்டுகிறாய்!

“விண்ணின் தாரை எண்ணிப் பொழுதை
வீணாக் கிடவல்ல – அணு
விஞ்ஞா னிகள்போல் மண்மேல் உயிர்கள்
நீறாக் கிடவல்ல!
உண்ணீர் என்றே மீன்கொடு வந்திவ்
வுண்ணா உலகத்தின் – பசி
ஓட்டப் போகின் றேனென் றோசொன்
னாய்” என் உயிரத்தான்!
வேம்புக்குமரி தென்றல் காற்றின்
வெறியைச் சாடுகிறாள் – அந்த
வீம்புக் காரன் விரகப் பேயோ
டவுளைக் கூடுகிறான்!
தேம்பிக் கொண்டே ஆடையை அள்ளி
மார்பை மூடுகிறாள் – உன்னைத்
தேடித் தேடி ஆழிக் கரையில்
ஒரு பெண் வாடுகிறாள்!

இன்று உனக்கு சம்பளமா?

ஏன் கடலே இரைகின்றாய்
இன்றுனக்கும் சம்பளமா?
ஏழை வீட்டில்
தான்நீயும் பிறந்தனையா?

தமிழா நீ கற்றதுவும்
தகாத வார்த்தை!
தேன்கடலாய் ஓடுமெங்கள்
திருநாட்டில் பிறந்தபயன்
தெரிகின்றாயோ?
வான்தந்த வளமிலையோ
வயல்தந்த நிதியிலையோ
வாடாதே நீ....

காற்செருப்புக் கழன்றதுவா?
கட்டுதற்கும் இடமிலையா
கால் நூற்றாண்டாய்
தோற்பொருத்தித் தோற்பொருத்தி
துணையாக உழைத்த அவை
தொழில் ஓய்ந்தால்
போற்றுதற்கோர் பொதுக்கூட்டம்
போட்டதிலே பொன்னாடை
போர்த்து மேலும்
பாற்சோறும் பட்சணமும்
படைப்பதற்கு நின்னிடத்தே
பணமா இல்லை?

‘இபோசா’ பஸ்களிலே
ஏறுகையில், வியர்வையினால்
ஏழை தோழன்,
யப்பானார் இறக்குகின்ற
புறாமார்க்கு மல்வேட்டி
அட்டா ‘டப்டப்’
‘சப்’பென்று மூச்சுவிட்டு
சல்லடையாய் மாறிற்றோ
சனத்துக் குள்ளே
இப்படியும் அவமானம்

ஏதேனும் வந்ததுவா?
இரைகின்றாய் நீ!

சட்டம்பி ஆனவன்றே
சந்தையிலே வாங்கிவந்து
சலியாதின்று
பொட்டுதிப் போனாலும்
புழுதிமிகப் படிந்தாலும்
போன மாதம்
கட்டறுந்த குடையினைஎம்
கந்தோருக் கெடுத்துப்போய்
கவனமின்றி
பட்டணத்துக் கடையெதிலும்
பறிகொடுத்து விட்டனையோ
பதறுகின்றாய்?

கல்லூரி மாணவியுள்
மகள்கமலா ஏதேனும்
காசாகேட்டாள்?
அல்லாஹ்போல் அனுதினமும்
சில்லறைக்குக் கடன்தந்த
அலியார் நானா
பொல்லாத வார்த்தையெதும்
புகன்றாரோ? பொருமுகிறாய்
போன ஆண்டு
நின்படலை மட்டுமங்கார்
நிற்கின்றாரோ?

அந்திபட்டும் இருசாமம்
ஆச்சுதினிக் கடன்காரர்

ஆரும் அங்கே
இந்தவரை நில்லார்கள்
எம்மனையாள் மட்டுமங்கே
இருப்பாள் ஏங்கி
நொந்தென்ன கண்டோம்யாம்
இல்லாமை யாம் கொடிய
நோயைப் போக்க
விந்தை மருந்தறியாமல்
விதியென்று பேசுகிறோம்!
வீடு செல்வோம்.

உறவு!

மரணித்துப் போனளங்கள்
மானாகப் போடிப் பெரியப்பா,
நீர் ஓர் பெரிய மனிதர்தான்!
பெட்டி இழைத்தும்,
பிரம்பு பின்னல் வேலைசெய்தும்,
வட்டிக்குளத்து வரால் மீன் பிடிக்கக்
கர்ப்புகளும் கட்டி விற்றுக்
காலத்தை ஓட்டும் ஒருகிழவன்.
என்றே நம் ஊரறியும்,
நேற்றுவரை.

பத்துநாள் தொட்டுப்
பகலிரவாய்ப் பாய்மீதில்,
வைத்தியமே இன்றி,
வயிற்றாலடியோடும்,
சத்தி எடுத்தும், வாய்
சன்னீ பிசத்தியும்,
செத்தும் பிழைத்தும் கிடந்தீர்
சுவரோரம்.

‘எட்டுநாளாக இரணம் எதும்
குடலுக்குட் செல்லவில்லை!’
எனஉருகி உம்மனைவி வள்ளி,
புளுங்கல் அரிசவிந்த வெந்நீரை
அள்ளி உமக்குப் பருக்குகையில்
நீர் – அவளை,
ஐம்பது ஆண்டாய்
அனுபவித்துக் கொண்டதற்கும்,
ஓன்பது பிள்ளைகளை உற்பவித்துப்
பெற்றதற்கும்,
ஈற்றில் உமக்காய்
இரவு பகல் கண்விழித்து,
ஊற்றை அளைந்ததற்கும்
உம்குறைகள் கேட்டதற்கும் ஈடாக,
ஓர்வார்த்தை யேனும் இயம்பாமல்
போய்விட்டீராமே!
புலம்புகிறாள் வள்ளியம்மை!
நாய்படாப் பாடுமது
நோயிலவள் பட்டதுண்மை
என்றாலும்... ஓர்வகையில்
ஆனந்தம் வள்ளிக்கு!
என்னவென்றால் –
தன்புருஷன் மானாகப் போடிக்கும்
எத்தனைபேர் சொந்தம்! அதோ,
எக்கவுண்டன், எஞ்சனியர்
வைத்திய கலாநிதிகள்
வர்த்தகர், பேராசிரியர்
சத்தா சமுத்திரம்தான் சாதிசனம்
என்பதனால்!

தந்திகிடைத்து

மிக நொந்துபட்டுவந்தார்கள்.
அந்தி வரைக்கும்எதும்
ஆகாரம் தின்னாமல் குந்தியிருந்தது,
குளறி அழுதார்கள்!

ஐந்தாறுகாரில்
இரவே ஊர்போய்விட்டார்!
எத்தனைபேர் சுற்றமிந்த
ஏழைக் கிழவனுக்கு!
இத்தனைநாள் மட்டுமிது
யார்க்கும் தெரியாது!
உண்மையினைக் கண்டெங்கள்
ஊர் – விரலை மூக்கில் வைக்கும்
வண்ணம் மறைவாக வாழ்ந்தீர்!
இறவாமல்...

இன்னும் உயிரோ டிருந்தீரே யாமாகில்
என்ன வகையாய் அறிவோம் உறவினரை!
செத்தாலும் செத்தீர் நும்
செல்வக் குடும்பத்தைப்
பத்தியமாய்ப் பார்த்திந்தப்
பாரில் வழங்கிவரும்
உண்மை உறவறியும் ஊர்!

5.1.6. பஸீல் காரியப்பர் – ஆத்மாவின் அலைகள்

கிழக்கிலங்கை கவிதைப் பாரம்பரியத்தில் நீலவணனுக்கு அடுத்த
காலகட்டத்தில் கணிப்பிடத்தக்க ஒரு கவிஞராகத் திகழ்ந்தவர் பாவலர்
பஸீல் காரியப்பர். இவர் சம்மாந்துறையைப் பிறப்பிடமாகக்
கொண்டவர். 1940 களில் பிறந்த இவர் ஆசிரியராக தொழில்
வகித்தவர். வாழ்க்கையை கலையாக்கிய பெருமை இவருக்குண்டு.
வாழ்க்கையின் அனுபவங்களும் கோலங்களும் இவரது கவிதைகளில்

வெளிவந்துள்ளன. ‘பெருகிய உணர்வின் இறுகிய இசையோட்டமான சித்திரைச் சிறைப்பிடிப்புக் கவிதை’ என இவர் கவிதை பற்றிக் குறிப்பிடுவார். சமூக, சமய, தத்துவ அம்சங்கள் கொண்ட கவிதையைப் பாடிய இவர் இசைப் பாடல்களையும் யாத்துள்ளார். இவரது ‘அழகான ஒரு சோடிக் கண்கள்’ என்ற பாடல் இலங்கை வானொலியில் அதிக பிரபல்யம் பெற்றது.

நாம் தினமும் தொடர்புபடுகிற ஒரு தீக்குச்சிப் பற்றலில் ஏற்படுகின்ற அதிர்வை அற்புதமான தனது முதல் கவிதையாக ஆக்கியவர் இவர். வாழ்க்கையின் வறுமையுணர்வு இவரது பல கவிதைகளில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. அவர் வாழ்ந்த காலத்தின் இனமுரண்பாட்டுச் சூழல், யுத்த அவலங்கள் அவரது கவிதைகளில் வெளிவந்திருக்கின்றன. கவிதையின் பல்பரிமாண பண்பினை பஸீலின் கவிதைகளில் கண்டு கொள்ளலாம். அவரது ஒரே ஒரு தொகுதியான ‘ஆத்மாவின் அலைகள்’ கொண்டுள்ள கவிதைகளை நயந்து உரைக்கவும், அக்கவிதைகள் கொண்டுள்ள பொருளையும் அவை எடுத்துச் சொல்லப்பட்டவாற்றையும் புரிந்து உரைக்கவும் மாணவர்கள் கற்றுக் கொள்ள வேண்டும்.

உயிர்

எங்கு ஒளிந்திருந்து
எப்படியாய்ச் சென்றதுவோ?

குச்சி அதன் பெட்டியுடன்
கூடி உரசியதால்
விச்செனவே சுடரொன்று
வீறிட்டெழுந்து இங்கு
நின்று சுழன்று
சில நொடியுள் மறைந்தது காண்!
சென்றதுவும் எத்திசையோ?

சேர்ந்ததுவும் எங்கேயோ?

எங்கு ஒளிந்திருந்து
எப்படியாய்ச் சென்றதுவோ?

வீணை நரம்புகளில்
விரல்கள் விளையாடத்
தேனாம் இசையுண்டோம்
சேர்ந்ததுவும் எங்கேயோ?

எங்கு ஒளிந்திருந்து
எப்படியாய்ச் சென்றதுவோ?

சுழன்ற சுடராமோ
சுவைத்த இசையாமோ
தளர்ந்த உயிர் உடலைத்
தவிர்த்த நிலை எதுவோ?
எங்கு ஒளிந்திருந்து
எப்படியாய்ச் சென்றதுவோ?

அழகான ஒரு சோடிக்கண்கள்

அழகான ஒரு சோடிக்கண்கள் – அவை
அம்புகள் பாய்ச்சி உளமெல்லாம் புண்கள்!

புவியியல் கற்றிடும் வேளை – அவை
புகையுள்ளே மின்னிச் சிரித்திடுங் காலை
தவித்துத் துடிப்பதென் வேலை – கல்வி
தங்குவதெங்கே மனமொரு பாலை!

ஆட்சியியல் மறு பாடம் – நான்
அங்கிருப்பேன் மனம் எங்கோ ஓடும்!

ஆட்சி செய்யுமுனைச் சாடும் – நான்
ஆழிச் சுழியில் மிதந்திடும் ஓடம்!

தாய்மொழிப் பாடம் நடக்கும் – நறை
தாங்கிய கண்களோ பின்னலடிக்கும்!
'ஏய்'! என்று என்னைப் பிடிக்கும் – மனம்
எப்படி கண்ணை பாடம் படிக்கும்...?

தத்துவப் பாடம் நடக்கும் – அவை
தத்தித் திமிக்கி இமைகள் மடிக்கும்!
வித்தையில் பித்துப் பிடிக்கும் – நம்
வீட்டாரறிந்தால் கன்னந் தடிக்கும்!

சட்டை

பட்டுத்துணி எடுத்துப் பல
வெட்டுக் கிறுக்குகளால் துளை
இட்டுத் தளிர்மேனி வெளிக்
கிட்டுத் தெரியவரும் சிறு
சட்டை அணிந்த பெண்கள்
சஞ்சரிக்கும் பூமியிலே.

அட்டைக்கடி அழுத்தப் பன்
கட்டைத் தலைச்சமக்கக் கை
எட்டி அதைப் பிடிக்க ஓ!
எரிவெயிலிற் செல்லும் இவள்
சட்டை இடுவலிடை அந்த
மொட்டுத் தெரிந்து விழி
பட்டுத் தெறித்ததனால் என்ன
பெட்டை இவள் என்றே
பிழையாக நினைக்காதீர்.

உண்மையிலே இவளிடத்தில்
ஒழுங்கான சட்டை இல்லை
பன்பிடுங்கும் தொழிலால்இப்
பாவைபெறும் ஊதியத்தால்
இன்னும் ஒரு சட்டை தைக்க
இயலவில்லை.

சுடுநீர் விழிமணிகள்

நியாஸ்! நீ என்னை மன்னிக்க வேண்டும்
உன் நிலைமை அறியாமல் நடந்து விட்டேன்

கொப்பி இல்லாத பிள்ளைகளை நான்
கூப்பிட்ட போது நீதான் எழுந்தாய்
எப்போதும்போல் கரும்பலகைக்குள்
ஒளிக்கும் பாங்கிலே நீ நிற்கின்றாய்
“எத்தனை நாட்களாய்ச் சொல்கிறேன்” என்றே
எளிகிறேன் பூவரசந் தடியை எடுக்கிறேன்
இத்தனை சுடுநீர்த் துளிகளைக் கண்களுள்

எப்படி எங்கே வைத்திருந்தாய்? நீ
சப்தம் போடவா வாய் திறக்கின்றாய்!
சரி சரி! என்றுன் கதையைக் கேட்கிறேன்

“வாப்பாக்குக் கண்தெரியா
உம்மாக்கிட்டக் காசில்ல
கூப்பனை வித்துப்போட்டு
கொப்பி வாங்கித் தாரன்” என்றா

சொல்லி அழும்போதினில்
அச் சுடுநீர் விழிமணிகள்

முள்ளாக நெஞ்சக்குள்
முனை எடுத்துப் பாய்ந்ததடா

நியாஸ்! நீ என்னை மன்னிக்க வேண்டும்
உன் நிலைமை தெரியாமல் நடந்து விட்டேன்.

வருத்துவது

நெல்வயலுக்குள்ளே
நெருங்கி வளர்ந்திருந்த
புல்பிடுங்கி விட்டுப்
போகின்ற பெண்ணாளின்
கன்னத்தில் வெள்ளிக்
காசுகளைப் போல் தேமல்
என்னுள் ஒரு வேதனையை
ஏன் எழுக என்றதுவோ?

மருந்தொன்று அறிவேன் அம்
மறு நீங்கச் செய்திடலாம்
அறிந்ததனைச் சொல்லிவிட
ஆவல்மிகக் கொள்ளுகிறேன்

மெல்ல வழியில் இறங்கி
மெதுவாகச் சொல்லுகையில்
கொல் லென்று சிரித்தாள்! பின்
குளுமையுடன் தலைநிமிர்ந்து
“வருத்துவது எங்களது
வயிறே முகத்தேமல்
உறுத்தவில்லை காக்கா!” என
ஒரு பதிலைச் சொல்லிவிட்டாள்!

நட்டுமை போகவில்லை

புள்ளட வாப்பா! நமக்கிந்தப்
போடியார்கிட்ட வெள்ளாமை வேணா
வெள்ளன சுபஹூல வந்தான்
உங்கள விசாரிச்சான் இல்ல எண்டன்
வள்ளென்று நம்மட நாயும் குலச்சிச்சி
வாசல்ல நிண்டவன் உஞ்சில்ல குந்திட்டான்
வெள்ளாமைக்கு ஒரு ஆள் வைக்கப் போறானாம்
விருப்பமாம் உங்கள இஞ்சப் பாருங்க

பிச்சைக்குப் போனாலும் நமக்கிந்தப்
போக்கிரிக்கிட்ட வெள்ளாமை வேணா
கொச்சையாக அவன் என்னைப் பாத்தான்
குடலை எடுத்து மாலையாய்ப் போடணும்
இச்சைப் படுறான் போல என்னில இந்த
இழிச்சவாயன்; ஊர்ஊராய் சிரட்டை நீட்டி
பிச்சைக்குப் போனாலும் அவனுக்கிட்ட இனி
பொழப்பு ஒண்டும் நமக்கு வேணா

கொள்ளையாக் கதைச்சாங்க அந்த ஆள்
கோபம் என்டால் பத்திக்கு வந்திச்சு
பிள்ளை ஒண்டுக்கும் சுகமில்லையாம் – அவன்ர
பொண்டாட்டியும் அவட உம்மாட்ட போறாவாம்
வெள்ளிக்கிழமை அதுதான் நாளைக்கு மத்தியானம்
வீட்ட வரட்டாம் ஒரு வேலை இருக்காம்
கள்ளச் சிரிப்பும் அவன்ர கால்ல ஒரு சப்பாத்தும்
வெள்ளாமைக்காரன் பொண்டாட்டி எண்டா என்ன
வேசி எண்டா இந்த நாய் நெனைச்சான்.

ஜீவிதக் கோலம்

தூரம் தொலை போகிறேன்
என் சின்னப் பூனைக் குட்டியே!
நீ பாரமில்லை! ஆனாலும் நான் செல்லும்
பாதையில் எப்படிச் கூட்டிச் செல்லலாம்

விட்டகலப் போகும் வீட்டினையே இயன்ற மட்டும்
துப்புரவு செய்துவிட்டேன்! கடைசி முறையாகத்
தொட்டடைக்கின்றேன் ஜன்னல் கதவுகளை
திறப்பால் பூட்டினால் இனிப் பயணம்தான்
வாசல் கதவை அடைக்க வருகிறேன் ஓ!
வருத்தம் கலந்து நீ 'மியாவ்!' என்றழைக்கிறாய்
பாசம் அறுந்தவன் போகிறான் என்றா உன்
பார்வையால் துயரக் கவிதை படைக்கிறாய்?

கறுப்பும் வெள்ளையும் கலந்தவள் நீ! உன்
கண்களைப் போலவே மாணிக்கம் கண்டுள்ளேன்
சுறுசுறுப்பாகவே வளைய வருவாய் உன்
துயரக் கதைகளும் என்னிடம் சொல்வாய்
அருகில் பஞ்சாய் இளம் சூட்டோடு
அணைய வருவாய் அயர்ந்தும் போவாய்
அரவம் இல்லாத நடையிலே இன்னும் பல
ஆற்றல்களிலே அறிவுகள் பெற்றேன்
தெரியவே இல்லை நாம் விரைவிலே பிரியும்
விதியை உடனே வழிபார்த்தோமா?

கனக்கக் கதைகள் நமக்குள்ளிருக்கலாம்
காலம் அதற்கு இடம் தருமா இனி?
மனக் கவலைகளை விட்டொழி என்கிறேன்
மாறாக நீ ஏன் ஒப்பாரி வைக்கிறாய்?

வெளியே வா என்று உன்னை அழைக்கிறேன்
வீட்டுள்ளே நீ சுருண்டு படுக்கிறாய்

பழியே இல்லாது என் பயணம் தொடருமா?
பார் இதோ வாழ்வில் நம்பிக்கை வை நீ

உறவை நமக்குள் பின்னிய கலைஞனின்
பரிவே உனக்குச் சாஸ்வதமானது
சின்னப்பூனைக் குட்டியே உனது
ஜீவிதக் கோலம் நான் அறிந்ததுவா?
உன்னைப் பிரிதல் துயரம்! அதை உன்
உள்ளம் அறியும் நியதி இதுவாம்

இடமாற்றம் எனக்கு முடிவாகிவிட்டது
இனிநான் போதல் தனிவழியாகும்
அடியே ஏன் நீ இப்படிப் பார்க்கிறாய்?
அன்பின் நினைவுகள் நித்தியம், வருகிறேன்.

துளசி

துறைநீலாவணயிலிருந்து
ஒரு துளசிச் செடி கொண்டு வந்தேன்
வேர் நொந்து போகாமல் நீர்வார்த்து
ஓரமாய்க் கெல்லி ஈரமண்ணோடு
உசுப்பாமல் கொண்டுவந்து
எங்கள் இல்லம் இருக்கும்
கல்முனைக்குடி மண்ணைக் கெல்லி
அதன் உள்வைத்தேன்
அம் மண்கள் கலந்தன; மனிதரைக் பழித்தன
துளசியின் இலைகள் என்னைப் பார்த்து
மெல்லச் சிரிக்கின்றன.

ஹலால்

இந்தப் போகம் முடிந்து விட்டது
இனிநாம் புறப்படப் போகிறோம்
இந்த அந்தரவிடுதியில் பலவிதமான
ஆதரவுகள் செய்திருக்கிறீர்கள்
நன்றி காக்கா! பரண் கம்புகளும்
வண்டியில் ஏறிக் கொண்டன; நீங்கள்
விலா வயல்காரர் முளை எறியும்போது
பொது வரம்பைத் தாண்டி சிலமணிகள்
எந்தன் வயலிலும் சிந்தியிருக்கலாம்
அவைபல மணிகளைத் தந்துமிருக்கலாம்
ஆதலால் காக்கா அவைகளை நீங்கள்
ஹலால் சொல்ல வேண்டும்
வண்டி புறப்படப் போகிறது
சென்று வருகிறேன்! அஸ்ஸலாமு அலைக்கும்.

4.2 தமிழ்ப் புனைகதைகள்

ஐரோப்பியரின் வருகையின் காரணமாக இந்தியா, இலங்கை முதலான நாடுகளில் அச்சியந்திர வருகையும் ஆங்கில மொழிப் பரிச்சயமும் ஏற்பட்டது. சமுதாயத்தில் தனி மனித முக்கியத்துவத்துடனான நவீனத்துவப் பண்புகள் வளர்ந்தன. தனிமனித சுதந்திரம், ஜனநாயகக் கோட்பாடு, பெண்களுக்கான சமவுரிமை, மானிட சமத்துவம், மதங்களை விஞ்ஞான ரீதியில் பார்க்கின்ற மனப்பாங்கு, சமயச் சார்பற்ற தன்மை, புதிய கலை இலக்கிய வடிவங்களின் தோற்றம் முதலானவை உருவாகின. இக்கட்டத்தில் புனைகதை முக்கிய ஒரு துறையாக வளர்ச்சியடையத் தொடங்கியது.

நாவல், சிறுகதை, குறுநாவல், குறுங்கதை ஆகிய அனைத்தையும் உள்ளடக்குவதே புனைகதையாகும். இதில் சிறுகதை என்ற நவீன வடிவம் தமிழில் 20ஆம் நூற்றாண்டிலே தான் தோன்றியது. வரகனேரி வேங்கட சுப்பிரமணிய ஐயரே (வ.வே.சு. ஐயர்) இதன் முதல்வராவர். மாதவையா, பாரதியார் முதலியோரும் கதைகளை எழுதியிருக்கிறார்கள். தமிழ் இலக்கிய உலகில் சிறுகதை என்ற வடிவத்தை சரியாக விளங்கிக் கொள்வதற்கு சரியான காலம் மணிக்கொடி காலமே. புதுமைப்பித்தன், கு.ப. ராஜகோபாலன், மௌனி போன்ற ஆற்றல்மிக்க எழுத்தாளர்கள் இக்காலத்தில் எழுதினர். இவர்களுள் தமிழ்ச் சிறுகதையின் மன்னனாக விளங்கியவர் புதுமைப்பித்தன்.

4.2.1 புதுமைப்பித்தன்

சொ. விருத்தாசலம் என்பது புதுமைப்பித்தனின் இயற்பெயர். அவரது பெற்றோர் திருப்பாதிரிப்புலியூரில் வசித்தபோது தான் விருத்தாசலம் பிறந்தார். அவர்களது சொந்த இடம் திருநெல்வேலி. பள்ளிக் காலத்திலேயே விருத்தாசலம் ஆங்கில நாவல்கள் வாசிப்பதில் அதீத விருப்பம் கொண்டார். அதுபோல எழுதுவதற்கு ஆசையும் கொண்டார். திருநெல்வேலியின் புத்தகக் கடைச்சங்கத்தின் எழுத்தாளர்களோடு சேர்ந்து பேசியும் படித்தும் பொழுதுபோக்கும் பழக்கம் கொண்டவர் புதுமைப்பித்தன். மணிக்கொடியில் எழுதத் தொடங்கிய புதுமைப்பித்தன் பலரது பாராட்டையும் பெற்றார்.

மணிக்கொடி எழுத்தாளர்கள் மனிதனின் சிறுமைகளை, தப்பிதங்களை அதில் அவன் நாடும் வெற்றியை இலக்கியமாக சிருஷ்டிப்பதற்கு முனைந்தனர். அதில் ஒருவராக புதுமைப்பித்தன் விளங்கினார். புதுமை வேகம், வாழ்க்கை பற்றிய கூரிய பார்வை, சிந்தனை நுட்பம், பாத்திரப் படைப்பு, கதாநாயகனின் மனநிலைச் சித்திரிப்பு முதலானவற்றை அழுத்தமாகவும் புதிய முறையிலும் நயமாகவும் கூறும் ஆற்றல். அதிக தன்நம்பிக்கை, தேர்ந்த விசயம், அதற்கு அவர் கொடுக்கும் கலை வடிவம், அதன் நேர்த்தி, அற்புதமான

எழுத்தாற்றல், நடை அத்தனையும் கொண்டதாக புதுமைப்பித்தனின் கதைகள் விளங்கின. இது பற்றிப் புதுமைப்பித்தனே பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்:

“ஒரு பேரலை எழுந்தது. அதில் தான் சிறுகதை தமிழில் பூரண வடிவம் பெற்றது. இதைச் சிறப்பாக மணிக்கொடி யுகம் என்று சொல்ல வேண்டும். இக்காலத்தில்தான் சிறுகதைக்கு இலக்கிய அந்தஸ்து ஏற்பட்டது. வாழ்வுக்குப் பொருள் கொடுப்பதுதான் கலை. சிறுகதை வாழ்வின் பல சூட்சுமங்களையும் எழுத்தில் நிர்மாணித்துக் காண்பித்தது. ‘பரமசிவன் வந்து வந்து வரங்கொடுத்துப் போவான். பதிவிரதைக் கின்னல் வரும் பழையபடி தீரும்’ என்றிருந்த நிலைமை மாறி, நிலாவும் காதலும் கதாநாயகனுமாக சோபித்த சிறுகதைகள் வாழ்வை, உண்மையை, நேர்நின்று நோக்க ஆரம்பித்தன.”

கதைகளில் இன்னவைதான் சொல்ல வேண்டும் என்றில்லை பார்க்கக் கூசுகின்ற விடயங்களையும் எழுத வேண்டும். ஏழை விபச்சாரியின் ஜீவனோபாயத்தைச் சொல்ல வேண்டும்; மன அவசத்தின் எழுச்சியைச் சொல்ல வேண்டும்; நாம் நாளும் சந்திப்பவர்களைப் பற்றிப் பேச வேண்டும்; நடைமுறை விவகாரங்களைப் பற்றிப் பேச வேண்டும் என்பதுதான் புதுமைப்பித்தனின் நிலைப்பாடு. சமுதாயத்தின் அவலங்களைக் கண்டு கலை உள்ளத்தின் வேதனைகளை அவர் வெளிப்படுத்தினார். பாரம்பரிய கதைச் சட்டகங்கள் அவரிடம் இருக்கவில்லை. இது பற்றிப் புதுமைப்பித்தன் பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்:

“அவற்றில் கதைக்கு உரிய கதைப்பின்னல் கிடையாது. அவற்றுக்கு ஆரம்பம், முடிவு என்ற நிலைகளும் பெரும்பான்மையாகக் கிடையாது. மன அவசத்தின் உருவகம் கதைகள் என்பதை ஒப்புக் கொள்வதனால் அவை

கதைகளாகும். இம்மாதிரியான முறையை அனுஸ்டித்து மேல்நாட்டில் கதைகள் பிரசுரமாவது சகஜம். அந்த முறையை முதல்முதலாகத் தமிழில் இறக்குமதி செய்த பொறுப்பு அல்லது பொறுப்பின்மை என்னுடையதாகும் என்று அவர் குறிப்பிடுகின்றார்.”

சில கதைகள் வாழ்க்கை பற்றிய சொற் சித்திரங்களாயின. சில கதைகள் உணர்ச்சி வெளிப்பாடுகளாயின. அதன்மூலம் உரைநடையில் வந்த கவிதைகள் போலும் அவர் கதைகள் இருந்தன. உண்மையில் தமிழ்ச் சிறுகதைக்கு உயரிய ஓர் அந்தஸ்தைப் புதுமைப்பித்தன் தேடிக்கொடுத்தார். அவரது கதைகளின் நடை பற்றி அவரே பின்வருமாறு கூறுவார்:

“கருத்தின் வேகத்தையே பிரதானமாகக் கொண்டு வார்த்தைகளை வெறும் தொடர்பு சாதனமாக மட்டும் கொண்டு, தாவித் தாவிச் செல்லும் நடை ஒன்றை நான் அமைத்தேன். அது தமிழ்ப் பண்புக்கு முற்றிலும் புதிது. அதைக் கையாண்ட நானும் கல்வி கற்றதன் விளைவாக பாஷைக்குப் புதிது. இதனால் பலர் நான் என்ன எழுதுகிறேன் என்பது பற்றிக் குழம்பினார்கள். சிலர் நீங்கள் எழுதுவது பொதுஜனங்களுக்குப் புரியாது என்று சொல்லி அனுதாபப்பட்டார்கள். அந்த முறையை நானும் சிறிது காலத்திற்குப் பிறகு கைவிட்டு விட்டேன். காரணம். அது சௌகரியக் குறைவுள்ள சாதனம் என்பதற்காக அல்ல. எனக்குப் பல முறைகளில் கதைகளைப் பின்னிப் பார்க்க வேண்டும் என்ற ஆசையினால் அதைக் கைவிட்டு வேறு வழிகளைப் பின்பற்றினேன்.”

இவ்வாறு சிறுகதையின் நடையிலும் அதைச் சொல்லும் முறையிலும் பல மாற்றங்களைச் செய்த ஒரு புதுமைப்பித்தன். பல சோதனைகளைச் செய்து பார்த்தவர். வாழ்க்கையை விரிவாகப் பார்த்து அதில் ரகம் ரகமான பாத்திரங்களை உருவாக்கிக் கதை

சொன்னவர். மிக அருமையான கதைகளைப் படைத்திருப்பதில் புதுமைப்பித்தனுக்கு நிகராக வேறு யாரையும் சொல்ல முடியாது.

வாழ்க்கை பற்றிய சொற் சித்திரங்கள்தான் அவரது கதைகள் என்று சொல்வார்கள். அது அக்காலத்தில் உலக அளவில் வளர்ந்த ஒரு கதை முறைமையாகும். அதனையே புதுமைப்பித்தன் தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தினார்.

மேலும், பல்வேறு வகையான உத்திமுறை அவர் கதைகளில் காணப்பட்டன. அது பற்றி தனியாகப் பேசுகிற அளவுக்கு பல உத்திகள் அவரது கதைகள் மூலம் வெளிப்பட்டுள்ளன. இவற்றினைக் கூர்ந்து நோக்குவதாக மாணவர்கள் தம் பயில்வை மேற்கொள்ள வேண்டும். துன்பக்கேணி, பொன்னகரம், கல்யாணி, செல்லம்மாள், அகல்யை, சமாதி (மொழிபெயர்ப்பு), ஒரு நாள் கழிந்தது, கடவுளும் கந்தசாமிப் பிள்ளையும் முதலான கதைகளை வாசித்து புதுமைப்பித்தனின் சிறுகதை ஆற்றலைத் துலக்க மாணவர்கள் தெரிந்திருக்க வேண்டும்.

4.2.2 பித்தன் கே.எம்.எம். ஷா (1921 – 1994)

இலங்கையின் ஆரம்பகால தமிழ்ச் சிறுகதையாளராக சி. வைத்தியலிங்கம், இலங்கையர்கோன், க.தி. சம்பந்தன் முதலானோரைக் குறிப்பிடுவர். இவர்களது கதைகள் பெரும்பாலும் தென்னிந்திய சஞ்சிகைகளிலேயே வெளிவந்தன. பின்னர் ஈழத்துச் சிறுகதை வளர்ச்சிக்குச் சரியான அடித்தளத்தை ஈழகேசரிப் பத்திரிகையும் மறுமலர்ச்சி இதழும் வழங்கின. இவற்றினூடாக பலர் சிறுகதை எழுதினர். பின்வந்த காலத்தில் இடதுசாரிச் சிந்தனையோடு சிலர் சிறுகதை எழுதிய வரலாறு உண்டு. அதன் பின் சுதந்திரத்தைத்

தொடர்ந்து தேசிய விழிப்புணர்ச்சி இடம்பெற்ற காலத்திலே பொதுவுடைமைக் கருத்துக்கள் மக்களிடையே பரவத் தொடங்கின.

இக்காலத்தில் இனவிடுதலை பற்றிய சிந்தனையும் அடிநிலைப்பட்ட மக்களின் சிந்தனைகளும் ஆங்காங்கே இலக்கியங்களில் முகிழ்க்கத் தொடங்கின. இந்தப் பின்னணியிலேதான் வ.அ. ராசரத்தினம், சி. கணேசலிங்கன் முதலான மூன்றாவது தலைமுறையினர் இலங்கைச் சிறுகதைக் களத்திற்குள் புகுந்தனர். இவர்களுள் ஒருவராகவே பித்தன் கே.எம்.எம். ஷாவைக் குறிப்பிடவேண்டும்.

1950, 60களில் எந்த சித்தாந்த ஈடுபாடுமின்றி தம் சமூகத்தையும் தாம் சார்ந்த பிரதேசங்களையும் தமது எழுத்துக்களில் பிரதிபலித்து ஈழத்துச் சிறுகதைக்குப் புதிய உத்வேகத்தை வழங்கியவர்களுள் பித்தன் குறிப்பிடத்தக்கவர். தமிழையே தமது தாய் மொழியாகக் கொண்ட முஸ்லிம்களிலிருந்து ஈழத்தில் சிறுகதை எழுதத் தொடங்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவராகப் பித்தனைக் குறிப்பிட வேண்டும். இவரது 'பாதிக் குழந்தை' பெயர் பெற்ற சிறுகதையாகும். 1995இலேயே 'பித்தன் கதைகள்' என்ற இவரது சிறுகதைத் தொகுதி வெளிவந்தது. இது மல்லிகைப் பந்தல் வெளியீடாக வந்தது.

'பயங்கரப் பாதை', 'ஆண் மகன்', 'தாம்பத்தியம்', 'பாதிக் குழந்தை', 'அமைதி', 'பைத்தியக்காரன்', 'அறுந்த கயிறு', 'மயானத்தின் மர்மம்', 'நத்தார் பண்டிகை', 'இருட்டறை', 'சோதனை', 'திருவிழா', 'ஊதுகுழல்', 'ஊர்வலம்', 'தாகம்', 'ஒருநாள் ஒருபொழுது' என்பன இத்தொகுதியில் உள்ள பதினாறு கதைகள். இக்கதைத் தொகுதியைப் பற்றி இதன் பதிப்பாசிரியர் டொமினிக் ஜீவா பின்வருமாறு குறிப்பிடுவார்:

“பித்தன் ஈழத்தின் மறுமலர்ச்சி இலக்கிய காலகட்டத்தில் கிழக்கிலங்கையில் தோன்றிய ஒரு காத்திரமான

படைப்பாளியாவார். இவரது சிறுகதைகளில் மனித நேயம் அடிப்படை உணர்வாக ஒலிக்கின்றது.”

பெரும்பாலும் தத்ரூபமாக அமையும் இவரது கதைகள் மனித உணர்வுகளை வெளிப்படுத்துவனவாகவே அமைந்திருந்தன. ‘பாதிக் குழந்தை’, ‘பைத்தியக்காரன்’, ‘இருட்டறை’ முதலான கதைகள் இதற்கு உதாரணமாகக் குறிப்பிடலாம். ஆண் பெண் உறவு நிலையிலுள்ள முரண்பாடுகளைப் பேசும் சில கதைகளையும் இவர் எழுதியுள்ளார். ‘தாம்பத்தியம்’, ‘பாதிக் குழந்தை’, ‘நத்தார் பண்டிகை’, ‘இருட்டறை’, ‘தாகம்’ முதலான கதைகளில் இத்தன்மையைக் காண முடியும்.

முஸ்லிம் சமுதாயத்திலுள்ள பொருளாதார ரீதியான ஏற்றத் தாழ்வுகளும் அது வாழ்க்கையைத் தீர்மானிக்கிற விடயம் தொடர்பாகவும் சில கதைகள் பேசுகின்றன. சமயக் கருத்துக்களையும் விமர்சனத்தோடு அணுகுகிற போக்கும் பல கதைகளில் காணப்படுகின்றது.

முஸ்லிம் பெண்களுக்கு இருக்கிற கட்டுப்பாடுகளை விமர்சன ரீதியாக அணுகுகிற இவர் ஈழத்துச் சிறுகதையாளர்களுள் முற்போக்கு மிக்க கருத்துக்களை முன்வைத்தவர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர் எனலாம்.

சுருக்கம்:

- இலக்கிய வரலாற்றில் அரசியல், சமூக, பொருளாதார, பண்பாட்டம்சங்களில் புதிய அம்சங்கள் புகுந்து வளர்ச்சி நிலையைக் காட்டுவது நவீன இலக்கியக் காலமாகும்.

- இக்காலத்தில் தமிழ்க் கவிதையில் பெரும் மாற்றத்தைக் கொண்டு வந்தவர் பாரதியார்.
- பாரதியாரின் கவிதைகள் தேசியம், நாடு, மொழி, தெய்வம், பெண் விடுதலை பற்றியதாக அமைந்திருந்தது.
- பாரதிக்குப் பின்னர் நவீன கவிதைக்குப் பங்களிப்புச் செய்தவர்களுள் முக்கியமானவர் பாரதிதாசன். அவரது கவிதைகளும் நாடு, மொழி, பெண் விடுதலை பற்றியதாக அமைந்திருந்தது.
- நவீன தமிழ்க் கவிதையின் இன்னொரு கிளையாக அமைந்த புதுக்கவிதையின் தந்தையாக அமைந்தவர் பிச்சமுர்த்தி. இக்கவிதைப் பாணி அப்போது பல எதிர்ப்புக்களைச் சந்தித்தாலும் பிற்காலத்தில் பலரைக் கவர்ந்தது. அவரது பிச்சமுர்த்தியின் கவிதைகள் குறிப்பிடத்தக்கது.
- ஈழத்தில் நவீன கவிதைப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்டு சென்றவர்களுள் முக்கியமானவர் மஹாகவி, து. உருத்திரமூர்த்தி. இவரது கவிதைகள் கட்புலக் கலையாக்கநெறி கொண்டது.
- மஹாகவியின் கவிதைகள் ‘வீடும் வெளியும்’ என்ற தொகுதியாக வந்தது. இது அகம் சார்ந்த பிரச்சினைகளையும் புறம் சார்ந்த விடயங்களையும் கூறும் முக்கியமானதொரு கவிதைத் தொகுதியாகும்.
- ஈழத்தின் நவீன கவிதைப் பாரம்பரியத்தைக் கிழக்கிலே தொடங்கி வைத்தவர்களுள் முக்கியமானவர் நீலாவணன். மஹாகவியைப் போல பேச்சு ஓசைப் பண்பு நிறைந்த கவிதைகளை இவர் எழுதியுள்ளார்.

- இயற்கை அநுபவங்களும் மக்கள் வாழ்க்கை அநுபவங்களும் சொந்த அநுபவங்களும் உள்ள இவரது முதல் கவிதைத் தொகுதி 'வழி' என்பதாகும்.
- ஈழத்தில் கவிதைப் பாரம்பரியத்தில் கிழக்கிலங்கையில் முஸ்லிம் கவிஞர்களுள் முக்கியமானவர் பஸீல் காரியப்பர். இவர் 1960களில் எழுதத் தொடங்கியவர்.
- கிராமிய அநுபவங்களும் விவசாய மக்களின் வாழ்வும் இவரது கவிதைகளின் பொருளாயின. 'ஆத்மாவின் அலைகள்' என்பது இவரது கவிதைத் தொகுதி.
- தமிழ்ப் புனைகதைத் துறையில் முக்கியமானவர் புதுமைப்பித்தன். 'புதுமைப்பித்தன் சிறுகதைகள்' என்பது இவரது சிறுகதைத் தொகுதியாகும். மணிக்கொடி எழுத்தாளரான இவர் தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சியில் முக்கியமான இடத்தைப் பெறுகின்றார். தமிழ்ச் சிறுகதையின் மன்னனாக இவர் என்றும் போற்றப்படுகின்றார்.
- மனித வாழ்க்கையின் அநுபவங்கள் இவரது சிறுகதைகளின் பொருளாயின. பல்வேறு புதிய உத்தி முறைகளும் வெளிப்பாட்டு முறையும் நடையும் இவரது கதைகளின் சிறப்பம்சமாகும்.
- ஈழத்து முஸ்லிம் சிறுகதையாளர்களுள் முக்கியமானவர் பித்தன் என்னும் புனைபெயரில் எழுதிய கே.எம்.எம். ஷா. தான் வாழும் சமூகத்தின் பிரச்சினைகளை அடிச்சரளாகக் கொண்டு இவர் எழுதிய சிறுகதைகள் 'பித்தன் கதைகள்' என்ற பெயரில் வெளிவந்தது.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. பாரதியார் நவீன தமிழ்க் கவிதையின் முன்னோடியாக விளங்குமாற்றினைத் தெளிவுபடுத்துக.
2. “மஹாகவியின் கவிதைகள் அக, புற வாழ்வியலைச் செப்பமாகச் சித்திரிப்பன” இக்கூற்றின் பொருத்தப்பாட்டினை தக்க எடுத்துக்காட்டுக்களுடன் விபரிக்குக.
3. ஏழையின் வாழ்வில் ஒரு நாள் கழிந்ததை புதுமைப்பித்தன் தனது ‘ஒரு நாள் கழிந்தது’ என்ற சிறுகதையில் கலைத்துவத்துவத்துடன் தத்ருபமாகச் சித்தரிப்பது குறித்து நயந்து உரைக்குக.

திறவுச் சொற்கள்

நவீனம், தமிழ்க் கவிதை, விடுதலை, பெண்ணுரிமை, மனிதம்

உசாத்துணை நூற்கள்

1. பூம்புகார் பதிப்பகத்தார், (2004), *பாரதியார் கவிதைகள்*, பூம்புகார் பதிப்பகம், சென்னை.
2. தமிழ்வேட்பன், (2005), *புரட்சிக்கவிஞர் பாரதிதாசன் கவிதைகள்*, ஸ்ரீ செண்பகா பதிப்பகம், சென்னை.
3. ஞானக்கூத்தன் (தொகுப்பாசிரியர்), (2000), *ந. பிச்சமுர்த்தியின் தேர்ந்தெடுத்த கவிதைகள்*, சாகித்திய எக்கடமி, புதுடில்லி.
4. பத்மாசனி உருத்திரமூர்த்தி, (1973), *மஹாகவியின் வீடும் வெளியும்*, வாசகர் சங்கம், கல்முனை.
5. நீலாவணன், (2002), *வழி (கவிதைகளின் தொகுப்பு)*, மித்ரா வெளியீடு, சென்னை.

6. பஸீல் காரியப்பர், (2001), *ஆத்மாவின் அலைகள்*, தமிழ்ச் சங்கம், இலங்கை தென்கிழக்குப் பல்கலைக்கழகம், ஒலுவில்.

அத்தியாயம் – 5

தமிழ்க் கவிதையும் புனைகதையும் படைப்பாக்க நுட்பங்கள்

அத்தியாயச் சுருக்கம்

ஒவ்வொரு படைப்புக்கும் அதனை ஆக்குவதற்கான நுட்பங்கள் உண்டு. பொதுவாக இலக்கியம் கற்பனை, கருத்து, சுவை, உணர்ச்சி, இசை, அணிகள் தழுவியதாக இருக்கலாம். உருவமும் உள்ளடக்கமும் உத்தியும் கொண்டு அவற்றை நாம் தொகுத்து ஆராய வேண்டும். இவ்வம்சங்களை ஒட்டியதாகவே அதனுடைய படைப்பாக்க நுட்பங்கள் அமைவதுண்டு. அவற்றை விளக்குவதாக இவ்வியல் அமைகிறது.

அத்தியாயத்தின் நோக்கம்

இலக்கியத்தினை ஒரு பாடமாகக் கற்கிற மாணவர்கள் படைப்புக்கள் பற்றியும் அது ஆக்கப்படுகிற நுட்பங்கள் பற்றியும் அறிந்துகொள்கிற போது அவர்களால் சிறந்த படைப்புக்களை இனங்காண முடியும். இவ்விடயங்கள் குறித்து மாணவர்களை ஆற்றுப்படுத்துவதாகவே இவ்வியல் அமைந்துள்ளது.

கற்றல் பேறுகள்

இவ்வத்தியாயத்தினை மாணவர்கள் கற்றுக் கொள்வதன் மூலம் படைப்புக்கள் பற்றி தெரிந்துகொள்ளவும் அவற்றின் நுட்பங்கள் குறித்தும் அறிந்துகொள்ளவும் முடியும். படைப்புக்களின் நுட்பங்கள் வழியே இலக்கியத்தின் பொருள், வடிவம், மொழி குறித்தும் அறிந்துகொள்வர். இதனால் நல்ல படைப்புக்களை அறிந்துகொள்ளும் ஆற்றலை மாணவர்கள் பெற்றுக்கொள்வர்.

மனிதனிடம் சிந்தனையும் அழகுணர்வும் தோன்றியபோது படைப்பிலக்கியமும் தோன்றிவிட்டது. மனித சமூக எண்ணமும் எண்ணங்களின் பரிமாற்றமும் அறிந்துகொள்ளும் ஆர்வமும் படைப்பிலக்கியத்திற்கு அணியாயிற்று. இது, மொழியையே அடிப்படையாகக் கொண்டது. படைப்பு இன்னதுதான் என்று இலகுவில் அர்த்தப்படுத்திவிட முடியாது. பொதுவாக அனுபவப் பகிர்வினை படைப்பிலக்கியங்கள் கொண்டிருக்கின்றன. அந்த அனுபவப் பகிர்விற்கு வடிவம் கொடுக்கின்ற போதுதான் படைப்புக்கள் உருவாகின்றன. பின்னர் உரைநடையும் அத்தகைய முக்கியத்துவத்தைப் பெற்றது.

கட்டுரை அனுபவத்தினூடே உருவான கருத்துக்களை விளக்கி உரைப்பதாக அமையும். அந்த அனுபவத்தை நிகழ்த்திக் காட்டுகிற ஒன்றாக கதைகள் அமைகின்றன. ஆனால், கவிதை என்பது அந்த அனுபவ உணர்ச்சியின் பிழிவாக அமைவதுண்டு.

படைப்புக்கு பல விதிகள் அமைவதுண்டு. அதற்கு அனுபவம் வேண்டும். மிகுந்த கவனம் வேண்டும் நல்ல நடை வேண்டும் இந்த விதிகள் நிறைவேறுகிற போது மாத்திரம் நல்ல படைப்பு உருவாகிவிட முடியாது. ஆனால், அடிப்படையாக இந்த விதிகளில் படைப்புத் தங்கி இருக்கிறது. உலகத்தை உற்ற நோக்குபவனுக்குத்தான் படைப்பு கைகூடி வரும். அந்த நோக்கு அனுபவம், வாசிப்பு முதலானவற்றினூடாக நிகழ்வதுண்டு.

கவிதை

காலத்துக்குக் காலம் கவிதையின் போக்கு மாறி வருகிறது. கவிதையை ரசிப்பதும் ஆளுக்காள் வேறுபடுகிறது. சங்ககாலத்தில் உள்ளதை உள்ளபடியே வெளியிடுகிற கவிதைப்போக்கு அருந்தது. பிற்காலத்தில் இன்றுவரை அது பல மாற்றங்களை

கொண்டுவந்துள்ளது. எந்தக்காலத்துக் கவிதையானாலும் கவிதைக்கு சுவை இருப்பதற்கென்று சில விதிகள் இருக்கின்றன.

தமிழ் மரபுவழிக் கவிதைகளில் யாப்பும் அணியும் முக்கியத்துவம் பெற்றிருந்தது. அதனோடு இன்று சமூக சந்தர்ப்பம், உத்தி முதலானவைகள் கவனத்திற்கொள்ளப்படுகின்றன. பொதுவாக இலக்கணக் கட்டுப்பாடு உள்ளவற்றை மரபுக்கவிதை என்றும் அவ்வாறு கட்டுப்பாட்டுக்கு உட்படாதவற்றை புதுக்கவிதை என்றும் பிரிக்கிறார்கள். ஆசிரியப்பா, வஞ்சிப்பா, கலிப்பா, வெண்பா என்ற நால்வகைப் பாக்களும் அக்கால செய்யுட்களில் பயின்று வந்தன. இந்தப் பா வகைகளுக்கப்பால் புதுக்கவிதை என்றொரு வடிவம் வழங்குகிறது.

கவிஞர் பிச்சமுர்த்தி “என் புதுக்கவிதை முயற்சிக்கு யாப்பு மரபே காணாத அமெரிக்க கவிஞர் வால்ட் விட்மன் எழுதிய ‘புல்லின் இலைகள்’ என்ற கவிதைத்தொகுப்புதான் வித்திட்டது என்பார். இனிமையான மரபுவழி நவீன கவிதைகளைத் தந்த பாரதியே எதுகை, மோனை, சீர், தளை என்பனவற்றை மறந்து இயல்பான வசனங்களில் கவிதைகளைப் படைத்தார். ‘காட்சிகள்’, ‘ஐகத் சித்திரம்’ முதலானவை இவ்வகையின. காட்சிகள் என்பது வசன கவிதைகளையே குறிக்கும். புதுக்கவிதைக்கு அப்போது வசன கவிதை என்ற பெயரே இருந்தது. பிச்சமுர்த்தி, கு.ப.ரா, க.நா.சு, அப்துர்ரஹ்மான, காமராசன், மீரா, பிரமிள், ஜெயபாலன் என்று பலர் இக்கவிதைத்துறையில் ஈடுபாடு காட்டினர்.

இதுதவிர நவீன கவிதை முதல் பல்வேறு வகையறாக் கவிதைகளை இக்கால கவிஞர்கள் எழுதி வருகின்றனர்.

புனைகதைகள்

புனைகதை என்பது நாவல், தொடர்கதை, சிறுகதை என எல்லாவற்றையும் குறிக்கம் சொல்லாக வழங்குகிறது. பொதுவாக கதை என்பதற்கு கதைக்கரு, மோதல், உத்திகள், கதைப்பின்னல் முதலானவற்றை குறிப்பிடுகிறார்கள். உத்திகளில் இடம், நோக்குநிலை, பாத்திரம், முன்னோக்கு, பின்னோக்கு, தொடக்கம், முடிவு, நடை பலவகை அம்சங்கள் பேசப்படுகின்றன. பொதுவாக புனைகதையை கதைக்கரு, கதைத்திட்டம், பாத்திரங்கள், நடை, உரையாடல், பின்புலம் ஆகிய கூறுகளால் வரையறுப்பர். இதுபற்றிய விபரங்களை ஆசிரியர்கள் வகுப்பறைகளில் தகுந்த உசாத்துணைகளைக் காட்டி கலந்துரையாடலாம்.

சுருக்கம்

- தமிழ் இலக்கியத்தின் பிரதான வகைகளை ஆக்குவதற்குத் தேவையான பொறிமுறைகள் பலவகைப்படும். இவை செய்யுள்களுக்கும் புனைகதைகளுக்குமென வேறுபடும்.

பயிற்சி வினாக்கள்

1. தமிழ்ச் செய்யுள்களை ஆக்கும் விதிமுறைகள் பற்றி கலந்துரையாடுங்கள்.
2. தமிழ்ப் புனைகதையினுள் உள்ளடங்குவன யாவை? அவற்றின் வகைகளையும் ஆக்கமுறைமைகளையும் விபரிக்கുക.

உசாத்துணை நூற்கள்

1. சண்முகதாஸ், அ., (1990), தமிழ்ப் பா வடிவங்கள், சென்னை: உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்.
2. செல்வநாயகம், வி., (1953-54), “சொல்லும் பொருளும்”, இளங்கதிர் (மலர் 6, பக். 91-104), தமிழ்ச் சங்கம், பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம்.
3. சுதந்திரமுத்து, மு., (1999), , படைப்புக்கலை, சுவடு, புதுவெள்ளாளர் தெரு, கோடம்பாக்கம், சென்னை.
4. தண்டாயுதம், இரா., (1977), தமிழ்ச் சிறுகதை முன்னோடிகள், சென்னை: தமிழ்ப் புத்தகாலயம்.

அத்தியாயம் – 6

உலகளாவியளவில் தமிழ் இலக்கியம்

அத்தியாயச் சுருக்கம்

உலகளவில் தமிழ்மொழி பேசப்படக்கூடியதாக இருப்பதும் தமிழ் ஒரு பல்தேசிய மொழியாக இருப்பதும் அதனூடே அதன் இலக்கியங்கள் உலகளவில் பரந்திருப்பது பற்றியும் இவ்வியல் எடுத்துக்கூறுகிறது. அடிப்படையில் திருக்குறளுக்கு இருக்கின்ற உலகளாவிய பண்பு இவ்வியலில் விரிவாக கூறப்படுகிறது. மேலும், புலம்பெயர் இலக்கியத்தினூடாக உலகளவில் தமிழ் இலக்கியம் பரந்திருப்பது பற்றியும் இவ்வத்தியாயம் எடுத்துக்கூறுகிறது.

அத்தியாயத்தின் நோக்கம்

தமிழ், உலகமயமாதல் நிலைப்பாட்டினை எதிர்கொள்ளும் விதத்தினை மாணவர்களுக்கு விளக்குவதோடு அதற்கு இணைவாக உள்ள இலக்கியங்களை அறிந்துகொள்வதுமாகும்.

கற்றல் பேறுகள்

இவ்வத்தியாயத்தினை கற்பதினூடாக மாணவர்கள் தமிழிலுள்ள இலக்கியங்கள் உலகளவில் அறியப்பட்டமையை அறிந்துகொள்வதோடு உலகமயமாதல் கோட்பாட்டினை தமிழ் இலக்கியத்தோடு இணைத்து நோக்கவும் முனைவர்.

6.1 உலகளாவியளவில் தமிழ்

“யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்

தீதும் நன்றம் பிறர்தர வாரா

நோதலும் தணிதலும் அவற்றோரன்ன.....” என்ற புறநானூற்றுப் பாடல் கனியன் பூங்குன்றனார் பாடியது. எல்லா ஊர்களும் நமது சொந்த ஊரே; எல்லோரும் நமது உறவினர்களே; நன்மையும் தீமையும் பிறரால் நமக்கு ஏற்படாது; துன்பமும் அது தீர்தலும் அவ்வண்ணமே நடக்கின்றன. இந்த உயர்ந்த எண்ணம் கொண்டு உலக மக்கள் எல்லோரையும் ஒன்றுபடுத்துவதே இந்த பாடல். இது பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முந்திய பாடல். பல நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்னமே தமிழ் உலகை இணைத்திருக்கிறது.

“யாதானும் நாடாமல் ஊராமல் என்னொருவன்

சாந்துணையும் கல்லாத வாறு.”

என்று கற்றவர்க்கு எந்த நாடும் சொந்தமானது என்பதை இக்குறளடி வற்புறுத்துகிறது. தமிழன் கடல்கடந்து வியாபாரம் செய்தமையும் உலகத்தோடு அவன் ஒட்டி வாழ்ந்ததற்கு காரணமாயிற்று.

உலகப்பண்பாடு பற்றியும் தமிழ் வற்புறுத்துகிறது. தனியாக உண்ணாதிருத்தல், கடும் கோபம் கொள்ளாதிருத்தல், முயற்சி செய்தல், பிறர் அஞ்சுவதற்கு தாமும் அஞ்சுதல், புகழெனின் உயிரையும் கொடுத்தல், பலியெனின் உலகையே ஏற்காதிருத்தல், சோம்பலில்லாதிருத்தல், தமக்கென முயலாதிருத்தல், பிறருக்காக முயல்தல் என்பதுவே தமிழர் பண்பாடு. இதனையே புறநானூற்றின் “உண்டால் அம்ம இவ்வுலகம் இந்திரர் அமிழ்தம் இயைவ தாயினும்..” என்ற பாடல் எடுத்துக் கூறுகிறது. இது உலக மாந்தர் எல்லோருக்குமான பண்பாட்டையே பேசுகிறது. இது தமிழை – தமிழிலக்கியத்தை உலகத்தோடு இணைக்கிற பாடலாகும்.

“பண்டைக்காலம் தொடங்கி தமிழ்மக்கள் மேற்றிசை நாடுகளோடும் கீழ்த்திசை நாடுகளோடும் இந்தியாவின் வடபாகத்தோடும் வணிகத்தொடர்பு கொண்டிருந்தார்கள். அக்காலத்தில் தமிழ்நாட்டின் பட்டையும் மிளகையும் முத்தையும் இன்னும் பல பொருள்களையும் உலகம் விரும்பியுள்ளது. தமிழ்நாட்டின் புவியியல் அமைப்பு அதன் பண்டமாற்றத்திற்கு ஏற்ற இடமாக அமைந்துள்ளது. கீழ்த்திசை நாடுகட்குச் செல்ல வேண்டிய மேற்றிசைப் பண்டம் தமிழ்நாட்டில் இறக்கப்பெற்று வேறு மரக்கலங்களில் கீழ்த்திசை நாடுகட்கு அனுப்பப்பட்டது. இவ்வாறே கீழ்த்திசைப் பண்டமும் தமிழ்நாட்டில் வைத்து மரக்கலங்களில் மேற்றிசை நாடுகட்கு அனுப்பப்பட்டது.

மேற்றிசை நூல்களே சங்க இலக்கியத்தைப் போல் இவ்வணிகத்துக்கு சான்று தருகின்றன. எனவே, இத்தாலிய நாட்டில் வாழ்ந்த ஸ்டொயிக்வாதிகள் உரோமப் பேரரசு காலத்தில் எவ்வாறு ஓர் உலகமனப்பான்மையை வளர்த்தார்களோ அவ்வாறே சங்ககாலத்திற்கு முற்பட்ட காலம் தொடங்கி ஓர் உலக மனப்பான்மை தமிழ்நாட்டில் பரவியுள்ளது. “யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்” என்றும் “யாதானும் நாடாமல் ஊராமால்” என்றும் கூறுவதற்கு இம்மனப்பான்மை ஊக்கமளித்தது என தமிழுக்கு சர்வதேச அந்தஸ்து பெற்றுக்கொடுத்த வண.தனிநாயக அடிகளார் தமிழர் பண்பாட்டை எடுத்துக்கூறுகின்றார்.

இருபதாம் நூற்றாண்டில் பாரதியும் தமிழை உலகமெலாம் ஒலிக்கும் ஒலியாகவே காண்கிறார்.

“தேமதுரத் தமிழோசை உலகமெலாம்

பரவும் வகை செய்தல் வேண்டும்”

என்றே பாடுகிறான். தமிழை உலகத்தோடு ஒட்டி வாழவைக்கிறான்.

“பிறநாட்டு நல்லறிஞர் சாத்திரங்கள்

தமிழ்மொழியில் பெயர்த்தல் வேண்டும்

இறவாத புகழுடைய புதுநூல்கள்

தமிழ் மொழியில் இயற்றல் வேண்டும்”

உலக அறிவை தமிழினூடாக பெற்றுக்கொள்ள அவன் விரும்புகிறான். உலகமெலாம் சென்று தமிழை உலகத்தோடு இணைக்கச் சொல்கிறான்.

“சென்றிடுவீர் எட்டுத்திக்கும் கலைச்செல்வங்கள் யாவும் கொணர்ந்து இங்கு சேர்ப்பீர்” இது தமிழையும் உலகையும் இணைக்கின்ற முயற்சிதானே. தமிழ் இன்று உலகளவில் பரந்திருக்கின்றது. அது பல்தேசிய மொழியாக பரிணமித்திருக்கின்றது.

என்ற தொடர்பாடல் மூலம் உலகத்தின் தொலைதூரம் ஓடுக்கப்பட்டுவிட்டது. உலகம் உள்ளங்கையளவில் பொத்திக்கொள்வதாகிவிட்டது. மேற்கத்தேய அறிஞர்கள் தமிழுக்காகவும் பாடுபடத்தொடங்கிவிட்டனர். விஞ்ஞானம் தொழிநுட்பம் என்பன உலகை எளிதாக்கினாலும் மனித மனம் ஒன்றுபட இலக்கியங்களே வழிவகுத்திருக்கிறது. அதற்கு தமிழ் இலக்கியம் மிகப் பெரும் சான்றாகும்.

6.2 திருக்குறளும் உலகமயமாக்கலும்

திருக்குறள் உலகப் பொதுமறை என்று கூறுவர். அது திப்பட்ட வாழ்வையும் சமூக வாழ்வையும் வற்புறுத்துகின்ற ஒரு நூலாகும். அந்நூல் எந்த சமயத்தையும் நாட்டையும் மக்களையும் தனித்துவமாக நோக்காது மானிட சமூகத்தை நோக்கி எழுந்ததாகும். அது தமிழ்மொழியில் எழுந்ததாலே – தமிழ் இலக்கியத்தை சேர்ந்ததாலே தமிழ் இலக்கியம் உலக சமூகத்துக்கு பொதுவானதென நாம் வியாக்கியானப்படுத்துகிறோம்.

“அகர முதல எழுத்தெல்லாம் ஆதிபகவன் முதற்றே உலகு” என்பது திருக்குறளின் முதலாவது குறள். இது எழுத்துக்கள் எல்லாவற்றிற்கும் அகரமே முதல் என்றும் உலகத்திற்கும் அதன் தந்தையும் தாயுமாகிய இறைவனே முதல் என்றும் எடுத்துக்கூறுகிறது. இது திருக்குறள் தருகிற மிகப்பெரும் சிந்தையாகும்.

திருக்குறளில் உலகத்தைக் குறிக்க நிலம், வையகம், ஞாலம் எனும் பல சொற்கள் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. அதேபோல தனிமனிதன் சமூகம், நாடு, உலகம் என்றே தன் கருத்துக்களை முன்வைத்துள்ளார். இவையெல்லாமே திருக்குறளை உலக நூலாகவே பார்க்கிறது. இதனாலே சுப்ரமணிய பாரதியார் வள்ளுவனை உலகுக்குரியவனாகவே கூறுகிறார். “வள்ளுவன் தன்னை உலகினுக்கே தந்து வான்புகழ் கொண்ட தமிழ்நாடு”

6.3 புலம்பெயர் இலக்கியம்

தமிழ் இலக்கியத்தின் ஒரு வகையறாவாக புலம்பெயர் இலக்கியம் கொள்ளப்படுகிறது. அது இன்று பல்வேறு மொழிகளில் ஆய்வுசெய்யப்படுகிறது.

“வடவேங்கடம் முதல் தென்குமரி ஆயிடை தமிழ் கூறும் நல்லுலகம்” என்றிருந்தது தற்காலத்தில் உலகம் தழுவியதாக மாறிவிட்டது. புலம்பெயர்ந்து சென்று – தாம் சென்ற இடமெல்லாம் தமிழைப் பரப்பியவர் நம் தமிழர். அங்கு சென்று படைத்த இலக்கியங்கள் புலம்பெயர் இலக்கியம், புகலிட இலக்கியம் என்றளவில் வழங்கப்படுகிறது.

‘diaspora literature’ என்பது தமிழிலே புகலிட இலக்கியங்களாகும். ஆங்கிலத்தில் இதனைக் குறிக்கும் வேறு சில பெயர்களும் உண்டு. புலம்பெயர்வு நீண்டகால பாரம்பரியமுள்ளது. இற்றைக்கு ஏறத்தாழ இரண்டாயிரம் வருடங்களுக்கு முந்திய சங்ககாலத்திலிருந்தே

புலம்பெயர்தல் இடம்பெற்றுள்ளது. அன்றிலிருந்து இன்றுவரை கல்வி, தொழில் ஆகிய பல்வேறு காரணங்களினால் இப்பெயர்வு இடம்பெற்றுள்ளது.

ஆனால் ஈழத்தில் இவ்விடப்பெயர்வு வித்தியாசமானதாகும். 1980களில் ஏற்பட்ட அரசியல் சூழ்நிலை இவர்களை அகதிகளாகவும் வெளியேற்றியது. இவர்கள் புகலிட கோரிக்கையாளர்களாக வேறு நாடுகளில் தஞ்சம் புகுந்தனர். இவர்கள் எழுதுகிற இலக்கியங்கள் புகலிட இலக்கியங்களாகக் கொள்ளப்படுகின்றன. இவ்விடப்பெயர்வுகள் உலகளவில் தமிழ் இலக்கியத்தை இணைத்திருக்கிறது. இவ்விடப்பெயர்வு பற்றி எஸ். பொன்னுத்துரை புலம்பெயர் இலக்கியம் தான் இருபத்தோறாம் நூற்றாண்டில் சர்வதேச தமிழிலக்கியத்திற்கு தலைமை தாங்குமென குறிப்பிட்டார் (ஞானம் ஈழத்துப் போர் இலக்கியச் சிறப்பிதழ், 2014, viii)

இவ்வகையில் கவிதை, சிறுகதை, நாவல் என இத்துறையில் பலரும் ஈடுபட்டனர். நோர்வேயின் சுவடுகள் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்ட 'துருவச் சுவடுகளே' (1989) புலம்பெயர்ந்தோர் மத்தியிலிருந்து வெளிவந்த முதலாவது கவிதைத் தொகுப்பாகும். இதேபோன்று தமிழ் எழுத்தாளர் ஒன்றியத்திலிருந்து 'மண்ணைத் தேடும் மனங்கள்' (1986) என்ற சிறுகதைத் தொகுப்பு வெளிவந்தது. 'வித்தியாசப்படும் வித்தியாசங்கள்' (1987) என்ற நாவலையும் பார்த்திபன் இந்தக் காலத்தில் வெளியிட்டார்.

வ.ஐ.ச ஜெயபாலன், சேரன், சிவசேகரம், மைத்திரேயி, கி.பி. அரவிந்தன், இளைய அப்துல்லா, ஆழியாள், ரஞ்சினி, பார்த்திபன், பொ. கருணாகரமூர்த்தி, நிருபா, அ. முத்துலிங்கம், சுந்தரராஜா, சோபாசக்தி, கலாமோகன், இராஜேஷ்வரி பாலசுப்ரமணியம், தாமரைச்செல்வி, இ.தியாகலிங்கம், நடேசன், சாந்தினி வரதராஜன், லெ.முருகபூபதி, அ.இரவி, சுமதிருபன், ஜீவகுமாரன், விமல் குழந்தைவேல், தமிழ்நதி, கலைச்செல்வன், தயாளன், அரவிந்தன், பாலமனோகரன், உதயணன், கிரிதரன், கே.எஸ் துரை, சந்திரகௌரி சிவபாலன், சந்திரவதனா செல்வகுமாரன், சாதனா முதலானோர் குறிப்பிடத்தக்க புகலிட தமிழ் எழுத்தாளர்களாவர்.

சுருக்கம்

- இவ்வித்தியாயம் உலகளாவியளவில் தமிழ் இலக்கியம் பற்றி எடுத்துக்கூறுகிறது.

- பொதுவாகவும் தனித்துவமாகத் திருக்குறளைக் கொண்டும் புலம்பெயர் இலக்கியங்களின் அடிப்படையிலும் உலகளாவியளவில் தமிழ் இலக்கியம் நோக்கப்பட்டுள்ளது.

பயிற்சி வினா

1. உலகளாவியளவில் தமிழ் இலக்கியம் என்பதனை தக்க எடுத்துக்காட்டுகளடன் விளக்குக.

உசாத்துணை நூற்கள்

1. ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம், (2014. பதி. தி ஞானசேகரன்), ஞானம் சிறப்பிதழ், கொழும்பு.
2. சித்திரலேகா மௌனகுரு, (1995), இலங்கைத் தமிழரின் புலம்பெயர் இலக்கியம், சுதந்திர இலக்கிய விழா அமைப்புக்குழு, நுகேகொட.
3. பொன்னுத்துரை, எஸ்., (1994), பனியும் பனையும், சென்னை:மித்திர வெளியீடு.
4. முருகையன், இ., (1988), இன்றைய உலகில் இலக்கியம், சென்னை: சென்னை புக்ஸ்